

حراسة التوحيد (للحرمين والجمعية)

**Protejarea Tauhid-ului
(monoteismul Islamic)**

Protejarea Tauhid-ului (monoteismul Islamic)

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abdullah ibn Baz

Credința (Aqidah) corectă și ceea ce o contrazice

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

Capitolul 1

Credința (Aqidah) corectă și ceea ce o contrazice

Autor Renumitul învățat, Sheikh

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, și Pacea și Binecuvântarea lui Allah fie asupra aceluia după care nu mai există niciun alt Profet, și asupra familiei și companionilor săi.

Întrucât credința corectă este fundamentul Religiei Islamului, am considerat că este important să abordez acest subiect și să redactez lucrări care să îl explice și să îl clarifice.

Și este binecunoscut, pe baza dovezilor din Legea Islamică, din Coran și din Sunnah, că faptele și cuvintele sunt valide și acceptate doar dacă izvorăsc dintr-o credință corectă. Însă, dacă această credința nu este corectă, atunci faptele și cuvintele care derivă din ea devin nule, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾

„...Iar cel care se leapădă de credință, faptele lui sunt în deșert, iar în Lumea de Apoi se va afla printre cei pierduți.” [Coran, 5:5].

Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ 65﴾

„Vi s-a revelat ție și aceluia de dinaintea ta: „De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre cei care pierd.” [Coran, 39:65].

Iar Versetele referitoare la acest aspect sunt numeroase. Cartea limpede a lui Allah, Nobilul Coran, precum și Tradițiile Trimisului Său de încredere (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că adevărata credință se rezumă la Șase Stâlpi, și anume: Credința în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua de Apoi și în Destin, cu ceea ce este bun și rău în el. Acești șase stâlpi reprezintă bazele doctrinei și a credinței corecte, care au fost revelate în Cartea lui Allah Atotputernicul și cu care a fost trimis Mesagerul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Dovezile pentru acești șase stâlpi de bază sunt numeroase în Coran și în Sunnah autentică, iar dintre acestea, se numără următoarele:

În primul rând: dovezile din Coran, dintre acestea Cuvântul lui Allah Preaputernicul și Preaslăvitul:

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

„Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele înspre Răsărit sau înspre Apus, ci cuvioșia [adevărată] se află în cei care cred în Allah și în Ziua Judecății, în Îngerii, în Carte și în Profeți...” [Coran, 2:177].

Și Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ...﴾

„Mesagerul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, de asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare dintre ei a crezut în Allah, în Îngerii Lui, în Scripturile Lui și în Mesagerii Lui [spunând]: „Noi nu facem nicio deosebire între vreunul dintre Mesagerii Săi...” [Coran, 2:285].

Și Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَالَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ ءَالْكِتَابِ
الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ءَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا 136﴾

„O, voi cei care credeți, credeți în Allah și în Trimisul Său, în Cartea pe care a pogorât-o asupra Trimisului Său și în Scriptura pe care a pogorât-o înainte. Iar cel care nu crede în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Trimișii Săi și în Ziua de Apoi,

pribegește în cea mai îndepărtată rătăcire.” [Coran, 4:136].

Și Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿الَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 70﴾

„Nu știi că Allah Cunoaște ceea ce este în Cer și pe Pământ? Acestea sunt într-o Carte. Cu adevărat, acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!” [Coran, 22:70].

În al doilea rând: Evidențele din Sunnah, dintre acestea se numără și binecunoscutul hadis autentic consemnat de Muslim în culegerea sa „Sahih”, în care conducătorul dreptcredincioșilor Omar ibn al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Îngerul Jibril (Pacea fie asupra sa) l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ce este Credința, iar acesta a răspuns:

«الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرُهُ وَشَرُّهُ».

„Credința este să Crezi în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua de Apoi și în Destin, cu ceea ce este bun și rău în el.”¹. Hadisul, a fost, de asemenea, consemnat de Al-Bukhari și Muslim ibn al-Hajjaj cu o ușoară diferență din hadisul relatat de Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el).

¹ Consemnat de Muslim (8).

Din acești șase stâlpi derivă tot ceea ce musulmanul trebuie să creadă și să accepte în privința lui Allah Cel Atotputernic, a Vieții de Apoi și a celorlalte lucruri nevăzute despre care au vestit Allah Cel Atotputernic și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Explicarea acestor șase stâlpi este după cum urmează:

Primul Stâlp: Credința în Allah Preaînaltul

Acesta cuprinde mai multe aspecte: Credința că El este Singurul Dumnezeu Adevărat vrednic de adorare, fără de egal sau partener, căci El este Creatorul și Binefăcătorul tuturor supușilor Săi. El este Cel care le asigură mijloacele necesare traiului, Cel ce Cunoaște totul despre ei, de la ceea ce este aparent până la cel mai mic secret bine ascuns. El este Cel Care are puterea de a-i răsplăti pe cei supuși și de a-i pedepsi pe cei răzvrețiți.

Allah i-a creat pe oameni și pe djinni pentru această adorare și le-a Poruncit-o, așa după cum a Spus Cel Preaînalt:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ 56 مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا 57 إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ 58﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.

Eu nu Voiesc de la ei întreținere și nici nu Voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine.

Într-adevăr Allah este Ar-Razzaq [Întreținătorul], Stăpânul puterii, Al-Matin [Cel Statornic].” [Coran, 51:56-58].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 21 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ 22﴾

„O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a creat pe voi și pe cei de dinaintea voastră, pentru ca voi să aveți frică [de El].

[Cel] care a făcut Pământul un pat și Cerul o zidire și a pogorât din Cer ploaie și a scos prin ea fructe drept hrană pentru voi. Așadar, nu-i faceți lui Allah parteneri în timp ce voi știți [toate acestea]!” [Coran, 2:21-22].

Allah și-a trimis Mesagerii și a pogorât Scripturile pentru a le face limpede oamenilor această religie adevărată, pentru a-i chema la ea și a-i avertiza despre ceea ce i se opune, așa cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ 25﴾

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!” [Coran, 21:25].

Și a Spus Allah Atotputernicul:

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ 1 أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ 2﴾

„Alif, Lam, Ra'. [Aceasta] este o Carte ale cărei Versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Întept [Hakim], Khabir [Bineștiutor].

„Nu-L adorați decât pe Allah. Cu adevărat eu sunt [Trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine,” [Coran, 11:2-1].

Esența acestei adorări constă în dedicarea exclusivă a tuturor actelor de adorare precum ruga, teama și nădejdea, Rugăciunea, Postul, sacrificiul, jurămintele și altele, doar lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul în deplină supunere față de El, cu dorința de a obține răsplata Sa și teama de pedeapsa Sa, toate fiind însoțite de iubire deplină pentru El și smerenie în fața Măreției Sale.

Cel care reflectează asupra Nobilului Coran va constata că cea mai mare parte a sa a fost revelată în legătură cu acest principiu măreț, așa cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ 2 أَلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا

لِيُقَرَّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ﴿3﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:2-3].

Și Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

„Și Domnul tău a poruncit să nu-L adorați decât pe El...” [Coran, 17:23].

Și Cuvântul lui Allah Atotputernic:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿14﴾﴾

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioșilor!” [Coran, 40:14].

Astfel, cel care reflectează asupra Sunnei Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) va constata atenția acordată acestui principiu mareț. Un exemplu în acest sens este ceea ce a fost consemnat în cele două culegeri de hadisuri autentice, Bukhari și Muslim, și anume că

Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

„Dreptul lui Allah asupra robilor Săi este acela de a Îl adora numai pe El, fără a Îi face pe nimeni și nimic asociat.”¹

Tot din credința în Allah face parte, de asemenea, și credința în toate actele de adorare pe care El le-a impus robilor Săi în cadrul celor cinci stâlpi de bază ai Islamului.

Acestea sunt: mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul lui Allah, împlinirea Rugăciunii, plata Zakatului, Postul în luna Ramadan și Pelerinajul la Casa cea Sfântă a lui Allah pentru cel care are această posibilitate, precum și alte obligații stabilite de Legea Islamică.

Cel mai important și mai măreț dintre acești stâlpi este mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul lui Allah. Această mărturisire implică dedicarea sinceră a adorării doar lui Allah Unicul și negarea ei pentru orice altceva în afară de El. Acesta este sensul expresiei „La ilaha illa Allah” (Nu există alt dumnezeu demn

¹ Consemnat de Bukhari (2856) și de Muslim (30).

de a fi adorat în afară de Allah), așa cum au spus învățații: nu există nimeni și nimic vrednic de adorare în afară de Allah. Prin urmare, orice este adorat în afară de Allah, fie că este un om, un Înger, un djin sau orice altceva, este adorat pe nedrept, iar Cel cu adevărat vrednic de adorare este doar Allah după cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

{ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ...}

„Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșertăciune...” [Coran, 22:62].

Am menționat deja că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul i-a creat pe oameni și pe djini pentru acest principiu fundamental și i-a trimis cu această poruncă pe Mesagerii Săi, pogorând-o în Scripturile Sale. De aceea, omul trebuie să reflecteze bine asupra acestui lucru pentru a înțelege greșeala gravă în care au căzut mulți dintre musulmani din cauza necunoașterii acestui principiu, ajungând să adore alături de Allah și pe alții și să îndrepte ceea ce I se cuvine numai Lui către altcineva. Iar Allah este Cel de la Care cerem ajutor.

Credința în Allah Preaslăvitul presupune și credința în faptul că Allah este Creatorul și Orânduitorul lumii, Cel care administrează toate treburile și dispune de ele prin Știința și Puterea Sa după cum Voiește. El este Stăpânitorul acestei vieți, precum și al Vieții de Apoi și Domnul tuturor

lumilor. Nu există alt creator în afară de El și nici alt domn în afară de El. Și că El este Cel Care i-a trimis pe Mesagerii Săi și a pogorât Scripturile pentru a-i îndrepta pe robii Săi și a-i chema la ceea ce le aduce salvarea, mântuirea și bunăstarea, atât în această viață, cât și în Cea de Apoi. Allah Preaslăvitul nu are pe nimeni asociat în toate acestea. El Preaînaltul a Spus:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ 62﴾

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!” [Coran, 39:62].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسْحَرَاتٌ بِأَمْرِهِ لَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 54﴾

„Cu adevărat, Domnul vostru este Allah, Cel Care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi S-a înălțat deasupra Tronului. El face ca noaptea să învăluie ziua, urmându-i [altă noapte] degrabă. [El a creat] Soarele, Luna și Stelele supuse Poruncii Sale. Și nu este decât a Lui Înfăptuirea și Poruncirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!” [Coran, 7:54].

Credința în Allah Preaînaltul presupune, de asemenea, și credința în Preafrumoasele Sale Nume și în Preaînaltele Sale Atribute menționate în Cartea Sa Nobilă și confirmate de către Trimisul Său demn

de încredere, fără vreo denaturare, fără a le asemena cu ale creației.

{...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

„Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] și Al-Basir [Cel care Vede Totul].” [Coran, 42:11].

Acestea trebuie acceptate așa cum au fost revelate, fără a întreba cum, crezând în sensurile lor mărețe, care sunt atribute ale lui Allah Preaînaltul, și atribuindu-I-le într-un mod potrivit măreției Sale, fără a-L asemena în vreun fel cu creația Sa, după cum a Spus Preaînaltul: Și a Spus Allah Atotputernicul:

{فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ 74}

„Nu-I faceți, așadar, semeni lui Allah, căci Allah Știe, în vreme ce voi nu știți.” [Coran, 16:74].

Aceasta este doctrina și credința „ahl as-sunna ua al-jamaa”, credința urmată de Companionii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și de cei care i-au urmat. Ea a fost transmisă de Imamul Abu Al-Hasan Aș-'Aș'ari (Allah să aibă Milă de el) în cartea sa „Al-Maḳalat 'an ashaab al-hadith ua ahl as-sunnah” și a fost, de asemenea, transmisă și consemnată și de alți savanți musulmani dreptcredincioși.

Al-Awza'i (Allah să aibă Milă de el) a spus: (Az-Zahry și Makhul au fost întrebați despre evidențele

Atributelor lui Allah și au spus că realitatea acestora este exact cea care a fost revelată¹.

Al- 'Auzaa'i (Allah să aibă Milă de el) a mai spus: (Noi, împreună cu at-Tabi'un (generația de dreptcredincioși de după companionii Profetului) susținem că Allah se află deasupra Tronului Său și credem în toate Atributele Sale care au fost menționate în Tradițiile profetice (Sunnah)).”².

Al-Walid ibn Muslim (Allah să aibă Milă de el) a spus: (Malik, Al- 'Auzaa'i, Al-Laith ibn Sa'ad și Sufian At-Thauri (Allah să aibă Milă de ei) au fost întrebați despre relațiile privind atributele, iar ei au spus cu toții: „Acceptați-le așa cum au venit, fără a întreba cum)³.

Atunci când Rabi'a ibn Abu Abdur-Rahman, sheikhul imamului Malik (Allah să aibă Milă de ei) a fost întrebat despre istiwa, Înălțarea lui Allah deasupra Tronului Său, a spus: „Înălțarea lui Allah

¹ Consemnat de Al-Lalika'i în „Sharh Usul al-I'tiqad” (735) și de Ibn Abdul Barr în „Jami' al-'Ilm wa Fadlihi” (1801), însă cu termenul „hadisuri” în loc de „Versetele atributelor”, iar varianta sa este: „Relatați aceste hadisuri așa cum au venit și nu dezbateți asupra lor.”

² Consemnat de Al-Baihaqi în „Al-Asma' wa as-Sifat” (865) și lanțul său de naratori a fost apreciat ca autentic de către Ibn Taymiyyah în „Al-Hamawiyya” (pag. 269), iar Adh-Dhahabi a spus în „Al-Ardh” (2/223): naratorii săi sunt imami demni de încredere.

³ A fost relatat de Al-Lalaka'i în „Sharh Usul al-I'tiqad” (930) și de Al-Baihaqi în „Al-Asma' wa As-Sifat” (955).

deasupra Tronului Său ne este cunoscută, însă modalitatea în care aceasta se produce nu poate fi înțeleasă. Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost însărcinat de către Allah Preaînaltul cu transmiterea clară a Mesajului, iar obligația noastră este aceea de a crede în el.”¹, Iar atunci când Imam Malik (Allah să aibă Milă de el) a fost întrebat despre aceasta, a răspuns: „Faptul că Allah S-a Înălțat deasupra Tronului Său este cunoscut, modul în care ascensiunea s-a produs este necunoscut, credința în aceasta este obligatorie și întrebările despre cum anume s-a întâmplat reprezintă o inovație în religie (Bidah).” Apoi, i-a spus celui care îl întrebase: „Tu îmi pari un om rău și le-a cerut oamenilor să-l îndepărteze².” Aceste semnificații au fost relatate și de Mama dreptcredincioșilor Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea)³.

Și Imamul Abu Abdul Rahman bin Al-Mubarak (Allah să aibă Milă de el) a spus: „Ne este cunoscut

¹ A fost relatat de Al-Lalakai în Sharh Usul al-I'tiqad (665) și de Al-Bayhaqi în Al-Asma wa as-Sifat (868).

² A fost relatat de Al-Lalika'i în Sharh Usul al-I'tiqad (664), de Abu Nu'aym în Hilyat al-Awliya' (vol. 6, pag. 325), și de Al-Bayhaqi în Al-Asma' wa As-Sifat (867).

³ A fost relatat de Al-Muzakki în Al-Muzakkiyyat (29), de Ibn Batta în Al-Ibana (120) și de Al-Lalika'i în Șarh usul al-i'tiqad (663).

faptul că Domnul nostru se află deasupra Cerurilor, deasupra Tronului Său, separat de creația Sa.”¹.

Afirmațiile savanților musulmani cu privire la acest aspect sunt numeroase și este imposibil ca ele să fie menționate în întregime în această carte. Cei care doresc să aprofundeze aceste aspecte pot consulta cărțile marilor învățați musulmani pe acest subiect, precum „As-Sunnah” de Abdullah ibn Imam Ahmad; „At-Tauhid” de Imam Mohammed ibn Khuzaimah; „As-Sunnah” de Abu Al-Qasem Al-Lalka'iy At-Tabari; „As-Sunnah” de Abu Bakr ibn Abu 'Asim și răspunsul dat de Sheikh Ibn Taiymiyyah pentru Ahl Hamat, care este o lucrare valoroasă și plină de beneficii. În aceasta, el a explicat credința Ahl Al-Sunnah, a transmis numeroase dintre cuvintele lor și a prezentat dovezi religioase și raționale privind corectitudinea poziției lor și invaliditatea opiniilor celor care li se opun.

El a abordat această chestiune și în tratatul său, „At-Tadmiriyah” și a prezentat credința Ahlu as-Sunnah cu dovezi din revelație și din rațiune, respingând totodată afirmațiile celor care au deviat de la credința corectă, pentru ca cel care caută știința cu o intenție bună și dorința de a cunoaște adevărul să-l poată identifica cu claritate și să

¹ A fost consemnat de Ad-Darmi în Ar-Radd 'ala Al-Jahmiyyah (67) și de Al-Bayhaqi în Al-Asma' wa As-Sifat (903).

respingă ceea ce nu este valid. Pe scurt, credința Ahl al-Sunnah wa al-Jama'ah în privința Numelor și Atributelor este că ei Îi atribuie lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul ceea ce El Și-a atribuit în Cartea Sa sau ceea ce I-a atribuit Trimisul Său Muhammad (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Sunnah, fără a le asemăna cu ale creației, și Îl consideră mai presus de orice asemănare cu acestea, fără a nega Atributele Sale. Astfel, au fost feriți de contradicții, și au urmat toate dovezile, prin ajutorul lui Allah, căci este din Legea lui Allah Preaslăvitul ca acela care se ține de adevărul cu care au fost trimiși Mesagerii Săi, depune efort pentru el și este sincer față de Allah în căutarea lui, să fie călăuzit către adevăr și să-i fie făcută clară dovada, după cum a Spus Preaînaltul:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ...﴾

„Dimpotrivă, Noi lovim cu adevărul deșertăciunea și o distrugem și iată că ea este ca și moartă...” [Coran, 21:18].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ (33)

„Și ei nu-ți vor aduce niciun argument, fără ca Noi să venim cu Adevărul și cu cea mai frumoasă tâlcuire.” [Coran, 25:33].

Iar în ceea ce îl privește pe cel care deviază de la credința Ahlu as-Sunnah în privința Numelor și Atributelor lui Allah, acesta a deviat, cu siguranță,

de la evidențele consemnate în Coran și Sunnah, precum și de la dovezile logice referitoare la acestea, fiind într-o contradicție evidentă în tot ceea ce neagă sau afirmă. Și Ibn Kathir (Allah să aibă Milă de el) a menționat în renumita sa exegeza un cuvânt frumos pe acest subiect, atunci când a comentat Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ...﴾

„Cu adevărat, Domnul vostru este Allah, Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi S-a Înălțat deasupra Tronului...” [Coran, 7:54].

Și este demn de a fi consemnat aici datorită beneficiilor sale mărețe; așadar, el (Allah să aibă Milă de el) a spus următoarele:

„(Învățații au emis numeroase opinii pe acest subiect, însă nu este acesta locul potrivit pentru a le expune. Noi urmăm doctrina predecesorilor dreptcredincioși (As-salaf as-salih) precum Malik, Al-Awza'i, Ath-Thawri, Al-Laith bin Sa'ad, Aș-Şafa'i, Ahmad bin Hanbal, Ishaq bin Rahawayh și alți imami din trecut și din prezent. Aceasta constă în acceptarea lor așa cum au venit, fără a le atribui un mod anume, fără a le asemana și fără a le nega. Sensul aparent pe care îl înțeleg cei care fac asemănări este negat în privința lui Allah, căci Allah nu seamănă cu nimic din creația Sa și

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾،

„Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] și Al-Basir [Cel care Vede Totul].” [Coran, 42:11]. (Dimpotrivă, lucrurile stau așa cum au spus imami precum Nu'aym ibn Hammad al-Khuza'i, profesorul lui Al-Bukhari: „Cel care Îl aseamănă pe Allah cu creația Sa a căzut în necredință, iar cel care neagă ceea ce Allah Și-a atribuit Sieși a căzut în necredință.”¹ Nu există nicio asemănare în ceea ce Allah Și-a atribuit Sieși sau în ceea ce I-a atribuit Trimisul Său. Așadar, cel care Îi atribuie lui Allah ceea ce a venit în Versetele clare și în relatările autentice, într-un mod potrivit Măreției Sale, și Îl declară pe Allah mai presus de orice imperfecțiune, a urmat Calea cea Dreaptă². Aici se încheie cuvintele lui Ibn Kathir (Allah să aibă Milă de el).

Face parte, de asemenea, din credința în Allah convingerea că imanul este cuvânt și faptă, crește prin ascultare și scade prin neascultare și că nu este permisă declararea ca necredincios a unui musulman pentru păcate mai mici decât Șirk (facerea de asociați lui Allah) și necredința, precum adulterul, furtul, dobânda, alcoolul, neascultarea

¹ Consemnat de Al-Dhahabi în „Al-Uluw” (464), iar Sheikh Al-Albani a spus în „Mukhtasar Al-Uluw” (pag. 184): Acesta este un lanț de transmitere autentic (Sahih), iar naratorii săi sunt de încredere și cunoscuți.

² Tafsir Ibn Kathir (vol.3, pag.426, 427).

față de părinți și alte păcate grave, atâta timp cât nu le consideră permise, potrivit Cuvântului lui Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

„Cu adevărat, Allah nu iartă să I se facă asociați, dar iartă ce este mai puțin de atât oricui Voiește...” [Coran, 4:48]. Și așa cum a fost confirmat în hadisurile transmise succesiv de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), printre care și vorbele sale:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ﴾

„Într-adevăr, Allah va scoate din Focul Iadului pe cel care are în inima sa chiar și numai cât un bob de muștar de credință.”¹

Al doilea principiu: Credința în Îngeri,

Iar aceasta cuprinde două aspecte: Primul aspect: Credința în Îngeri în general, ceea ce presupune să credem că Allah are Îngeri pe care i-a creat pentru a-L adora pe El și i-a descris pe aceștia ca fiind:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ 26 لَا يَسْئُرُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ 27 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْصِيَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ 28﴾

„Și ei spun: „Cel Milostiv Și-a luat un fiu.” Mărire Lui! Însă ei nu sunt decât niște robi ținuti în cinste.”

¹ Consemnat de Bukhari (22), din hadith-ul lui Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el).

Ei nu l-o iau înainte cu vorba și ei se comportă numai după Porunca Lui.

El Știe ce este înaintea lor [în prezent] și ce este în urma lor și ei nu pot mijloci decât pentru cel de care El este mulțumit. Iar ei sunt cu teamă de El.” [Coran, 21:26-28].

Îngerii sunt de tipuri diferite. Unii dintre ei sunt însărcinați cu purtarea Tronului (lui Allah), alții sunt păzitorii Paradisului sau ai Iadului, iar alții au sarcina de a consemna faptele oamenilor. Al doilea aspect: Credința în Îngeri în mod detaliat, adică să credem în cei pe care Allah și Mesagerul Său i-au numit, precum Gavriil - responsabil cu transmiterea revelației, Mika'il (Mihail) - însărcinat cu ploaia, Malik - păzitorul Focului, și Israfil - responsabil cu suflarea în Trâmbiță. După cum au fost menționați în hadisuri autentice, dintre care se numără și ceea ce a fost relatat în Sahih de la Aișă bint Abi Bakr (Allah să fie mulțumit de ea) că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ»

„Îngerii au fost creați din lumină, djinnii au fost creați dintr-o flacără fără fum, iar Adam a fost creat

din ceea ce v-a fost spus (țărână).”¹ Consemnat de Muslim în Sahih.

Cel de-al treilea principiu: Credința în Scripturi, iar aceasta cuprinde, de asemenea, două aspecte:

Primul aspect: credința pe deplin în Scripturile Divine și anume în faptul că Allah le-a pogorât Profetilor și Mesagerilor Săi Scripturi pentru a transmite religia cea adevărată și pentru a-i chema pe oameni la aceasta, așa cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ...﴾

„Noi i-am trimis pe Trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate...” [Coran, 57:25]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اَخْتَلَفُوا فِيهِ...﴾

„Oamenii au avut o singură religie [înainte de rătăcirea lor]; apoi Allah i-a trimis pe Profeti, drept vestitori și prevenitori, și a trimis împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a judeca între oameni acolo unde ei aveau dispute...” [Coran, 2:213].

¹ " Consemnat de Muslim (2996), din hadisul Aișei (Allah să fie mulțumit de ea)."

În al doilea rând: credința în Scripturi în mod detaliat și aceasta presupune să credem în Scripturile numite de Allah, precum Tora, Evanghelia (Injil), Psalmii (Az-Zabur) și Coranul și să credem că Nobilul Coran este ultima Carte Divină și cea mai de seamă dintre ele, tronând asupra lor, confirmând adevărul din ele și îndreptând orice greșală. El este cel pe care întreaga comunitate trebuie să îl urmeze împreună cu ceea ce a fost transmis autentic în Sunnah, tradițiile profetice consemnate de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), întrucât Allah Preaslăvitul l-a trimis pe profetul Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca un Mesager pentru oameni și djini și i-a revelat acest Coran pentru a judeca între ei prin el, făcându-l o vindecare pentru ceea ce se află în piepturile (oamenilor), un adevăr limpede pentru toate fapăturile, călăuzire și îndurare pentru dreptcredincioși, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُوكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ 155﴾

„Iar acesta [Coranul] este o Carte Binecuvântată pe care Noi am pogorât-o. Urmați-o și temeți-vă! Poate că vi se va arăta îndurare!” [Coran, 6:155]. Și a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

„Și Noi ți-am trimis ție Cartea ca tâlcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună vesteire pentru musulmani.” [Coran, 16:89]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (158)

„Spune [o, Mohammed]: „O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui Allah, Cel căruia îi aparține Împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!” [Coran, 7:158]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Cel de-al patrulea principiu: Credința în Mesageri

Această credință presupune două aspecte: În primul rând credința în Mesageri în general, iar aceasta presupune să credem că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul le-a trimis robilor Săi Mesageri dintre ei, vestitori și prevenitori, pentru a-i chema la religia cea adevărată. Cei ce au răspuns chemării lor au dobândit fericirea (cea veșnică), iar cei care nu le-au dat ascultare au atras asupra lor dezamăgirea și regretul. Ultimul și cel mai bun dintre ei este Profetul nostru Muhammad ibn ‘Abd Allah (pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum a Spus Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

„[Noi am trimis] Trimiși drept vestitori și prevenitori pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun fel de scuză față de Allah, după Trimiși...” [Coran, 4:165]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

„Mohammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților...” [Coran, 33:40].

Cel de-al doilea aspect: Credința în Mesageri în mod detaliat și anume să credem în mod specific în cei pe care Allah i-a numit dintre ei sau a căror numire a fost confirmată de Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum Nuh (Noe), Hud, Salih, Ibrahim (Avraam) și alții (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor, a familiilor lor și asupra celor care i-au urmat).

Cel de-al cincilea principiu: Credința în Ziua de Apoi

Aceasta cuprinde:

Credința în toate cele despre care Allah și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-au înștiințat că există după moarte, precum încercarea din Mormânt și chinul sau binecuvântările existente în el, precum și în cele care vor avea loc în Ziua Judecății, precum Podul, Balanța, Socoteala, Răsplata și Pedeapsa, împărțirea Filelor în care se înregistrează faptele oamenilor, unii dintre ei primind Cartea în mână dreaptă (și fiind dintre cei izbânditori), iar alții în mână stângă sau pe la spate (și fiind dintre cei pierzători).

De asemenea, aceasta include credința în Bazinul (hawd) care îi va fi dăruit Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), credința în Paradis și în Focul Iadului, credința în faptul că dreptcredincioșii îl vor vedea pe Domnul lor Cel Preaslăvit și Preaînalt, și că El le va vorbi, precum și în toate celelalte aspecte menționate în Coran și în Sunnah autentică consemnată despre Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Astfel, robul trebuie să creadă în toate acestea în mod specific, așa cum ele au fost evidențiate de către Allah și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Cel de-al șaselea principiu: Credința în Destin

Iar aceasta presupune credința în patru aspecte:

Primul aspect: Credința în faptul că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul știe tot ceea ce a fost și ce va fi și știe care este situația robilor Săi și proviziile cu care aceștia sunt binecuvântați, precum și momentul morții lor, faptele lor și toate celelalte chestiuni ce îi privesc pe aceștia, și nimic nu Îi este necunoscut Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul, după cum El Preaînaltul a Spus:

﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

„...și să știți că Allah este Știutorul tuturor lucrurilor.” [Coran, 2:231]. Și a Spus Allah Atotputernicul:

﴿...إِنِّي عَلَّمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

„...pentru ca să știți că Allah este cu Putere peste toate și că Allah cuprinde toate lucrurile cu Știința [Sa].” [Coran, 65:12].

În al doilea rând: Credința în faptul că Allah a scris tot ceea ce este legat de destin și predestinare, după cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ۝ 4﴾

„Noi Știm ce mistuie Pământul din ei. Noi avem o Carte păstrătoare.” [Coran, 50:4]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾

„...și toate lucrurile le-am enumerat într-o carte limpede.” [Coran, 36:12]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 70﴾

„Nu știi că Allah Cunoaște ceea ce este în Cer și pe Pământ? Acestea sunt într-o Carte. Cu adevărat, acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!” [Coran, 22:70].

Al treilea aspect: Credința în Voința deplină a lui Allah Preaînaltul, astfel încât ceea ce El Voiește se întâmplă, iar ceea ce El nu voiește nu se întâmplă, așa cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

„Cu adevărat, Allah face ceea ce Voiește!” [Coran, 22:18]. Și a Spus Allah Atotputernicul:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ 82﴾

„Și dacă Voiește El un lucru, Porunca Lui este numai să zică „Fii” și el este.” [Coran, 36:82]. Și a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 29﴾

„Dar voi nu puteți voi decât dacă Voiește Allah, Stăpânul lumilor.” [Coran, 81:29].

Al patrulea aspect: Credința în faptul că Allah Preaînaltul este Creatorul tuturor lucrurilor și nu există alt Creator și nici alt Domn și Stăpânitor în afară de El în afară de El, așa cum a Spus Preaslăvitul:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ 62﴾

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!” [Coran, 39:62]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤفَكُونَ؟)

„O, oameni! Aduceți-vă aminte de Îndurarea lui Allah asupra voastră! Oare mai este vreun alt creator afară de Allah care să vă dăruiască cu cele de trebuință pe voi din Cer și de pre Pământ? Nu există altă divinitate afară de El! Cum de puteți voi fi abătuți?” [Coran, 35:3].

Așadar, credința în Destin cuprinde toate aceste 4 aspecte, conform crezului lui Ahlu as-Sunnah ua al-Jama'a, spre deosebire de cei dintre oamenii inovației care au negat o parte dintre acestea.

Printre aspectele importante ale credinței celei drepte și corecte pe care o urmează Ahl-us Sunnah se numără: iubirea de dragul lui Allah, ura de dragul lui Allah, loialitatea și asocierea de dragul lui Allah și despărțirea și vrăjmășia de dragul Allah, iar aceasta este: credința Al-Wala' wa-l-Bara', și ea face parte din credința în Allah Preaînaltul.

Astfel, dreptcredinciosul îi iubește pe ceilalți dreptcredincioși și le este loial acestora, iar pe necredincioși îi urăște și li se opune acestora. În fruntea credincioșilor din această comunitate se află companionii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor), așa cum

este stabilit de Ahlu as-Sunnah ua al-Jama'a. Credincioșii îi iubesc pe aceștia și le sunt loiali lor și cred că sunt cei mai buni oameni după profeti, potrivit cuvântului Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ»

„Cele mai bune generații (de oameni) sunt generația mea, și apoi cea care îi urmează și cea următoare acesteia.”¹ Bukhari și Muslim.

De asemenea, ei au credința că cei mai buni dintre companionii au fost Abu Bakr As-Siddiq, apoi Omar ibn Al-Khattab (Al-Faruq), apoi Othman ibn Affan (Dhu An-Nurain), apoi Ali ibn Abu Talib (Al-Murtada) (Allah să fie mulțumit de ei toți), apoi, după ei, următorii Companioni dintre cei zece care au fost binevestiți cu Paradisul, apoi restul companionilor (Allah să fie mulțumit de ei toți). De asemenea, ei se abțin de la a discuta despre disputele care au avut loc între ei – adică între companionii – și cred că în acele situații ei au fost mujtahidi: cel care a avut dreptate are două răsplăți, iar cel care a greșit are o răsplată.

Tot astfel, ei îi iubesc pe membrii dreptcredincioși ai familiei Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și

¹ Consemnat de Bukhari (3651) și de Muslim (2533), din relatarea lui Abdullah ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el).

le sunt loiali, precum și soțiilor Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Mamele dreptcredincioșilor, și cer mulțumirea lui Allah pentru ele toate. Ei resping calea celor care au apostat („ar-Rafidiah”) și care îi urăsc pe companionii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), îi insultă și exagerează în privința membrilor familiei Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ridicându-i peste rangul pe care le-a dat Allah Preaînaltul. De asemenea, se dezic de calea năsibiților, care îi rănesc pe oamenii Casei Profetului prin cuvinte sau fapte.

Așadar, tot ceea ce am menționat sunt incluse în credința cea dreaptă și corectă cu care Allah l-a trimis pe Mesagerul Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar aceasta este credința pe care trebuie să o urmăm, fiind prudenți totodată cu privire la ceea ce deviază de la aceasta. Ea este credința celor salvați și iertați- Ahlu as-Sunnah ua al-Jama`a, despre care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ»،

„O parte din comunitatea mea va continua să fie victorioasă întru adevăr, fără a fi afectați de cei care

încearcă să îi rătăcească, până când va veni Porunca lui Allah și ei vor rămâne astfel.”¹, Iar într-o relatare:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مُصَوِّرَةٌ»،

„Din Națiunea mea (musulmană), o grupare de oameni va continua să persiste într-o adevăr, fiind învingătoare”², Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَاسْتَفْتَرَقَ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي»

„Evreii s-au împărțit în 71 de secte, creștinii s-au împărțit în 72 de secte, iar această Națiune (islamică) se va scinda în 73 de secte - toate acestea vor ajunge în Focul Iadului, în afară de una dintre ele.” Companionii au spus: „Și care este aceasta, o, Mesager al lui Allah?” El a spus: „Cea care va urma cele pe care le urmez eu și companionii mei.”³

¹ Consemnat de Muslim (1920), din hadisul lui Thawban (Allah să fie mulțumit de el).

² Consemnat de Ibn Majah (3952), din hadisul lui Thawban (Allah să fie mulțumit de el) și apreciat ca Sahih (autentic) de către Ibn Hibban (6714) și Al-Hakim (8653).

³ Consemnat de Tirmidhi (2641), din hadisul lui Abdullah bin Amr (Allah să fie mulțumit de el) iar Munawi a menționat în Faid Al-Qadir (5/347): „În lanțul de transmitere se află Abdur-Rahman bin Ziyad Al-Ifriqi, iar Dhahabi a spus: «L-au considerat slab»”, și apreciat ca Sahih (autentic) de Sheikh Al-Albani în Sahih Al-Jami' (5343).

Convingeri care contrazic credința corectă

Cei care se abat de la această credință și urmează contrariul ei sunt de mai multe feluri; dintre ei se numără cei care se închină idolilor și statuilor, Îngerilor, sfinților, djinnilor, copacilor, pietrelor și altora. Aceștia nu au răspuns chemării Trimișilor, ci li s-au opus și i-au sfidat, așa cum au făcut Quraiș și diferite triburi arabe față de Profetul nostru Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ei își rugau idoli să le împlinească nevoile, să-i vindece de boli și să îi facă învingători în fața dușmanilor; le aduceau jertfe și făceau jurăminte în numele lor. Iar când Trimisul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a dezaprobat aceste practici și le-a poruncit să dedice adorarea doar lui Allah, s-au mirat de aceasta, au respins-o și au spus:

﴿أَجْعَلِ آلَ اللَّهِ إِلَهًا وَجَدَّ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ۝۵﴾

„Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Cu adevărat, acesta este un lucru ciudat.” [Coran, 38:5].

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a continuat să-i cheme la Allah, să-i avertizeze împotriva politeismului și să le explice adevărul la care îi chema, până când Allah i-a călăuzit pe unii dintre ei, apoi oamenii au intrat în religia lui Allah în grupuri. Astfel, Religia lui Allah a devenit dominantă asupra celorlalte religii, după o

chemare neîntreruptă și un efort îndelungat din partea Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), a companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei) și a celor care i-au urmat cu bunătațe. Apoi situația s-a schimbat, iar ignoranța a ajuns să domine asupra majorității oamenilor; astfel, cei mai mulți s-au întors la practicile din vremea ignoranței, exagerând în privința Profetilor și a celor drepecți, chemându-i și cerând ajutorul lor, precum și alte forme de politeism. Și nu au mai înțeles sensul expresiei «Nu există alt dumnezeu în afară de Allah», așa cum îl înțeleseseră necredincioșii arabi. Iar Allah este Cel de la Care cerem ajutor.

Și acest politeism a continuat să se răspândească printre oameni până în vremea noastră, din cauza răspândirii ignoranței și a depărtării de epoca profetiei.

Iar argumentul comun al politeștilor contemporani și al predecesorilor lor necredincioși constă în vorbele lor:

﴿...هُوَ لَا شَفَعُونََا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

„Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.” [Coran, 10:18], și cuvântul lor:

﴿...مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

„Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah” [Coran, 39:3]. Iar Allah a respins această pretenție și a arătat că oricine adoră pe

altcineva în afară de El, indiferent cine ar fi acela, I-a făcut asociați și a devenit necredincios, așa cum Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ آءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

„Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah...” [Coran, 10:18]. Și le-a răspuns lor Allah Preaslăvitul:

﴿قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ 18

„Spune: „Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].” [Coran, 10:18].

Astfel, Allah Preaînaltul a evidențiat în acest Verset faptul că adorarea altora în afară de El, fie Profeti, oameni drepți sau alții, este o formă de politeism major, chiar dacă cei care practică asta o numesc altfel. Și Allah Preaînaltul a Spus:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

„Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah” [Coran, 39:3]. Apoi Allah Preaînaltul le-a răspuns prin Cuvintele Sale:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

„Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3].

Astfel, Preaînaltul a arătat că adorarea a altcuiva în afară de Allah, prin rugăciune, teamă, speranță și altele asemenea, reprezintă necredință față de El și a infirmat afirmația lor că zeii lor îi apropie de El.

De asemenea, printre credințele necredincioșilor care se opun credinței corecte și adevărate și contravin învățăturilor transmise de Profeți (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) se numără și doctrinele asumate în epoca contemporană de adepții lui Karl Marx și Vladimir Lenin, precum și ale altora care cheamă la ateism și necredință, indiferent de denumirea pe care ei și-au atribuit-o: socialism, comunism, baatism ș.a.m.d. În ansamblul lor, bazele doctrinei acestora se reunesc în jurul ideii că Dumnezeu nu există și că viața se rezumă doar la chestiuni de natură materială.

Printre principiile lor se numără și negarea vieții de apoi, negarea Paradisului și a Iadului și respingerea tuturor religiilor. Cine le studiază scrierile și le analizează concepțiile ajunge să cunoască acest lucru cu certitudine. Nu există nicio îndoială că această credință se opune tuturor religiilor revelate și îi duce pe adepții ei la cele mai rele consecințe, atât în această Viață, cât și în cea de Apoi.

Printre aceste credințe care contrazic adevărul se numără și ceea ce susțin unii dintre sufiți, anume că unii dintre cei pe care îi numesc «Auliya'» (aproțiați ai lui Allah) ar participa alături de Allah la administrarea lumii și ar avea putere asupra treburilor ei. Ei îi numesc «aqtab», «autad», «aghauath» și alte denumiri pe care le-au inventat pentru aceste entități. Acesta este un act de politeism în privința Suveranității lui Allah și reprezintă una dintre cele mai neplăcute forme de politeism față de Allah Preaînaltul.

Cel care reflectează asupra Șirk-ului (politeismului) predecesorilor dintre oamenii din perioada de ignoranță (Jahiliyyah) și îl compară cu Șirk-ul răspândit printre contemporani, va constata că Șirk-ul contemporanilor este mai mare și mai grav, iar explicația acestui fapt este după cum urmează: Necredincioșii arabi din perioada pre-islamică (Jahiliya) se caracterizau prin două aspecte: Primul lucru este acela că ei nu Îi făceau asociați în suveranitate, ci politeismul lor era în adorare, căci ei recunoșteau că Suveranitatea Îi aparținea doar lui Allah, Preaputernicul și Preamăritul, Unicul, după cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

(وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنۢ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...)

„Și dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: „Allah!”... [Coran, 43:87]. Și a mai Spus Allah Preaînaltul:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (31)

„Spune: „Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe pământ? Și cine este Stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?” Ei vor răspunde: „Allah” Atunci spune: „Oare nu aveți voi frică de El?” [Coran, 10:31]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt foarte numeroase.

Al doilea aspect este acela că politeismul lor în privința adorării nu era permanent, ci se manifesta doar în momentele de liniște și bunăstare, însă în vremuri de necaz, ei se întorceau la Allah și Îi erau devotați întru adorare numai Lui, Unicul, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَلْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (65)

„Și când se urcă ei pe o corabie Îl invocă numai pe Allah, fiind [supuși] sinceri Lui și în religie, dar după ce îi aduce pe uscat, ei Îi fac asociați,” [Coran, 29:65].

Cei care comit Șirk și dau curs actelor de politeism în zilele noastre se diferențiază de

predecesorii lor în două aspecte: Primul aspect: Politeismul unora dintre ei în privința Calității lui Allah de Domn și Suveran. Cel de-al doilea aspect: faptul că ei comit Șirk, atât în momente de ușurare, cât și în vremuri de necaz. Această chestiune este evidentă în practicile pe care ei le dau curs la mormintele lui Al-Hussein, Al-Badaui și ale altora în Egipt, precum și la mormântul lui Al-Eidarous în Aden, la mormântul lui Al-Hadi în Yemen, la mormântul lui Ibn 'Arabi în Siria, la mormântul lui 'Abdul-Qadir Al-Jilani în Irak, ca și la alte morminte cunoscute în privința cărora oamenii au exagerat, îndreptând către ele o mare parte din dreptul lui Allah Preaînaltul. Puțini sunt cei care îi mustră pentru aceasta și le explică adevărata natură a Unicității (Tauhid) cu care Allah l-a trimis pe Profetul Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pe trimișii dinaintea lui. Cu adevărat, ai lui Allah suntem și la El ne vom întoarce.

Printre doctrinele ce se opun credinței autentice și corecte cu privire la Preafrumoasele Nume și Atribute ale lui Allah se numără și acelea răspândite de sectele care emit inovații, precum Al-Jahmiyah, Al-Mu'tazilah și altele asemenea lor, care neagă unele dintre Atributele lui Allah Cel Atotputernic și resping ceea ce a fost menționat cu privire la Allah, Preaslăvitul, dintre Atributele ce exprimă Perfecțiunea și Desăvârșirea, descriindu-L pe El, Cel

Atotputernic cu atribute specifice lucrurilor finite sau ce nu pot veni în existență, neînsuflețite și lipsite de posibilități, în vreme ce Allah Preaînaltul este cu mult mai presus de toate vorbele lor.

În această categorie intră și cei care neagă o parte dintre Atributele lui Allah și confirmă cealaltă parte, așa cum este credința celor din Al-'Aşa'irah. Aceștia sunt obligați, în privința atributelor pe care le afirmă, să accepte același principiu de care au fugit în privința celor pe care le-au negat și ale căror dovezi le-au interpretat. Astfel, au contrazis atât dovezile revelate, cât și pe cele raționale și au căzut într-o contradicție evidentă.

În ceea ce îi privește pe Ahl al-Sunnah wa al-Jama'ah, ei îi atribuie lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul ceea ce El Și-a atribuit Sieși sau ceea ce I-a atribuit Trimisul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dintre Nume și Atribute, într-un mod desăvârșit, și îl declară mai presus de orice asemănare cu creația Sa, fără a cădea în negare. Astfel, au urmat toate dovezile, fără a le denatura și fără a le nega, și au fost feriți de contradicțiile în care au căzut alții, după cum s-a arătat anterior.

Aceasta este calea succesului și a fericirii în această Viață și în cea de Apoi; este drumul drept pe care au mers primii din această comunitate și imami ei. Cei de la sfârșit nu se vor îndrepta decât prin ceea ce i-a îndreptat pe cei de la început:

urmarea Cărții și a Sunnah-ului și părăsirea a ceea ce le contrazice. Îl rugăm pe Allah Preaslăvitul și Preaînaltul să readucă comunitatea pe Calea cea Dreaptă, să sporească în ea chemătorii la călăuzire și să le dea succes conducătorilor și savanților ei în combaterea politeismului, în înlăturarea lui și în avertizarea împotriva mijloacelor care duc la el... El este Cel Care aude și este aproape. Și Allah este Dăruitorul succesului, El ne este de ajuns și este cel mai bun Ocrotitor, și nu există Putere și nici Tărie decât prin El. Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra robului și trimisului Său, Profetul nostru Mohammed, și asupra familiei sale și a companionilor săi.

Prezentarea dovezilor privind hotărârea legală asupra celui care cere ajutor și refugiu la alcineva în afară de Allah

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abdullah ibn Baz

Capitolul 2: Hotărârea privind căutarea ajutorului la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului lui Allah, asupra familiei și companionilor săi, precum și asupra acelor care urmează călăuzirea sa.

În cele ce urmează: ziarul kuweitian „Al-Mujtama” a publicat în ediția sa cu numărul 15,

apărut la data de 19/4/1390 H. niște rânduri sub titlul: „În amintirea nașterii nobilului Profet”. Aceste rânduri conțineau cererea ajutorului de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și căutarea sprijinului său în vederea salvării națiunii și eliberării ei din dezbinarea și neînțelegerile în care a căzut. Textul era semnat de o persoană care s-a prezentat sub numele „Aminah”. Mai jos este redat un fragment din aceste rânduri:

O, Mesager al lui Allah, salvează o lume... care aprinde războiul și arde în flăcările sale,

„O, Mesager al lui Allah, salvează o comunitate... a cărei călătorie de noapte prin întunericul îndoielii s-a prelungit.”

O, Trimis al lui Allah, salvează o națiune... ale cărei viziuni s-au pierdut în labirinturile durerii.

Apoi a continuat să spună:

Grăbește biruința, așa cum ai grăbit-o... în ziua de la Badr, când L-ai chemat pe Allah

și astfel, umilința s-a preschimbat într-un ajutor divin măreț... Într-adevăr, Allah are oștiri pe care nu le vezi.

(Astfel, această autoare își îndreaptă chemarea și implorarea către Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cerându-i să vină în ajutorul națiunii prin grăbirea victoriei, uitând sau neștiind că victoria este doar în Mâna lui Allah, și nu în mâna Profetului (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici a vreunei alte creaturi, așa cum a Spus Allah Preaînaltul în Cartea Sa cea limpede:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

„Victoria nu poate veni decât de la Allah Al-'Aziz [Puternicul], Al-Hakim [Înțeleptul];” [Coran, 3:126].
Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

„Dacă Allah vă va ajuta, nimeni nu vă va putea învinge, dar dacă El vă va părăsi, cine este acela care ar putea să vă ajute după El...” [Coran, 3:160].

Această practică, constând în invocare și cerere de ajutor, reprezintă îndreptarea unui tip de adorare către altcineva decât Allah Preaînaltul. Este stabilit pe baza Textelor revelate și a consensului învățaților că acest lucru nu este permis și că Allah Preaslăvitul a creat făpturile pentru a-L adora, a trimis Mesagerii și a pogorât Scripturile pentru a clarifica această adorare și pentru a chema la ea, așa cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ 56

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și

țineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ 25﴾

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există alt dumnezeu în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!” [Coran, 21:25]. Și a Spus Allah Cel Preamăreț:

﴿الرَّ كِتَابُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ 1﴾ ﴿أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ 2﴾

„Alif, Lam, Ra'. [Aceasta] este o Carte ale cărei Versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Înțelept [Hakim], Khabir [Bineștiutor].

Nu-L adorați decât pe Allah. Cu adevărat eu sunt [Trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine,” [Coran, 11:1-2].

Așadar, Cel Preaînalt a clarificat în aceste Versete clare că El nu i-a creat pe oameni și pe djinni decât pentru a-L adora numai pe El, Unicul, fără parteneri, și a arătat că i-a trimis pe Mesageri (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) pentru a porunci această adorare și pentru a interzice opusul ei. Și ne-a înștiințat Allah Atotputernicul că El a orânduit cu claritate Versetele Cărții Sale și le-a detaliat, pentru a nu fi adorat altcineva în afară de El, Preaslăvitul.

Și este binecunoscut faptul că adorarea înseamnă Credința în Unicitatea lui Allah și supunerea față de El, prin îndeplinirea a tot ceea ce

El a Poruncit și delăsarea de tot ceea ce El a oprit. Iar Allah a Poruncit și a înștiințat despre aceasta în numeroase Versete, printre care Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿وَمَا أَمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

„Și nu li s-a Poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui...” [Coran, 98:5]. Și Cuvântul lui Allah Atotputernicul:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

„Și Domnul tău a Poruncit să nu-L adorați decât pe El...” [Coran, 17:23]. Și Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ (أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ﴿3﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

„Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:2-3].

Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase și toate indică obligativitatea dedicării sincere a adorării numai lui Allah, Unicul, și

renunțarea la adorarea oricui altcuiva în afara Sa, dintre Profeți și alții.

Și fără îndoială că ruga este unul dintre cele mai importante și mai cuprinzătoare acte de adorare. De aceea, se impune ca aceasta să fie sincer devotată numai lui Allah, după cum a Spus Cel Atotputernic:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (14)

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioșilor!” [Coran, 40:14]. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (18)

„Moscheile sunt ale lui Allah și nu chemați pe nimeni împreună cu Allah!” [Coran, 72:18]. Această îndrumare de a-L consacra pe Allah în mod exclusiv în invocare se aplică tuturor creațiilor, atât profeților, cât și celorlalți; iar Cuvântul Său:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾ (106)

„Și nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos și nici spre stricăciune, căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuîți!” [Coran, 10:106]. Este un mesaj adresat Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și este știut că Allah Preaslăvitul l-a protejat de politeism (Șirk), însă scopul este avertizarea celorlalți. Apoi El Preaînaltul a Spus:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ
الظَّالِمِينَ﴾ (106)

„Și nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos și nici spre stricăciune, căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuîți!” [Coran, 10:106]. Acesta este un mesaj adresat Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), însă scopul acestuia este avertizarea altora, deoarece este cunoscut faptul că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul L-a protejat pe Mesagerul Său de politeism (Șirk), apoi Allah Preaînaltul a înăsprit interdicția și avertizarea, Spunând:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾

„...căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuîți!” Atunci când termenul „nedreptate” (Zulm) este menționat în mod absolut, prin el se înțelege Șirk-ul (politeism) major, așa cum Spune Allah Preaînaltul:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

„...Iar necredincioșii sunt nelegiuîți!” [Coran, 2:254]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

„Cu adevărat, facerea de asociați este fărădelege mare!” [Coran, 31:13]. Așadar, dacă chiar stăpânul Fiilor lui Adam, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi dintre cei nedrepti dacă ar invoca pe altcineva în afară de Allah, atunci ce se poate spune despre alții?!

Astfel, din aceste Versete și din altele reiese că ruga îndreptată către altcineva în afară de Allah, fie că este vorba de morți, copaci, idoli sau altele asemenea, este o formă de politeism (Şirk) față de Allah, Atotputernicul și Preamăritul. Aceasta contrazice Unicitatea lui Allah în adorare, care reprezintă scopul creării djinilor și a oamenilor, a trimiterii Mesagerilor și a pogorării Scripturilor, și o opoziție față de sensul [mărturisirii]: „La ilaha illa Allah”, care respinge adorarea oricui altcuiva în afară de Allah și o confirmă numai pentru Allah Unicul, așa cum Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a Spus:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ 62﴾

Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșertăciune și că Allah este Al-'Aliyy, [Cel Preaînalt [și] Al-Kabir [Cel mai Măreț].” [Coran, 22:62].

Aceasta este baza religiei și fundamentul Islamului, iar actele de adorare nu sunt considerate valabile decât dacă această bază este corectă, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ 65﴾

„Vi s-a revelat ție și aceluia de dinaintea ta: „De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale

și vei fi tu printre cei care pierd.” [Coran, 39:65]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

{وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}

„...dar dacă ei i-ar fi alăturat Lui asociați, ar fi fost în deșert [tot] ceea ce ei au făcut.” [Coran, 6:88].

Din cele prezentate anterior reiese clar că Religia Islamului și mărturisirea „La ilaha illa Allah (Nu există alt dumnezeu în afară de Allah)” au două principii fundamentale:

Unul dintre acestea este ca adorarea să fie îndreptată exclusiv către Allah, Unicul, fără a I se face vreun asociat. Astfel, cel care îi invocă pe cei morți dintre Profeți sau alții, sau invocă idolii, copacii, pietrele sau altele dintre creaturi, sau le cere ajutorul, sau caută apropierea de aceștia prin jertfe și jurăminte, sau se roagă lor, sau se prosternează lor, i-a luat drept stăpâni în afară de Allah și i-a făcut asociați cu El, Preaslăvitul și Preaînaltul, contrazicând și negând semnificația cuvintelor „La ilaha illa Allah (Nu există alt dumnezeu în afară de Allah)”.

Al doilea principiu este adorarea lui Allah Preaînaltul doar potrivit Legii (Shariah) Profetului și a Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Așadar, cel care inovează în religie un lucru pe care Allah nu l-a permis, nu îndeplinește sensul mărturisirii că Mohammed este Trimisul lui Allah, iar fapta sa nu îi va fi de folos și

nu va fi acceptată de la el. Allah Cel Plin de Măreție a Spus:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا﴾ (23)

„Și vom preschimba faptele pe care ei le-au făcut în țărână risipită.” [Coran, 25:23]. Prin faptele menționate în acest Verset se au în vedere faptele persoanei care a murit în stare de politeism, făcându-I asociați lui Allah, Atotputernicul și Preaslăvitul.

Aici se includ, de asemenea și faptele inovate pe care Allah nu le-a permis, căci ele vor fi în Ziua Învierii precum pulberea spulberată, deoarece nu sunt în conformitate cu Legea Sa pură, așa cum a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Consemnat de Bukhari și Muslim.

În concluzie, această scriitoare și-a îndreptat implorarea și ruga către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și s-a îndepărtat de Allah Stăpânul lumilor, în a Cărui Mână se află sprijinul, răul și binele, iar nimeni altcineva nu deține vreun control asupra acestora.

Fără îndoială că aceasta este o nedreptate uriașă și gravă, iar Allah Atotputernicul a Poruncit să fie invocat doar El și a promis că le va răspunde celor

care se roagă Lui, iar pe cel care se arată trufaș față de aceasta l-a amenințat cu intrarea în Iad, așa cum a Spus Cel Atotputernic:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

„Și Domnul vostru Zice: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți”. [Coran, 40:60]. Adică: supuși și umiliți. Acest Verset nobil indică faptul că ruga este un act de adorare, iar acela care din prea multă trufie refuză să o împlinească va avea ca sălaș Iadul. Așadar, dacă aceasta este starea celui care se semețește și este prea mândru pentru a îndrepta rugi către Allah, atunci cum va fi starea celui care îndreaptă rugi către altcineva în afară de El și se îndepărtează de Allah, în timp ce El, Preaînaltul, este Cel Apropiat, Stăpânul tuturor lucrurilor și Cel Puternic peste toate lucrurile, așa cum a Spus Preaînaltul:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (186)

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine [spune-le, o, Mohammed]: „Cu adevărat Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar și ei să-Mi răspundă [prin ascultare] și să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziți!” [Coran, 2:186]. Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a

înștiințat în hadisul autentic că ruga este un act de adorare și i-a spus vărului său, Abdullah bin Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său):

«احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

„Fii cu grijă față de (respectarea Poruncilor lui) Allah și Allah va avea grijă de tine și te va proteja. Ai grijă de (respectarea Poruncilor lui) Allah și Îl vei găsi pe Allah înaintea ta (călăuzindu-te, protejându-te, susținându-te). Dacă ceri (și te rogi), cere (numai) de la Allah, iar când cauți ajutorul, caută ajutorul (numai) la Allah.” Consemnat de Tirmidhi și alții.

Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً؛ دَخَلَ النَّارَ».

„Cel care a murit chemând (invocând) alături de Dumnezeu un egal (altă divinitate) va intra în Iad.” Consemnat de Bukhari. În cele două culegeri de hadisuri autentice, Sahih Bukhari și Muslim, a fost consemnat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat: Care păcat este cel mai mare? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ».

„Să Îi faci lui Allah un egal, deși El este Cel Care te-a creat.” Iar ‘Nid’ (egalul/asociatul) desemnează pe cel asemănător și echivalentul (cuiva). Așadar,

oricine cheamă (în rugă) pe altcineva în afară de Allah, îi cere ajutorul, face jurămintе în numele său, îi oferă jertfe sau îi aduce vreo formă de adorare în afară de cele menționate anterior, l-a luat drept egal, fie că este vorba despre un Profet, un om dintre cei pioși și aleși, un Înger, un djin, un idol sau oricare altă creatură.

În acest context s-ar putea pune următoarea întrebare: care este hotărârea cu privire la adresarea unei cereri unui om aflat în viață pentru ceea ce stă în puterea sa, precum și la căutarea ajutorului în chestiunile tangibile care stau în puterea sa? Răspunsul este că acest lucru nu constituie o formă de politeism, ci face parte din lucrurile obișnuite, permise printre musulmani, așa cum a Spus Allah Preaînaltul în povestea Profetului Moise (Pacea fie asupra sa):

﴿فَاسْتَعَاثُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

„...Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre dușmanii lui...” [Coran, 28:15]. Și după cum a Spus Allah Preaînaltul, de asemenea, în povestea Profetului Moise (Pacea fie asupra sa):

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

„Și a ieșit din ea, așteptând cu frică...” [Coran, 28:21]. Așa cum omul caută liniștirea și ajutorul în companionii săi în vreme de război și în alte diverse

împrejurări ale vieții, în care oamenii depind unii de alții.

Și Allah i-a Poruncit Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să-i facă cunoscut comunității sale faptul că el nu deține nicio putere, nici de a face bine și nici de a face rău nimănui. Astfel, a Spus Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا 21 قُلْ إِنِّي لَا أملكُ لكم ضرًّا ولا رَشَدًا 22﴾

„Spune [o, Mohammed]: „Eu Îl chem numai pe Domnul meu și nu-I fac Lui niciun asociat!

Spune: „Eu nu pot nici să vă fac vouă vreun rău, nici să vă călăuzesc pe calea dreaptă!” [Coran, 72:21-22]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ لَا أملكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْنَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ 188﴾

„Spune: „Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio pagubă, în afară de ceea ce Voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.” [Coran, 7:188].

Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Este binecunoscut faptul că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu se ruga decât Domnului Său, așa cum s-a relatat despre el

că, în ziua bătăliei de la Badr, căuta liniștirea și cerea ajutorul lui Allah. Îi cerea victoria asupra dușmanului său, stăruind în aceasta și spunând: „O, Doamne! Îndeplinește-mi ceea ce mi-ai promis!”, până când marele as-Siddiq, Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el), a spus: „Îți este de ajuns, o, Mesager al lui Allah, căci Allah îți va îndeplini ceea ce ți-a promis.” Iar Allah Preaslăvitul a revelat în această privință Cuvântul Său (Preaînaltul):

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ۙ﴾

„[Aduceți-vă aminte] când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns: „Cu adevărat, Eu vă voi ajuta cu o mie de Îngeri, rânduiți unul după altul.”” [Coran, 8:9]. Astfel, Allah a menționat în aceste Versete ruga lor de ajutor și i-a înștiințat că El le-a răspuns, sprijinindu-i cu Îngeri pentru a le vesti biruința și a le aduce liniștea și Allah Preaslăvitul a arătat că victoria nu vine de la Îngeri, ci vine doar de la El. Allah Preaînaltul, a Spus:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ...﴾

„Și nu este victorie decât numai de la Allah...” [Coran, 3:126]. Și a Spus Allah Cel Preamăreț:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۙ﴾

„Allah v-a făcut învingători la Badr când voi erați slabi [puțini la număr]. Deci fiți cu frică de Allah și poate că voi o să fiți mulțumitori!” [Coran, 3:123]. Astfel, Allah Preaînaltul a clarificat în acest Verset că El, Preaslăvitul, este Cel care le-a dăruit victoria

în ziua Bătăliei de la Badr, iar din aceasta se înțelege că armele și puterea pe care ei le-au avut, precum și ajutorul cu care i-a sprijinit prin Îngeri sunt doar cauze ale victoriei, mijloace de vestire ale biruinței și de liniștire, însă victoria nu vine din ele, ci este numai de la Allah. Așadar, cum îndrăznește această autoare, sau oricine altcineva să își îndrepte cererea de ajutor și de victorie către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să se întoarcă de la Domnul lumilor, Stăpânul fiecărui lucru și Cel care are Putere asupra tuturor lucrurilor?!

Nu există nicio îndoială că aceasta este una dintre cele mai respingătoare forme de ignoranță, ba chiar una dintre cele mai grave forme de politeism. Prin urmare, autoarea trebuie să se căiască sincer înaintea lui Allah Preaslăvitul, iar căința sinceră presupune mai multe aspecte, și anume: Primul: Căința pentru ceea ce a făcut. Al doilea: Renunțarea la ceea ce s-a săvârșit. Și al treilea: Hotărârea fermă de a nu se mai întoarce la acel păcat, din respect față de Allah și din devotament sincer față de El, din supunere față de Porunca Sa și ferindu-se de ceea ce a interzis. Aceasta este căința adevărată. Și mai există un al patrulea aspect, specific situației în care nedreptatea a fost comisă față de creaturi, și anume: Restituirea dreptului celui îndreptățit sau obținerea iertării din partea acestuia.

Allah le-a Poruncit robilor Săi să se căiască și le-a promis că le va accepta căința, așa cum a Spus Preaînaltul:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [31]

„Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândeți!” [Coran, 24:31]. Și a Spus despre creștini:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [74]

„Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-I ceară Lui iertare? Iar Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].” [Coran, 5:74]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا 68 يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا 69 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [70]

„Și cei care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah [să fie omorât], decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa.

Și va fi sporit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit-

În afară de cel care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].” [Coran, 25:68-70]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ 25﴾

„El este Cel Care primește căința robilor Săi și iartă pentru faptele cele rele și El Știe ce faceți.”
[Coran, 42:25].

Și s-a relatat într-un hadis autentic că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تُجِبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

„Islamul anulează și șterge toate păcatele înfăptuite înainte de acceptarea lui, iar căința, de asemenea, șterge toate păcatele de dinaintea ei.”

Aceste cuvinte concise au fost redactate din cauza gravității pericolului politeismului (Șirk-ului) și a faptului că acesta este cel mai mare dintre păcate, de teamă ca oamenii să nu fie induși în eroare de cele afirmate de această autoare și din obligația de a oferi un sfat sincer de Dragul lui Allah și al robilor Săi. Îl rog pe Allah Preaslăvitul să facă aceste cuvinte folositoare, să îndrepte starea noastră și a tuturor musulmanilor, să ne dăruiască tuturor înțelegerea Religiei și statornicie în ea, și să ne protejeze pe noi și pe musulmani de răul din sufletele noastre și de faptele noastre rele. Cu adevărat El este Ocrotitorul a toate acestea și El are Putere asupra tuturor lucrurilor.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra robului și trimisului Său, Profetul nostru

Mohammed, și asupra neamului său și a companiilor săi.

Capitolul 3.

Hotărârea religioasă privind cererea de ajutor de la djini și diavoli și a făgăduințelor făcute lor

De la Abdul 'Aziz ibn Abdullah ibn Baz către oricine dintre musulmani o va vedea. Fie ca Allah să îmi acorde mie și lor reușita de a ne ține ferm de Religia Sa și de a rămâne statornici în ea. Amiin.

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră!

Acestea fiind spuse: unii dintre frați m-au întrebat despre ceea ce fac unii dintre ignoranți, și anume despre rugile îndreptate către oricine altcineva în afară de Allah Preaînaltul și căutarea ajutorului la acesta în situațiile dificile; precum rugile îndreptate către djini și căutarea adăpostului la aceștia, precum și jurămintele aduse în numele lor și jertfele făcute pentru ei. Printre acestea se numără cuvintele unora: „O, voi cei șapte”, adică: șapte dintre căpeteniile djinilor, luați-l, frângeți-i oasele, beți-i sângele, mutilați-l, o, voi cei șapte, faceți-i cutare lucru.” Sau cuvintele unora „Luați-l, o, djinni ai amiezii, o, djinni ai după-amiezii” lucru care se regăsește adesea în unele regiuni sudice. Din această categorie intră și rugile îndreptate către

morți din rândul Profeților, al oamenilor evlavioși și al altora, precum și rugile îndreptate către Îngeri și căutarea adăpostului la aceștia. Toate acestea și altele asemenea lor sunt săvârșite de mulți dintre cei care pretind că aparțin Islamului, din ignoranța lor și din imitarea celor de dinaintea lor. Unii poate că minimalizează această chestiune și se justifică spunând: „Acestea sunt doar vorbe pe care le rostim cu limba, dar nu credem în ele.”

M-a întrebat și despre hotărârea privind căsătoria cu cei cunoscuți pentru astfel de practici, despre animalele sacrificate de ei, despre efectuarea rugii pentru ei și în urma lor (adică a se ruga conduși de ei), și despre a le da crezare șarlatanilor și prevestitorilor. Totodată despre cei care pretind că pot cunoaște boala și cauzele acesteia doar prin simpla examinare a unui obiect care a atins trupul bolnavului precum turbanul, pantalonii, vâlul și altele asemenea.

Răspuns: Toată Lauda I se cuvine lui Allah, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra celui după care nu mai există niciun alt Profet, și asupra familiei și companionilor săi, precum și asupra acelor care s-au lăsat călăuziți de ei, până în Ziua de Apoi.

Acestea fiind spuse: Allah Preaslăvitul și Preaînaltul i-a creat pe oameni și pe djini pentru a-L adora pe El, fără asociați sau parteneri, și pentru a-L dedica în mod exclusiv Lui rugile rostite, cererea

de ajutor, sacrificarea animalelor, jurămintele făcute și toate celelalte forme de adorare. El Preaînaltul i-a trimis pe Mesageri cu acest Mesaj și le-a poruncit aceasta, pogorând Scripturile, dintre care cea mai măreață este Nobilul Coran, pentru a clarifica acest adevăr și pentru a chema la el și a-i avertiza pe oameni împotriva asocierii de parteneri cu Allah și a adorării altora în afară de El. Acesta este fundamentul fundamentelor și temelia credinței și a religiei, și acesta este sensul mărturisirii că „Nu există alt dumnezeu în afară de Allah”, precum și esența faptului că nimic nu poate fi adorat întru dreptate în afară de Allah. Astfel, ea neagă divinitatea și adorarea pentru orice altceva în afară de Allah, și o confirmă - adică adorarea - doar pentru Allah, Unicul, și nu pentru altceva în afară de El dintre toate creaturile. Iar dovezile pentru aceasta din Cartea lui Allah și Sunnah Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt foarte numeroase, printre care se numără și Cuvântul lui Allah, Cel Plin de Măreție:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (56)

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]. Și Cuvântul lui Allah Preslăvitul:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

„Și Domnul tău a Poruncit să nu-L adorați decât pe El...” [Coran, 17:23]. Și Cuvântul lui Allah:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

„Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui...” [Coran, 98:5]. Și Cuvântul lui Allah:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ 60

„Și Domnul vostru Zice: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți””. [Coran, 40:60]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine [spune-le, o, Mohammed]: „Cu adevărat Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă””. [Coran, 2:186].

Așadar, Allah Preaslăvitul a clarificat în aceste Versete că El i-a creat pe oameni și pe djinni pentru a-L adora, și că a hotărât, adică le-a Poruncit și le-a prescris supușilor Săi în Versetele clare ale Coranului și prin intermediul Mesagerului, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, să nu fie adorat nimeni altul în afară de Allah.

Și a clarificat Allah Preaînaltul și Preaslăvitul că ruga este un act măreț de adorare, iar acela care din prea multă trufie refuză să o îndeplinească va intra în Foc. El le-a Poruncit robilor Săi să se roage numai la El, Unicul, și i-a înștiințat că El este Aproape și răspunde rugii lor. De aceea, se impune ca toți robii

să devoteze ruga exclusiv Domnului lor, deoarece aceasta este o formă de adorare pentru care ei au fost creați și care le-a fost poruncită. Iar Cel a Cărui Măreție este Slăvită a Spus:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 162 لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ 163﴾

„Spune: „Într-adevăr, Rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor.

El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a Poruncit și eu sunt primul dintre musulmani.”” [Coran, 6:162 - 163].

Astfel, Allah i-a Poruncit Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îi înștiințeze pe oameni că Rugăciunea sa, sacrificiul său (sacrificarea unui animal), viața sa și moartea sa sunt pentru Allah, Domnul lumilor, fără a I se face niciun asociat. Pe baza acestui fapt, oricine sacrifică un animal pentru altcineva în afară de Allah I-a făcut un asociat lui Allah, la fel cum ar face dacă s-ar ruga altcuiva decât Lui. Aceasta deoarece Allah Preaslăvitul a alăturat Rugăciunea și sacrificarea unui animal și a făcut clar că ambele sunt destinate numai lui Allah, Unicul, fără a I se face niciun asociat. Așadar, oricine sacrifică un animal în numele altcuiva în afară de Allah, dintre djinni, Îngeri, cei morți și alții asemenea lor, căutând prin aceasta apropierea de ei, este asemenea celui care

împlinește Rugăciunea pentru altcineva în afară de Allah. Iar într-un hadis autentic se relatează că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

„Allah l-a blestemat pe cel care a sacrificat un animal pentru altcineva în afară de Allah.” De asemenea, Imam Ahmad a consemnat cu un lanț de transmitere bun (hasan) că Tariq bin Shihab (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرِّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقْرَبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذُبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلَّوْا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقْرَبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُقَّةَ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ».

„Doi bărbați au trecut pe lângă un popor care avea un idol, pe lângă care nimeni nu putea trece fără să îi aducă ofrandă. Ei i-au spus unuia dintre aceștia: «Adu o ofrandă!» El a răspuns: «Nu am nimic să ofer.» Ei au spus: «Adu o ofrandă, fie și o muscă.» Așadar, el a oferit o muscă, iar ei l-au lăsat să treacă, însă el a intrat în Focul Iadului. Apoi, i-au spus celuilalt: «Adu o ofrandă!» Acesta a răspuns: «Eu nu voi aduce nimic nimănui în afară de Allah Preaslăvitul.» Atunci, ei i-au tăiat capul, iar el a intrat în Paradis.”

Așadar, dacă cel care caută apropierea de un idol și de altele asemenea acestuia prin oferirea unei

muște sau a ceva asemănător devine un politeist care Îi face asociați lui Allah și merită să intre în focul Iadului, atunci cum rămâne cu cel care îndreaptă rugă către djinni, Îngeri și către cei aleși dintre dreptcredincioși? Cum rămâne cu cel care caută ajutor de la ei, face jurăminte în numele lor și caută apropierea de ei prin sacrificarea unor animale, sperând, prin aceasta, la protejarea averii sale, la vindecarea bolnavilor săi sau la ocrotirea animalelor și a recoltelor sale? Cum rămâne cu cel care face acest lucru de teama răului djinnilor sau din motive asemănătoare acestora?! Fără îndoială, cel care face acest lucru și altele asemenea acestora este cu atât mai mult un politeist și merită cu atât mai mult să intre în focul Iadului decât acel om care a oferit musca idolului.

Și, de asemenea, printre cele menționate în acest sens sunt Cuvintele lui Allah Preamăritul:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ۝۳﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în

cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:1-3]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ فَلَا تُنْبِئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (18)

„Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.” Spune: „Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].” [Coran, 10:18].

Astfel, Allah Preaslăvitul a arătat în aceste două Versete că politeiștii și-au luat în afară de El protectori dintre creaturi, adorându-i alături de El manifestând față de ei teamă și speranță, aducându-le rugăciuni, sacrificii și rugi, precum și în alte forme de adorare. Ei pretindeau că acești protectori îi apropie pe cei care îi adoră de Allah și mijlocesc pentru ei la El. Apoi, Allah Preaslăvitul le-a respins afirmațiile, a vădit falsitatea lor, i-a numit mincinoși, necredincioși și politeiști și S-a Preamărit pe Sine deasupra politeismului lor. Așadar, a Spus Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

„Preamărire Lui! El este mai Presus de ceea ce Îi faceți voi ca asociați!” [Coran, 16:1]. Astfel, din

aceasta se înțelege că cel care și-a luat un Înger, un Profet, un djinn, un copac sau o piatră, la care se roagă alături de Allah, cerându-i ajutorul și căutând să se apropie de el prin rugi și sacrificii, în speranța mijlocirii sale la Allah și că îl va apropia de El, sau sperând în vindecarea unui bolnav, protejarea averii, siguranța celui absent sau altele asemenea, a căzut în acest politeism grav și în această nenorocire cumplită, despre care Allah a Spus:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (48)

„Cu adevărat, Allah nu iartă să I se facă asociați, dar Iartă ce este mai puțin de atât oricui Voiește. Iar cel care îi face asociați lui Allah, a făcut un mare păcat!” [Coran, 4:48]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (72)

„Cu adevărat, cel care Îi asociază lui Allah pe altcineva, Allah va face Paradisul interzis pentru el, iar adăpostul lui va fi Focul. Și pentru nelegiuïți nu va fi ajutor.” [Coran, 5:72].

Iar mijlocirea este acordată în Ziua Judecării numai celor care cred în Unicitatea lui Allah cu devoțiune și sinceritate, nu celor care Îi fac asociați lui Allah, așa cum a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când i s-a zis: „O, Mesager al lui Allah, cine este cel mai fericit să primească mijlocirea ta?”, iar el a răspuns:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قُلُوبِهِ».

„Cel care spune: „La ilaha illa Allah (Nu există altă divinitate în afară de Allah)” cu sinceritate din inima sa.” Și, de asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لَأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

„Fiecare Profet are o rugă care este îndeplinită și fiecare Profet s-a grăbit să o rostească, însă eu mi-am păstrat ruga ca mijlocire pentru poporul meu în Ziua Judecății. Iar aceasta va ajunge, dacă Allah Voiește, la cel din poporul meu care moare fără a-i asocia lui Allah vreun partener.”

Primii politeiști credeau că Allah este Domnul, Creatorul și Îndestulătorul lor cu cele necesare traiului, însă s-au atașat de Profeți, oameni evlavioși, Îngeri, copaci, pietre și altele asemenea, sperând în mijlocirea lor la Allah și că aceștia îi vor apropia de El, așa cum a fost menționat anterior în Versete. Allah nu i-a scuzat pentru aceasta, ci i-a mustrat în Cartea Sa cea Măreață, numindu-i necredincioși și politeiști, și a infirmat afirmațiile lor că acești idoli mijlocesc pentru ei și îi apropie de Allah. Nici Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu i-a scuzat, ci a luptat împotriva lor din pricina acestui politeism, până când aveau să îndrepte adorarea

exclusiv către Allah, Singurul, acționând în conformitate cu Spusele lui Allah Preaslăvitul:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

„Luptați-vă cu ei până ce nu va mai fi Fitnah și [până când] credința va fi numai în Allah...” [Coran, 2:193]. Și a spus Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

„Mi s-a poruncit să lupt împotriva oamenilor până când aceștia mărturisesc că nu există alt dumnezeu în afară de Unicul Dumnezeu și că Mohammed este Trimisul Lui, împlinesc Rugăciunea și dau Zakat-ul; iar dacă fac acestea, viețile și bunurile lor sunt protejate de mine, în afară de ceea ce cere dreptul Islamului, iar judecata lor aparține lui Dumnezeu.” Iar înțelesul spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

„până când vor mărturisi că nu există alt dumnezeu înafară de Unicul Dumnezeu (Allah)” Adică să Îi dedice adorarea exclusiv lui Allah, excluzând orice altceva.

Într-adevăr, politeiștii din Quraiș se temeau de djini și căutau refugiu la ei, iar Allah Preaînaltul a Revelat despre aceasta în Cuvântul Său:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

„Însă au fost bărbați dintre oameni care au căutat apărare la bărbații dintre djinni, dar [aceștia] le-au sporit lor suferința [prin comiterea de păcate]” [Coran, 72:6]. Învățații au spus referitor la acest Verset nobil: înțelesul Cuvântului lui Allah:

﴿...فَرَادَوْهُمْ رَهَقًا﴾

...le-au sporit lor suferința... Adică: spaimă și teamă deoarece djinii se preamăresc în sinea lor și devin aroganți atunci când văd că oamenii caută refugiu la ei, și atunci le sporesc acestora teama și spaima, pentru ca ei să-i adore și să se refugieze în ei din ce în ce mai mult.

Și Allah i-a compensat pe musulmani pentru aceasta prin căutarea refugiului (al-Istiadhah) la El Preaslăvitul și la Cuvintele Sale Desăvârșite, și a revelat în această privință Cuvântul Său, Preaînaltul:

﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (200)

„Și dacă vreodată Șeitan te îmboldește, ispitindu-te la rău, caută refugiu la Allah, căci El este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].” [Coran, 7:200]. Și Cuvântul lui Allah Preamăritul:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (1)

„Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor.”” Și s-a relatat în mod autentic de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a spus:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَجِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

„Cine coboară într-un loc și spune: „A‘udhu bi kalimati-llahi at-tammati min şarri ma khalaq (Caut adăpost în Cuvintele Perfecte ale lui Allah de răul a ceea ce El a creat)”, nu va fi afectat de absolut nimic până ce va părăsi acel loc.”

Din Versetele și hadis-urile prezentate anterior, cel care caută iertarea, care dorește să își păstreze religia și să fie ferit de politeism (Şirk), fie el minor sau major, află că atașamentul față de morți, de Îngeri, de djinni și de alte creaturi, rugăciunile îndreptate către ei, căutarea adăpostului la aceștia, precum și altele asemenea, fac parte din practicile politeiștilor din perioada ignoranței și se numără printre cele mai respingătoare forme de politeism (Şirk) față de Allah Preaslăvitul. Astfel, este obligatorie renunțarea la acestea, precauția în privința lor, îndemnarea reciprocă la abandonarea lor și dezaprobarea celor care le săvârșesc.

Cât despre cel care este cunoscut printre oameni pentru aceste acte de politeism (Şirk): nu este permisă căsătoria cu el, nici consumarea animalului sacrificat de el, nici efectuarea rugii pentru el și nici efectuarea Rugăciunii în spatele lui, până când nu își declară căința (Taubă) față de Allah, Preaslăvitul, pentru aceasta și devotează sincer ruga și adorarea numai lui Allah, iar ruga este adorare, ba chiar

esența ei, așa cum a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

„Du'aa (Ruga) este act de adorare.” Și s-a relatat de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-o altă relatare că a spus:

«الدُّعَاءُ مُحُّ الْعِبَادَةِ».

„Ruga (ad-du'aa) este esența adorării.” În ceea ce privește căsătoria cu politeștii, Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفَرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (221)

„Nu vă însurați cu politeiste înainte ca ele să creadă. Pentru că o sclavă credincioasă este mai bună decât o politeistă, chiar dacă ea vă place. Și nu-i căsătoriți pe cei politești [cu femeile voastre] înainte ca ei să creadă, căci un sclav credincios este mai bun decât un politeist, chiar dacă el vă place. Aceștia [vă] cheamă la Foc, dar Allah cheamă la Rai și la Iertare, prin Grația Sa. El le arată limpede Versetele Sale oamenilor, pentru ca ei să-și aducă aminte.” [Coran, 2:221]. Astfel, Allah Preaslăvitul le-a interzis musulmanilor să se căsătorească cu femeile politeiste, din rândul celor care adoră idoli, djinnii, Îngerii și altele asemenea, până când acestea nu vor crede, dedicându-I adorarea

exclusiv lui Allah, Unicul, crezând în Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și în ceea ce a adus acesta, și urmându-i calea. De asemenea, El a interzis ca femeile musulmane să fie date în căsătorie bărbaților politeiști, până când aceștia nu vor crede, dedicându-l adorarea exclusiv lui Allah, Unicul, crezând în Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și urmându-l.

Și Allah Preaslăvitul ne-a înștiințat că o roabă dreptcredincioasă este mai bună decât o femeie liberă politeistă, chiar dacă aceasta l-ar încânta pe cel care o privește și îi ascultă vorbele, prin frumusețea ei și prin vorbirea ei frumoasă; și că un rob dreptcredincios este mai bun decât un bărbat liber politeist, chiar dacă acesta l-ar încânta pe cel care îl ascultă și îl privește, prin frumusețea, elocvența, curajul său și prin alte calități asemănătoare. Apoi a explicat motivele acestei preferințe prin Cuvintele Sale, Preaslăvitul:

(...أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...)

„Aceștia [vă] cheamă la Foc...” [Coran, 2:221]. Prin aceasta se referă la politeiști și politeiste, deoarece ei se numără printre cei care cheamă la Focul Iadului prin vorbele, faptele, conduita și moravurile lor, în timp ce dreptcredincioșii și dreptcredincioasele se numără printre cei care cheamă la Paradis prin moravurile, faptele și

conduita lor. Așadar, cum pot fi egali aceștia cu aceia!

Iar în ceea ce privește Rugăciunea pentru păgâni: Cel Slăvit și Preaînalt a Spus despre fățarnici:

(وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾)

„Și nu te ruga [rugăciunea de înmormântare] nicicând pentru vreunul dintre ei care moare și nu sta lângă mormântul lui. Cu adevărat ei nu au crezut în Allah și în Trimisul Său și s-au săvârșit nelegiuiri.” [Coran, 9:84]. Așadar, Allah Preaslăvitul a clarificat în acest nobil Verset că pentru ipocrit și pentru cel fără de credință nu se săvârșește rugăciunea (funerară), din cauza lipsei lor de credință în Allah și în Profetul Său. De asemenea, nu se săvârșește rugăciunea în spatele lor și nu sunt desemnați imami pentru musulmani, din cauza lipsei lor de credință și a faptului că nu sunt demni de încredere, precum și din pricina mării dușmăanii dintre ei și musulmani, și pentru că aceștia nu se numără printre oamenii rugăciunii și ai adorării; întrucât nicio faptă nu rămâne valabilă alături de lipsa de credință și de asocierea de parteneri [lui Allah]. Fie ca Allah să ne ferească de aceasta! Iar în ceea ce privește consumul animalelor sacrificate de politeiști, Allah Preaslăvitul a Spus, clarificând interzicerea animalelor moarte și a animalelor sacrificate de politeiști:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكَّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ [121]

„Și nu mâncați din cele peste care nu s-a pomenit Numele lui Allah, căci aceasta este neascultare gravă. Și cu adevărat, șeitani îi vor ispiti pe aliații lor [dintre oameni] să se certe cu voi. Dacă îi veți asculta, veți fi și voi politeiști.” [Coran, 6:121]. Astfel, Preaînaltul le-a interzis musulmanilor consumul unui animal mort și al animalului sacrificat de un politeist deoarece el este impur, iar animalul sacrificat de el are statutul unui animal mort, chiar dacă a pomenit Numele lui Allah asupra lui. Această rostire este nulă și fără efect, fiind un act de adorare, iar politeismul zădărnicește și anulează orice act de adorare, până când politeistul se întoarce cu căință la Allah, Preaslăvitul. Și a făcut permisă, Slăvită să-I fie Măreția, mâncarea Oamenilor Cărții în Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿...وَوَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ...﴾

„...și mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura vă este permisă și vouă, iar mâncarea voastră le este permisă și lor...” [Coran, 5:5]. Aceștia se afiliază unei religii cerești și pretind că sunt dintre adepții lui Moise și ai lui Iisus (Pacea fie cu ei), chiar dacă acest lucru nu este adevărat, iar Allah a abrogat și a anulat religia lor prin trimiterea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) către întreaga omenire. Allah,

Preaslăvitul și Preaînaltul însă ne-a permis hrana Oamenilor Cărții (evreii și creștinii) și [căsătoria cu] femeile lor, dintr-o înțelepciune desăvârșită și pentru taine bine întemeiate, pe care învățații le-au evidențiat. Aceasta, spre deosebire de politeiștii dintre adoratorii idolilor și ai morților, fie ei Profeti, oameni evlavioși sau alții deoarece religia lor nu are niciun fundament și nicio aparență de adevăr, ci este nefondată din temelie. Astfel, animalul sacrificat de aceștia este considerat asemenea unui animal mort, iar consumarea lui nu este permisă.

Cât despre spusele unei persoane către cel căruia i se adresează: „Un djinn te-a lovit”, „Un djinn te-a luat”, „Un diavol te-a luat pe sus” și altele asemănătoare, acestea fac parte din categoria înjurăturilor și insultelor, iar acest lucru nu este permis între musulmani, la fel ca toate celelalte tipuri de înjurături și insulte. Acest lucru nu face parte din categoria politeismului, cu excepția cazului în care cel care spune acest lucru crede că djinnii acționează asupra oamenilor fără Permisiunea și Voia lui Allah. Așadar, cel care crede aceasta despre djinni sau despre alte creații este necredincios prin această credință pentru că Allah Preaslăvitul este Stăpânul tuturor lucrurilor și Cel cu Putere asupra tuturor lucrurilor, El este Cel Care aduce folos și Cel Care aduce prejudiciu, și nimic nu vine în ființare decât prin Îngăduința Sa, prin Voia Sa și prin Predestinarea Sa primordială, așa cum a

Spus El, Preamăritul, Poruncindu-i Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îi înștiințeze pe oameni cu privire la acest principiu fundamental:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْنَزْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (188)

„Spune: „Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio pagubă, în afară de ceea ce Voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.”” [Coran, 7:188]. Așadar, dacă liderul creației și cel mai ales dintre toți (Pacea și binecuvântarea fie asupra sa) nu are putere asupra niciunui folos sau prejudiciu pentru sine decât prin Voia lui Allah, atunci cum ar putea oare altcineva din rândul creației?! Iar Versetele cu acest înțeles sunt numeroase.

Cât despre a-i întreba pe prevestitori, șarlatani, astrologi și pe cei asemenea lor, dintre cei care prevestesc lucruri necunoscute, aceasta este o faptă reprobabilă care nu este permisă, iar a crede în ceea ce ei spun este și mai grav și mai condamabil, ba chiar reprezintă o formă de necredință potrivit spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقَبَّلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

„Rugăciunea celui care merge la un prezicător și îl întreabă despre ceva anume (în care mai apoi crede), nu îi va fi acceptată timp de patruzeci de zile.” Consemnat de Muslim în Sahih. De asemenea, în culegerea sa de hadisuri autentice, Mu‘awiyah ibn Al-Hakam Al-Sulami (Allah să fie mulțumit de el) a relatat:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِيْتَانِ الْكُهَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis mersul la ghicitori și întrebarea acestora.”

De asemenea, autorii culegerilor Sunan au consemnat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Cel care a mers la un ghicitor și a crezut în cele pe care acesta le spune, a arătat necredință față de cele revelate lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).” Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase. Astfel, este obligatoriu pentru musulmani să fie prevăzători și să nu îi întrebe pe ghicitori și pe prevestitori, precum și pe toți ceilalți șarlatani care se ocupă cu relatarea despre chestiuni legate de necunoscut și cu inducerea în eroare a musulmanilor, fie în numele medicinei, fie sub un alt pretext, datorită celor menționate anterior cu privire la interzicerea acestui lucru de către Profet(Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și la avertismntul său împotriva acestuia. În această categorie intră și ceea ce pretind unii oameni în numele medicinei cu privire la tainele necunoscutului: atunci când o astfel de persoană miroase turbanul pacientului, vălul pacientei sau alte lucruri asemănătoare și spune: „Acest pacient sau această pacientă a făcut cutare și cutare lucru”. Acestea sunt lucruri ce țin de tainele necunoscutului, asupra cărora turbanul pacientului și obiectele similare nu oferă niciun indiciu. Scopul prin aceasta nu este altul decât inducerea în eroare a oamenilor pentru a-i face să spună că el este cunoscător al medicinei, al tipurilor de boli și al cauzelor acestora. Uneori, el le poate oferi anumite medicamente, iar acest moment poate coincide cu vindecarea lăsată prin Voința și Porunca lui Allah, făcându-i astfel pe oameni să creadă că vindecarea s-a datorat medicamentelor sale. Uneori, boala poate fi cauzată de unii djinni și diavoli care îl slujesc pe cel care pretinde că practică medicina și care îi dezvăluie anumite lucruri nevăzute pe care ajung să le cunoască. Astfel, el se bazează pe acest lucru și îi mulțumește pe djinni și pe diavoli prin acte de adorare care le sunt pe plac. Drept urmare, aceștia se îndepărtează de acel bolnav și renunță la răul cu care l-au afectat, acesta fiind un lucru binecunoscut despre djinni, diavoli și despre cei care se folosesc de ei.

De asemenea, li se impune musulmanilor să se ferească de aceasta, să se sfătuiască reciproc să o abandoneze, să se bazeze pe Allah Preaslăvitul și să se încreadă în El în toate privințele. Nu este nicio problemă în a recurge la Ruqyah autentică și la medicamentele permise, precum și la consultarea medicilor care examinează bolnavul și confirmă boala acestuia prin mijloace fizice și raționale. S-a relatat într-un hadis autentic de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a spus:

«مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عِلْمُهُ مَنْ عِلْمِهِ، وَجَهْلُهُ مَنْ جَهْلُهُ».

„Allah nu a pogorât nicio boală fără să fi pogorât și leacul ei. Ea, însă, a fost cunoscută de unii și neștiută de alții.” Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

„Pentru fiecare boală există un leac, iar atunci când leacul se potrivește bolii, se produce vindecarea cu Voia lui Allah.” Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوُوا وَلَا تَدَاوُوا بِحَرَامٍ».

„O, robi ai lui Allah, tratați-vă, dar nu vă tratați cu ceea ce nu este permis.” Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Așadar, Îi cerem lui Allah Preamărețul să îndrepte starea tuturor musulmanilor, să le vindece inimile și trupurile de orice rău, să îi unească pe dreapta călăuzire, să ne protejeze pe noi și pe ei de

tentațiile răătăcitoare și de supunerea față de Șeitan și aliații săi; căci, cu adevărat, Allah este Cel cu Putere peste toate și nu există Putere și nici Forță decât la Allah Preaînaltul, și Preamărețul.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra robului și trimisului Său, profetul nostru Mohammed, și asupra familiei sale și a companionilor săi.

Capitolul 4:

Hotărârea (religioasă) privind adorarea prin invocări inovate și care conțin elemente de politeism.

De la Abdul 'Aziz ibn Abdullah ibn Baz către distinsul frate (.....), Allah să-i dăruiască succes în tot ceea ce este bun, Amiin!

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră.

Acestea fiind spuse: am primit nobila voastră scrisoare, fie ca Allah să vă călăuzească prin ea, precum și informarea pe care aceasta o conține, aceea că în țara voastră există oameni care se țin cu strictețe de anumite invocări pentru care Allah nu a pogorât nicio dovadă, dintre care unele reprezintă inovații (Bidah), iar altele reprezintă acte de politeism (Șirk), și pe care ei le atribuie comandantului Dreptcredincioșilor, Ali bin Abi Talib (Allah să fie mulțumit de el) precum și altora.

Ei recită acele invocații în adunările de Dhikr sau în moschei după Salat Maghrib, pretinzând că sunt o formă de apropiere de Allah, spunând: „Prin dreptul lui Allah, o, oameni ai lui Allah, ajutați-ne cu ajutorul lui Allah și fiți sprijinul nostru prin Allah!” Și cuvintele lor: „O, maestri spirituali și o, stăpâni, răspundeți-ne, o, voi, cei care ne oferiți sprijin, și mijlociți la Allah! Iată, robul vostru stă în așteptare, la poarta voastră stăruind și de greșelile sale temându-se. Ajută-ne, o, Trimis al lui Allah! Nu am la cine altcineva să mă îndrept în afară de voi și de la voi se obține împlinirea cererii, iar voi sunteți apropiatii lui Allah. Prin Hamza, stăpânul martirilor, și prin oricine dintre voi care ne este de ajutor, ajutați-ne, o, Trimis al lui Allah!” Și precum cuvintele lor: „O, Allah, binecuvântează-l pe cel pe care l-ai făcut cauză a revelării tainelor Tale Atotputernice și a ivirii luminilor Tale Milostive, devenind astfel reprezentant al Prezenței Divine și locțiitor al tainelor Esenței Tale.”

De asemenea, dorința voastră de a se clarifica ce este inovație și ce înseamnă asocierea (Şirk), precum și dacă este validă Rugăciunea în spatele imamului care rostește această invocare, a fost înțeleasă.

Răspuns: Toată Lauda I se cuvine lui Allah, Unicul, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra aceluia după care nu mai există niciun alt Profet, și asupra familiei și companionilor săi,

precum și asupra acelor care i-au urmat călăuzirea, până în Ziua de Apoi.

Acestea fiind spuse: ia cunoștință, Allah să te călăuzească, de faptul că Allah Preaslăvitul a creat făpturile și i-a trimis pe Mesageri (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) numai pentru a fi adorat doar El, Unicul, fără a-I face niciun asociat, și nimic din tot ceea ce este în afara Sa, așa cum a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ 56

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56].

Iar adorarea, după cum a fost explicată anterior, este: ascultarea de El, Preaslăvitul, și ascultarea de Mesagerul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); prin îndeplinirea a ceea ce Allah și Mesagerul Său au poruncit și renunțarea la ceea ce Allah și Mesagerul Său au interzis, din credință în Allah și în Mesagerul Său și cu sinceritate față de Allah în fapte, alături de deplinătatea iubirii pentru Allah și umilința deplină arătată doar în fața Lui, Preaînaltul, Unicul, fără nimeni altul în afară de El; așa cum Spune Allah Preaînaltul:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

„Și Domnul tău a Poruncit să nu-L adorați decât pe El...” [Coran, 17:23]. Adică: a Poruncit și a

orânduit să fie adorat numai El, Unicul. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 2 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ 3 مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ 4 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ 5﴾

„[Toată] Lauda [I se cuvine] lui Allah,
Stăpânitorul lumilor,

Cel Milostiv, Îndurător,

Suveranul Zilei Judecății.

Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor,” [Coran, 1:2-5]. Astfel, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a clarificat prin aceste Versete că El este Unicul îndreptățit să fie adorat și Unicul căruia I se cere ajutorul. Și Allah Preamărețul a Spus:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ 2 أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ...﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.”

„Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată...” [Coran, 39:2-3]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ 14﴾

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioșilor!” [Coran, 40:14]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا 18﴾

„Moscheile sunt ale lui Allah și nu chemați pe nimeni împreună cu Allah!” [Coran, 72:18]. Iar

Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase și toate indică obligativitatea dedicării adorării numai lui Allah.

Este binecunoscut că ruga, sub toate formele sale, este un act de adorare, astfel că nu îi este permis niciunui om să se roage la altcineva în afară de Domnul său și nici să ceară ajutorul sau să caute liniștirea la altcineva în afară de El, acționând în conformitate cu aceste nobile Versete și cu ceea ce poartă același înțeles. Aceasta nu se aplică însă lucrurilor obișnuite și mijloacelor firești care țin de puterea unei persoane vii și prezente, deoarece acestea nu constituie acte de adorare. Dimpotrivă, este permis, conform textelor sacre și consensului, ca omul să ceară ajutorul unei persoane în viață și capabile în chestiuni obișnuite aflate în puterea ei, precum solicitarea sprijinului sau a intervenției pentru îndepărtarea unui rău ce ar putea afecta copilul său, slujitorul său, câinele său sau altele asemănătoare. De asemenea, este permis ca o persoană să ceară ajutorul altei persoane aflată în viață, prezentă și capabilă sau chiar absentă, prin intermediul unor mijloace concrete, precum corespondența și altele asemenea, în lucruri precum construirea casei sale, repararea mașinii sau alte activități similare. Printre acestea se numără: cererea de ajutor a omului de la tovarășii săi în jihad și în război și altele asemenea. Și din această categorie fac parte Vorbele lui Allah

Preaînaltul din povestea lui Moise (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

{...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...}

„Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre dușmanii lui...” [Coran, 28:15].

Cât despre căutarea adăpostului la morți, la djinni și la Îngeri, la copaci și la pietre: aceasta face parte din Șirk-ul major, fiind de aceeași natură cu faptele primilor politeiști față de zeitățile lor, precum Al-'Uzza, Al-Lat și altele. La fel este și căutarea adăpostului și a ajutorului la aceia dintre cei vii despre care se crede că sunt evlavioși, în chestiuni pe care nu le poate înfăptui nimeni altcineva în afară de Allah, precum vindecarea bolnavilor, călăuzirea inimilor, intrarea în Paradis, salvarea din Foc și altele asemenea acestora.

Versetele anterioare, precum și alte Versete și hadis-uri ce cuprind același sens indică obligativitatea îndreptării inimilor către Allah în toate privințele și a dedicării sincere a adorării numai lui Allah, Unicul. Căci robii au fost creați pentru aceasta și aceasta le-a fost poruncită așa după cum a fost menționat anterior în Versete, și așa după cum Allah Preaslăvitul a Spus:

{وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...}

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic...” [Coran, 4:36]. Și Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

„Și nu li s-a Poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată...” [Coran, 98:5]. Iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus în hadisul lui Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el):

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

„Dreptul lui Allah asupra robilor Săi este acela de a Îl adora numai pe El, fără a Îi face pe nimeni și nimic asociat.” Consemnat de Bukhari și Muslim. Și spusele sale (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în hadisul lui Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِبِهِ نِدَاءٍ دَخَلَ النَّارَ».

„Cel care moare invocându-i pe alții drept parteneri lui Allah, va intra în Focul Iadului.” Consemnat de Bukhari. În cele două culegeri de hadisuri autentice, Bukhari și Muslim a fost consemnat din relatarea lui Ibn 'Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci când l-a trimis pe Mu'adh în Yemen, i-a spus:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„Vei merge la un popor al Oamenilor Cărții. Așadar, primul lucru la care îi chemi să fie mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah.” Și într-o altă relatare:

«ادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ».

„Cheamă-i la mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că eu sunt Mesagerul lui Allah.” Iar într-o relatare a lui Bukhari:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُؤَدِّدُوا اللَّهَ».

„Astfel, primul lucru la care îi chemi trebuie să fie Unicitatea lui Allah.” În Sahih Muslim, Tariq ibn Așim al-Așja'i (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

Pentru cel care a spus: „La ilaha illa Allah” și respinge orice Îi este făcut asociat lui Allah, averea și sângele său au devenit inviolabile (și protejate), iar socoteala lui va fi cu Allah (Preamărit fie El). Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Și acest monoteism este temelia Religiei Islamului și este esența credinței, el este aspectul primordial și cea mai importantă dintre obligații și el este înțelepciunea creării oamenilor și a djinilor și înțelepciunea trimiterii tuturor Mesagerilor (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor), așa cum au arătat-o Versetele anterioare care indică acest lucru, printre care se numără: Cuvântul Său (Preaslăvitul):

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (56)

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]. Și printre indiciile pentru aceasta se numără, de asemenea, și Cuvântul lui Allah Preamărețul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țiineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Și Cuvântul Celui Preaslăvit și Preaînalt:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [25]

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!” [Coran, 21:25]. Și a Spus Preaslăvitul despre Noe, Hud, Salih și Șuaib (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) că le-au spus popoarelor lor:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

„...Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui...” [Coran, 7:59]. Și aceasta este chemarea tuturor Mesagerilor, așa cum au arătat cele două Versete anterioare, iar dușmanii Mesagerilor au recunoscut că Mesagerii le-au poruncit adorarea exclusivă a lui Allah și lepădarea de zeitățile adorate în afara Sa, așa după cum Cel Preaslăvit a spus în povestea neamului ‘Aad, că ei i-au spus lui Hud (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

„Ai venit la noi pentru ca noi să-L adorăm [numai] pe Allah singur și să părăsim ceea ce au adorat părinții noștri?” [Coran, 7:70]. Și Allah Preaînaltul a Spus despre Quraiș, atunci când i-a chemat Profetul nostru, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să Îl adore numai pe Allah și să renunțe la ceea ce adorau în afară de El, dintre Îngeri, oameni aleși (considerați de către ei sfinți), idoli, copaci și orice altceva:

﴿أَجْعَلِ الْأِلَهَةَ إِلَّاهَا وَاجِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾5

„Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Cu adevărat, acesta este un lucru ciudat.” [Coran, 38:5]. Și a Spus Allah Preaînaltul despre ei:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾35 وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَنَارِكُوا إِلَهَيْنَا لَشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾36

„Cu adevărat, când li s-a spus lor „Nu există altă divinitate afară de Allah”, ei s-au semețit,

Spunând: „Să-i părăsim noi pe zeii noștri pentru un poet nebun?”” [Coran, 37:35-36]. Iar Versetele care indică aceste semnificații sunt numeroase.

Din versetele și hadis-urile pe care le-am menționat reiese clar pentru tine, fie ca Allah să ne călăuzească pe amândoi spre înțelegerea religiei și cunoașterea limpede a dreptului Stăpânului lumilor, că aceste rugi și forme de căutare a adăpostului pe care le-ai expus în întrebarea ta se numără toate printre formele Șirk-ului major deoarece ele reprezintă un act de adorare pentru

altcineva în afară de Allah și o cerere, adresată celor morți și celor absenți, a unor lucruri pe care nimeni nu le poate îndeplini în afară de El. Iar acest lucru este mai grav decât Șirk-ul celor dintâi deoarece cei dintâi Îi făceau asociați doar în momente de prosperitate, iar în vremuri de încercare, ei Îl adora cu sinceritate pe Allah, deoarece știau că El, Preaînaltul, este singurul capabil să îi izbăvească din încercare, și nimeni altcineva, așa cum Allah Preaînaltul, a Spus în Cartea Sa limpede despre acei politeiști:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾
(65)

„Și când se urcă ei pe o corabie Îl invocă numai pe Allah, fiind [supuși] sinceri Lui și în religie, dar după ce îi aduce pe uscat, ei Îi fac asociați.” [Coran, 29:65]. Și a Spus Allah Preaînaltul, adresându-li-Se într-un alt Verset:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُةً فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾
(67)

„Și când răul vă va ajunge pe mare, răătăcesc departe cei pe care voi îi chemați, în afară de El. Dar după ce El vă mântuiește, aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceți [de la El], căci omul este nerecunoscător.” [Coran, 17:67].

Așadar, dacă vreunul dintre acești politeiști contemporani ar spune: „Noi nu vrem să spunem că aceia ajută prin ei înșiși și ne vindecă bolnavii prin

ei înșiși, sau că ne aduc folos prin ei înșiși, ori că ne fac rău prin ei înșiși, ci noi dorim doar mijlocirea lor la Allah Preaînaltul în această privință”?

Răspunsul este să i se spună: acesta este scopul și intenția predecesorilor necredincioși, iar intenția lor nu era de a afirma că idolii lor creează sau oferă subzistență, ori că pot face bine sau rău prin ei înșiși, căci acest lucru este respins de ceea ce a menționat Allah despre ei în Coran, ci ei au dorit mijlocirea și prestigiul lor, și ca aceștia să îi apropie de Allah, după cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ إِلَهُنا شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

„Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah...” [Coran, 10:18]. Și le-a răspuns Allah la aceasta, prin Cuvintele Sale:

﴿...قُلْ أَنتَبُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

„Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.” Spune: „Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].” [Coran, 10:18]. Allah Preaslăvitul a clarificat că nu există în Ceruri și pe Pământ niciun mijlocitor la El, așa cum își

imaginează politeiștii, iar ceea ce Dumnezeu nu cunoaște ca existent nu există, fiindcă nimic nu-I scapă Lui. Și a Spus Preaînaltul:

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ 1 إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ 2 أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ 3﴾

„Revelarea Cărții [Coranului] [vine] de la Allah Al-’Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].”

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.”” [Coran, 39:1-3].

Prin „religie” se înțelege aici adorarea, adică ascultarea de Allah și de Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum s-a menționat anterior. În aceasta intră invocarea și cererea de ajutor în vreme de necaz, teama de Allah și speranța în El, sacrificiile și jurămintele făcute pentru Allah, precum și rugăciunea și postul, alături de toate celelalte acte pe care Allah și Trimisul Său le-au poruncit. Astfel, Allah Preamărețul a evidențiat că adorarea I se cuvine numai Lui, Unicul,

și că este obligatoriu pentru robi să o dedice cu sinceritate Lui (Slavă Lui); deoarece Porunca Sa către Profet(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de a-I dedica sincer adorarea, este o Poruncă pentru toți membrii acestei comunități.

Allah Preaînaltul a explicat după aceea despre necredincioși și a Spus:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾

„Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3]. Și le-a Răspuns Allah Preaslăvitul, prin Cuvintele Sale:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

„Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3]. Așadar, Allah Preaslăvitul a vestit în acest Verset nobil că necredincioșii nu i-au adorat pe ocrotitori în locul Lui decât pentru ca ei să-i apropie de Allah; iar acesta este scopul necredincioșilor din trecut și din prezent, însă Allah a infirmat aceasta prin Cuvântul Său, Preaînaltul:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

„Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3]. Așadar, Allah Preaslăvitul a vădit caracterul mincinos al afirmației lor că acești idoli îi apropie de Allah, precum și faptul că adorarea îndreptată către aceștia reprezintă o formă de necredință. Prin aceasta, oricine are cel mai mic discernământ înțelege faptul că necredința primilor necredincioși a constat tocmai în numirea Profeților, a oamenilor pioși, a copacilor, a pietrelor și a altor creaturi drept mijlocitori între ei și Allah. Și credința lor că aceștia le împlinesc nevoile fără îngăduința și mulțumirea Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul, așa cum mijlocesc miniștrii la regi, comparându-L astfel pe El, Cel plin de Măreție, cu regi și conducători spunând: „Așa cum cel care are o trebuință la un rege sau la un conducător caută mijlocire la el prin intermediul apropiaților și miniștrilor săi, tot astfel și noi ne apropiem de Allah prin adorarea profeților și a celor evlavioși.” Însă aceasta este una dintre cele mai false și neîntemeiate afirmații, căci Allah, Preaslăvitul, nu are egal și nu poate fi asemuit cu creația Sa. Nimeni nu poate mijloci la El decât cu îngăduința Sa, iar El nu acordă această îngăduință decât celor care cred în Unicitatea Sa. El, Preaslăvitul și Preaînaltul, este Atotputernic asupra tuturor lucrurilor și Atoateștiutor; El este Cel mai Milostiv dintre cei milostivi, nu se teme de nimeni

și nu se supune nimănui, căci este Stăpânul Suprem peste robii Săi și Cel Care îi orânduiește după cum Voiește. Spre deosebire de regi și conducători, căci aceștia nu au putere asupra tuturor lucrurilor, motiv pentru care au nevoie de cineva care să îi ajute în ceea ce s-ar putea să nu poată înfăptui, dintre miniștrii, apropiații și soldații lor, la fel cum au nevoie să le fie aduse la cunoștință nevoile celor ale căror nevoi nu le cunosc, așadar au nevoie de cineva care să le obțină bunăvoința și să îi îmbuneze, dintre miniștrii și apropiații lor. În ceea ce Îl privește pe Domnul Stăpânitor, Preaputernicul și Preamăritul, El, Cel Preaslăvit, Își este Atotsuficient și nu are nicio nevoie de întreaga Sa creație. El este mai Îndurător cu faptele Sale decât sunt mamele acestora și El este Judecătorul cel Drept, Care orânduiește lucrurile la locul lor, potrivit Înțelepciunii, Științei și Puterii Sale; prin urmare, nu este permis, sub nicio formă, ca El să fie comparat cu creația Sa. De aceea, Allah Preaînaltul a explicat în Cartea Sa că politeiștii au recunoscut faptul că El este Creatorul, Orânduitorul, Îndestulătorul, Care oferă mijloacele de subzistență, și că El este Cel Care îi răspunde celui aflat la nevoie, înlătură răul, dă viață și dă moarte, precum și altele dintre Faptele Sale, Allah Preaînaltul. Într-adevăr, disputa dintre politeiști și Mesageri a fost în privința dedicării exclusive a

adorării lui Allah, Unicul, așa după cum Cel Preaslăvit a Spus:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

„Și dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: „Allah!”... [Coran, 43:87]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ 31

„Spune: „Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe pământ? Și cine este Stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?” Ei vor răspunde: „Allah” Atunci spune: „Oare nu aveți voi frică de El?”” [Coran, 10:31]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

După cum s-a menționat anterior, au fost prezentate versetele care arată că disputa dintre trimiși și popoarele lor a privit, în esență, dedicarea exclusivă a adorării pentru Allah, așa cum spune El, Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Și alte Versetele care au același sens. Și Allah Preaslăvitul a evidențiat în numeroase locuri din Cartea Sa cea

Nobilă chestiunea mijlocirii (Şafaa), şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

„Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduinţa Lui?” [Coran, 2:255]. Şi a Spus Allah Atotputernicul:

﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمُوتِ لَا تُعْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ (26)

„Şi câţi Îngeri sunt în Ceruri şi mijlocirea lor nu foloseşte întru nimic, decât după ce Allah îngăduie cui Voieşte El şi cui Îi Place!” [Coran, 53:26].

Şi a Spus în descrierea Îngerilor:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَرْضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾

„...şi ei nu pot mijloci decât pentru cel de care El este mulţumit. Iar ei sunt cu teamă de El.” [Coran, 21:28].

Şi a înştiinţat Allah Preaslăvitul că El nu este mulţumit de necredinţa robilor Săi, ci este mulţumit de Mulţumirea lor, iar Mulţumirea presupune recunoaşterea Unicităţii Sale şi îndeplinirea faptelor prin ascultare faţă de El, şi a Spus Preaînaltul:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

„Dacă nu credeţi – cu adevărat, Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredinţa robilor Săi. Însă dacă voi sunteţi mulţumitori, aceasta Îi place Lui...” [Coran, 39:7].

Al-Bukhari a relatat în Sahih, de la Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el), că acesta a spus: „O, Mesager al lui Allah! Cine este cel mai fericit să primească mijlocirea ta?” El a răspuns:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

„Cel care mărturisește din inimă că „Nu există altă divinitate în afară de Allah”. Sau a spus:

«مِنْ نَفْسِهِ».

„De la el însuși.”

Și în Sahih, Anas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a spus:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

„Fiecare Profet are o rugă care îi este îndeplinită și fiecare Profet a cerut ca ruga sa să fie îndeplinită imediat. Iar eu mi-am păstrat ruga ca mijlocire pentru poporul meu în Ziua Judecății; și de ea va avea parte, dacă Allah Voiește, cel din poporul meu care moare fără a-I asocia nimic drept partener lui Allah.” Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Și toate cele pe care le-am menționat dintre Versete și hadisuri indică faptul că adorarea este dreptul lui Allah, Unicul, și că nu este permis ca ceva din ea să fie îndreptat către altcineva în afară de Allah, nici către Profeți și nici către alții, și că

mijlocirea Îi aparține lui Allah, Slavă Lui, după cum a Spus El, Preaslăvitul:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

„Spune: „A lui Allah este mijlocirea în întregime. A Lui este Împărăția Cerurilor și a Pământului și apoi la El vă veți întoarce!” [Coran, 39:44]. Și nimeni nu are niciun drept asupra ei decât după Permisiunea Sa acordată mijlocitorului și după ce El este mulțumit de cel pentru care se mijlocește, iar El, Preaslăvitul, nu este mulțumit decât cu Monoteismul (Tauhid) - așa cum s-a menționat anterior. Prin urmare, politeiștii nu au nicio parte de mijlocire, iar Allah a clarificat aceasta în Cuvântul Său:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ 48﴾

„Și nu le va fi lor de niciun folos mijlocirea mijlocitorilor.” [Coran, 74:48]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

„nu vor avea nelegiuții nici prieten, nici mijlocitor căruia să i se dea ascultare.” [Coran, 40:18].

Și este binecunoscut că asupra ei și nedreptatea, în sens absolut, este politeismul, așa cum Allah Preaînaltul a Spus:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

„Iar necredincioșii sunt nelegiuți!” [Coran, 2:254]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

„Cu adevărat, facerea de asociați este fărădelege mare!” [Coran, 31:13].

În ceea ce privește cele menționate în întrebare, referitor la spusele unor sufiți în moschei și în alte locuri: „O, Allah, pogoară binecuvântările Tale asupra celui pe care l-ai făcut o cauză a dezvăluirii tainelor Tale Atotputernice și a izvorârii luminilor Tale pline de milă, devenind astfel un reprezentant al Prezenței Divine și un locțiitor al tainelor Esenței Tale... etc.”

Răspunsul este următorul: aceste cuvinte și altele asemenea lor fac parte din vorbirea forțată și exagerată, împotriva căreia a avertizat profetul nostru Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în ceea ce a relatat Muslim în Sahih, de la Abdullah bin Masoud (Allah să fie mulțumit de el), care a spus: Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«هَٰكَ الْمُنْتَظَعُونَ» فَأَلْهَا ثَلَاثًا.

„Cei extremiști sunt distruși” și a repetat-o de trei ori.

Imamul Al-Khatibi (Allah să aibă Milă de el) a spus: Al-Mutanatti': Cel care aprofundează exagerat un lucru, forțându-se și îngreunându-se fără rost în cercetarea acestuia; urmând metodele adeptilor teologiei speculative (Ahl al-Kalam), care se implică

în ceea ce nu îi privește și se adâncesc în lucruri pe care mințile lor nu le pot cuprinde.

Abu as-Sa'adat Ibn al-Athir a spus: Aceștia sunt cei care aprofundează excesiv și exagerează în vorbire, cei care vorbesc din adâncul gâtului lor. Termenul este derivat din *al-Nata'*, care reprezintă bolta superioară a gurii, și a fost ulterior folosit pentru oricine aprofundează excesiv în vorbă și în faptă.

Prin ceea ce au menționat acești doi imami dintre marii învățați ai limbii, devine clar pentru tine și pentru oricine are un minim discernământ, că această modalitate în ceea ce privește ruga și salutul pentru Profetul și stăpânul nostru, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), face parte din categoria afectării și a exagerării interzise. Ceea ce este prescris pentru musulman în această privință este să urmeze cu strictețe metoda autentică de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) referitoare la modalitatea de a-și trimite rugăciunile și pacea asupra sa, iar aceasta îi este suficientă, neavând nevoie de altceva.

Printre acestea se numără: ceea ce au relatat Al-Bukhari și Muslim în cele două Sahih-uri de la Ka'b bin Ujrah (Allah să fie mulțumit de el), că companionii (Allah să fie mulțumit de ei) au spus: „O Mesager al lui Allah! Allah ne-a poruncit să ne rugăm pentru tine; deci cum ne rugăm la Allah

pentru tine?” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

„Spuneți: „Allahumma salli ‘ala Mohammed, ua-’ala ali Mohammed, kama sallayta ‘ala Ibrahim ua-’ala ali Ibrahim, innaka Hamidun Magid, ua-barik ‘ala Mohammed, ua-’ala ali Mohammed, kama barakta ‘ala Ibrahim ua-’ala ali Ibrahim, innaka Hamidun Magid.” (O, Allah, trimite salutări asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis salutările Tale asupra lui Avraam și asupra urmașilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție. Și trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avraam și asupra urmașilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție!)”

În cele două culegeri de hadisuri autentice - Bukhari și Muslim - a fost consemnat că Abu Humaid Al-Sa'idi (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că ei au spus: „O Mesager al lui Allah! Cum ne rugăm la Allah pentru tine?” El a spus:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

„Spuneți: „Allahumma salli ‘ala Mohammed, ua-‘ala azuagihi ua-zurriyatihi, kama sallayta ‘ala ali Ibrahim, ua-barik ‘ala Mohammed, ua-‘ala azuagihi ua-zurriyatihi, kama barakta ‘ala ali Ibrahim, innaka Hamidun Magid.” (O, Allah, trimite salutări asupra lui Mohammed și asupra soțiilor sale și a urmașilor săi, așa cum ai trimis salutările Tale asupra urmașilor lui Avraam. Și trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra soțiilor sale și a urmașilor săi, așa cum ai trimis binecuvântări asupra urmașilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție.)”

Iar în Sahih Muslim, Abu Masoud Al-Ansari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Bashir ibn Sa'd a spus: „O Mesager al lui Allah! Allah ne-a poruncit să ne rugăm la El pentru tine; așadar, cum ne rugăm la Allah pentru tine?” El a tăcut, apoi a spus:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

„Spuneți: „Allahumma salli ‘ala Mohammed, ua-‘ala ali Mohammed, kama sallayta ‘ala ali Ibrahim, ua-barik ‘ala Mohammed, ua-‘ala ali Mohammed, kama barakta ‘ala ali Ibrahim fi-l-‘alamin, innaka Hamidun Magid, ua-s-salamu kama ‘alimtum.” (O, Allah, trimite salutări asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis

salutările Tale asupra urmașilor lui Avraam, și trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra urmașilor lui Avraam în toate lumile. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție, iar salutul este așa cum ați învățat.)”

Așadar, aceste cuvinte, cele asemenea lor și altele care sunt demonstrate că vin de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt cele pe care se cuvine ca un musulman să le folosească în invocarea binecuvântărilor și a păcii asupra Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceasta deoarece Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel care cunoaște cel mai bine dintre oameni ceea ce este adecvat a fi folosit în privința sa, așa cum el cunoaște cel mai bine dintre oameni cuvintele care se cuvin a fi folosite în privința Domnului său.

Cât despre cuvintele complicate și inovate, precum și cuvintele care pot avea un înțeles incorect, asemenea expresiilor menționate în întrebare, nu se cuvine a fi folosite, deoarece sunt complicate și pot fi interpretate cu sensuri false, pe lângă faptul că sunt contrare cuvintelor pe care le-a ales Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pe care a sfătuit comunitatea sa să le folosească. El este cel mai știutor dintre creaturi, cel mai sincer sfătuitoare și cel

mai departe de folosirea cuvintelor complicate, asupra sa fie cele mai alese binecuvântări și pace de la Domnul său.

Acestea fiind spuse, sper ca dovezile pe care le-am menționat în explicarea adevărului Tauhid-ului, a adevărului Șirk-ului, a diferenței dintre ceea ce urmau primii politeiști și politeiștii de mai târziu în această privință, precum și în explicarea modului prescris de a invoca binecuvântări asupra Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), să fie suficiente și convingătoare pentru cel care caută adevărul. Iar cel care nu își dorește să cunoască adevărul, acesta își urmează propriile poftes. Allah Preaînaltul Spune:

﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغْيَرٍ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (50)

„Iar de nu-ți vor răspunde, să știi că ei urmează doar poftesle lor! Și cine este mai rătăcit decât acela care urmează poftesale fără o călăuzire de la Allah? Cu adevărat, Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți.” [Coran, 28:50].

Astfel, Allah Preaslăvitul a evidențiat în acest Verset nobil că oamenii, în ceea ce privește îndrumarea și călăuzirea, precum și religia adevărului cu care Allah l-a trimis pe profetul Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), se încadrează în două categorii:

Unul dintre ei: cel care răspunde lui Allah și Mesagerului Său.

Iar al doilea: cel care își urmează poftele; apoi, Allah Preaslăvitul a înștiințat că nimeni nu este mai răătăcit decât acela care își urmează poftele fără călăuzire de la Allah.

Așadar, Îi cerem lui Allah Cel Plin de Măreție să ne protejeze de urmarea dorințelor deșarte și să ne facă pe noi, pe voi și pe toți ceilalți frați ai noștri să fim printre cei care răspund Chemării lui Allah și a Trimisului Său (Fie ca binecuvântările lui Allah și pacea Sa să fie asupra sa), care cinstesc Legea Sa și care avertizează împotriva a tot ceea ce contrazice Legea Sa, precum inovațiile și dorințele deșarte... pentru că El este Cel Generos.

Și Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra robului și Trimisului Său, Profetului nostru Mohammed, și asupra neamului său, a companionilor săi și a celor care îi urmează în bine până în Ziua Judecății.

Avertizare împotriva inovațiilor în religie

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abdullah ibn Baz

Capitolul 5:

Reglementarea privind sărbătorirea zilei de naștere a Profetului și a altor zile de naștere

Laudă lui Allah, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului lui Allah, asupra familiei și Companionilor săi, precum și asupra acelor care urmează călăuzirea sa.

În repetate rânduri ne-a fost adresată o întrebare despre reglementarea privind sărbătorirea zilei de naștere a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ridicarea în picioare în semn de omagiu pentru el în timpul acesteia, trimiterea de salutări asupra sa și alte practici similare care au loc cu această ocazie.

Răspunsul este următorul: Nu este permisă sărbătorirea zilei de naștere a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici a altei persoane; deoarece aceasta face parte din inovațiile (Bidah) introduse ulterior în religie întrucât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a practicat acest lucru, nici Califii dreptcălăușiți, nici restul companionilor (Allah să fie mulțumit de ei) și nici cei care i-au urmat cu evlavie din generațiile virtuose. Aceștia erau oamenii care cunoșteau cel mai bine Sunnah, aveau cea mai desăvârșită dragoste pentru Trimisul lui

Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și urmau Legislația sa mai îndeaproape decât cei care au venit după ei. Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a Spus în Cartea Sa cea limpede:

﴿...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾

„Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, opriți-vă de la ele.”

[Coran, 59:7]. Și a Spus Allah Cel Preamăreț:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرٍ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

„Cei care se furișează după alții și fug de porunca lui [a Profetului] să se ferească să nu-i lovească pe ei o nenorocire sau să nu-i lovească pe ei o pedeapsă dureroasă!” [Coran, 24:63]. Și a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۚ﴾ 21

„Ați avut voi în Trimisul lui Allah un exemplu frumos, pentru cel care nădăjduiește în [întâlnirea cu] Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomeneste pe Allah mereu.” [Coran, 33:21]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَالسَّبْقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهْجَرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ 100

„Și primii și cei dintâi [credincioși] dintre cei care au purces la pribegie [muhajirun] și sprijinitori [ansar] și cei care le-au urmat cu bună purtare, - Allah este Mulțumit de ei, precum și ei sunt mulțumiți de El. Și El le-a pregătit Grădini pe sub

care curg râuri și veșnic vor sălășlui în ele. Aceasta este marea izbândă!” [Coran, 9:100]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase. Și s-a relatat cu autenticitate că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Adică îi este respins. Și a spus într-un alt hadis:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Urmați Sunnah mea și Sunnah califilor binecălăuziți și drepti de după mine, țineți-vă de ea și prindeți-vă de ea cu dinții, și feriți-vă de chestiunile nou inventate, căci orice chestiune nou inventată este o inovație și orice inovație este rătăcire.” Astfel, în aceste două hadisuri există o avertizare severă împotriva aducerii de inovații și a practicării acestora,

iar inovarea unor asemenea celebrări ale zilei de naștere lasă să se înțeleagă faptul că Allah

Preaslăvitul nu ar fi desăvârșit religia pentru această Națiune și că Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi transmis ceea ce comunitatea trebuie să practice. Apoi au venit oameni din generațiile de mai târziu și au introdus în Religia lui Allah practici noi pe care El nu le-a permis, pretinzând că prin acestea se apropie de Allah. Fără nicio îndoială, acest lucru reprezintă o mare primejdie și o împotrivire față de Allah Preaînaltul și față de Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Allah Preaînaltul le-a desăvârșit robilor Săi Religia și Și-a desăvârșit binecuvântarea Sa asupra lor. De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a transmis Mesajul în mod clar și nu a lăsat nicio cale care să ducă spre Paradis și să îndepărteze de Foc, fără să o arate Națiunii sale. Acest lucru este confirmat și în hadisul autentic relatat de Abdullah bin Amr (Allah să fie mulțumit de el) care a menționat: Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

„Allah nu a trimis niciun Profet fără ca acesta să aibă datoria de a-și călăuzi comunitatea către binele pe care îl cunoaște pentru ea și de a o avertiza împotriva răului pe care îl cunoaște pentru ea.”
 Consemnat de Muslim în Sahih.

Este binecunoscut faptul că Profetul nostru (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel mai bun dintre Profeți și încheietorul lor, fiind cel mai deplin dintre ei în transmiterea Mesajului, cât și în sfătuire. Așadar, dacă sărbătorirea zilelor de naștere (Maulid-urilor) ar fi făcut parte din religia agreată de Allah Preaslăvitul, Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi clarificat acest lucru sau l-ar fi practicat în timpul vieții sale, ori l-ar fi practicat companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei). Însă, din moment ce nu s-a întâmplat nimic din toate acestea, devine evident că acest lucru nu face parte nicidecum din Islam, ci, mai degrabă, se numără printre inovațiile (al-Muhdathat - practicile nou inventate în religie) împotriva cărora Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a avertizat Națiunea, după cum a fost menționat în relatările profetice anterioare. Iar Versetele și hadisurile cu privire la acest aspect sunt numeroase.

Un grup de învățați a afirmat clar denunțarea sărbătorilor zilei de naștere și avertizarea împotriva lor, acționând pe baza dovezilor menționate și a altora. Unii dintre învățații de mai târziu au avut o opinie diferită. Aceștia le-au permis dacă nu conțin acte nepermise, precum exagerarea la adresa Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), amestecul

femeilor cu bărbații, folosirea instrumentelor de divertisment și alte lucruri pe care Legea Islamică pură le denunță, și au considerat că acestea fac parte din inovațiile bune.

Iar regula Legislației Islamice Șariah este judecarea chestiunilor asupra cărora oamenii au neînțelegeri conform Cărții lui Allah și Tradițiilor Sunnah ale Mesagerului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا 59﴾

„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și ascultați-l pe Trimisul Său și pe cei cu autoritate dintre voi. Dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [pentru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este cea mai bună cale și cu cele mai bune urmări.” [Coran, 4:59]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ...﴾

„Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah ...” [Coran, 42:10].

Astfel, am analizat această chestiune, și anume sărbătorirea zilelor de naștere, conform Cărții lui Allah Preaslăvitul, și am constatat că aceasta ne poruncește să-l urmăm pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în ceea ce el

a adus, ne avertizează să ne ferim de ceea ce a interzis și ne informează că Allah Preaslăvitul a desăvârșit Religia pentru această comunitate musulmană. Însă această sărbătorire nu face parte din ceea ce a adus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și, prin urmare, nu face parte din religia pe care Allah a desăvârșit-o pentru noi și prin care ne-a poruncit să-l urmăm pe el.

Am analizat această chestiune și conform Tradiției Profetului (Sunnah) (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu am găsit nicio dovadă că el ar fi făcut acest lucru și nici că l-ar fi poruncit. De asemenea, nici companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) nu au făcut aceasta. Prin urmare, devine clar că acest obicei nu face parte din religie, ci este una dintre inovațiile introduse ulterior în religie și interzise, precum și o imitare a Oamenilor Cărții (a evreilor și a creștinilor) în sărbătorile lor.

Astfel, devine clar pentru oricine care are un minim de discernământ, dorință de adevăr și imparțialitate că sărbătorirea zilelor de naștere (Maulid) nu face parte din Religia Islamului, ci se numără printre inovațiile introduse ulterior în religie (Bidah) pe care Allah Preaslăvitul și Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au poruncit să le părăsim și să ne ferim de ele. Și nu se cuvine ca un om înzestrat cu rațiune să se lase amăgit de numărul mare al oamenilor din diverse

ținuturi care practică acest lucru, căci adevărul nu se recunoaște după mulțimea celor care îi dau curs, ci se evidențiază pe baza dovezilor religioase, după cum a Spus Allah Preaînaltul despre evrei și creștini:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 111﴾

„Și au spus: „Nu vor intra în Rai decât cei care sunt evrei sau creștini!” Acestea sunt doar dorințele lor. Răspunde-le: „Aduceți dovada voastră dacă aveți dreptate!” [Coran, 2:111]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ خَلَفُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ...﴾

„De te-ai supune celor mai mulți de pe pământ, ei te-ar abate de la Calea lui Allah...” [Coran, 6:116].

Mai mult decât atât, majoritatea acestor sărbătoriri ale zilelor de naștere, pe lângă faptul că sunt o inovație, nu sunt lipsite de includerea și a altor fapte reprobabile precum întâlnirile mixte între femei și bărbați, folosirea cântecelor și a instrumentelor muzicale, consumul de băuturi alcoolice și de droguri și altele asemenea acestor rele. Mai mult decât atât, aceste practici pot conduce la lucruri și mai grave, precum Șirk-ul major, prin exagerarea elogierii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau a altor oameni pioși (Auliyyaa'). Astfel, unii ajung să le adreseze rugi, să le ceară ajutor și sprijin

sau să creadă că ei cunosc nevăzutul. Acestea sunt forme de necredință pe care mulți dintre oameni le practică atunci când sărbătoresc ziua de naștere a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a altora dintre cei pe care îi consideră dintre cei pioși (Auliya'). Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus într-un hadis autentic:

«إِيَّاكُمْ وَالْعُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْعُلُوَّ فِي الدِّينِ».

„Feriți-vă de exagerarea în religie, căci cei de dinaintea voastră au fost nimiciți din cauza exagerării extreme în religie.” Și a spus, de asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«لَا تُظَرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

„Nu exagerați în privința elogierii mele, așa cum au făcut-o creștinii, preamărindu-l pe fiul Mariei, căci eu nu sunt decât un rob supus, așadar, spuneți (despre mine) robul lui Allah și Mesagerul Său.” Consemnat de Bukhari în Sahih, din hadisul lui Omar (Allah să fie mulțumit de el).

Printre lucrurile uimitoare și neobișnuite face parte și faptul că mulți dintre oameni dau dovadă de zel și se străduiesc să participe la aceste sărbători inovate și le iau apărarea, în timp ce neglijează ceea ce Allah a făcut obligatoriu pentru ei, precum participarea la Rugăciunea de Vineri și

la rugăciunile congregaționale. Ei nu acordă importanță acestei neglijențe și nici nu o consideră un păcat grav. Fără îndoială, acest lucru provine din slăbiciunea credinței, a lipsei de înțelegere și a numeroaselor păcate și nelegiuiri care au acoperite inimile lor și căutăm adăpost la Allah de acest rău pentru noi și pentru toți musulmanii.

De asemenea, unii oameni cred (în mod eronat, evident) că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este prezent la sărbătorirea zilei sale de naștere (Maulid) și se ridică în picioare pentru a-l saluta și a-i ura bun venit. Însă aceasta se numără printre cele mai mari neadevăruri și cele mai hidoase forme de ignoranță, întrucât Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu va ieși din mormântul său înainte de Ziua Judecății, nu intră în legătura cu niciunul dintre oameni și nu participă la adunarea lor. El sălășluiește în mormântul său până în Ziua Învierii, în vreme ce sufletul său se află în cele mai înalte trepte (Illiyin), la Domnul său, în lăcașul onoarei. Așa cum a spus Allah Preaînaltul:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ 15 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ 16﴾

„Apoi, după aceasta, voi cu siguranță veți muri, iar în Ziua Învierii, cu siguranță veți fi readuși la viață.” [Coran, 23:15-16].

Iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْسَقُ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

„Eu sunt primul căruia i se va despica mormântul în Ziua Judecării, primul mijlocitor și primul a cărui mijlocire va fi acceptată.” Fie ca pacea și cele mai bune binecuvântări de la Domnul său să fie asupra sa.

Așadar, aceste două Versete binecuvântate, nobilul hadis menționat, precum și alte Versete și hadisuri ce au venit cu același înțeles, toate arată că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și ceilalți oameni decedați vor ieși din mormintele lor numai în Ziua Învierii, iar acesta este un aspect asupra căruia există un consens unanim în rândul învățaților musulmani. Astfel, fiecare musulman trebuie să acorde o atenție deosebită acestor aspecte și să fie prevăzător cu privire la ceea ce ignoranții și cei asemenea lor au introdus nou și eronat în religie, dintre inovații și superstiții pentru care Allah nu a pogorât nicio dovadă și Allah este Cel de la Care se cere ajutorul, pe El ne bazăm și nu există putere și nici forță decât prin El.

În ceea ce privește, însă, trimiterea de salutări și binecuvântări asupra Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aceasta este unul dintre cele mai bune acte de adorare și dintre faptele bune și drepte, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ 56

„Allah trimite binecuvântări asupra Profetului și Îngerii se roagă [la Allah] pentru el. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l pe el cu tot respectul.” [Coran, 33:56]. Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

„Aceluia care va invoca binecuvântările lui Allah asupra mea o dată, Allah îi va da binecuvântările Lui de zece ori.” Acest lucru este prescris în toate momentele și ferm recomandat, chiar obligatoriu, potrivit unui grup de savanți musulmani, la sfârșitul fiecărei Rugăciuni, în Tashahhud-ul final. Și este confirmat în Sunnah că acesta este un act recomandat în multe situații, precum după Adan, atunci când este menționat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și în Ziua de Vineri și în noaptea ei, după cum este indicat de numeroase hadisuri.

Allah este Cel de la Care cerem ajutorul pentru noi și pentru toți musulmanii în înțelegerea Religiei Sale și în statornicia întru aceasta, și pentru a ne binecuvânta cu urmarea Sunnei și pentru a ne feri de inovațiile în religie. Cu adevărat, El este Cel mai Generos și Mărinimos.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului nostru Mohammed și asupra familiei și a companionilor săi.

Capitolul 6:

Hotărârea religioasă privind sărbătorirea Noptii de Al-Isra' și Al-Mi'raj

Laudă lui Allah, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului Său, și asupra familiei și a Companionilor săi.

Nu există nicio îndoială că Isra (Călătoria Nocturnă) și Miraj (Înălțarea la Ceruri) se numără printre Mărețele Semne ale lui Allah, care fac mărturie a veridicității Mesagerului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a măreției statutului său la Allah Preaslăvitul. Ele reprezintă, de asemenea, dovezile Puterii absolute ale lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul și ale Înălțării și Ridicării Sale deasupra întregii Sale creații. El Preaînaltul a Spus:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ ءَايَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۱﴾

„Mărire Celui care l-a dus pe robul Său [profetul Mohammed] în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa, a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-i arătăm din semnele Noastre. Cu adevărat El este As-Sami' [Cel care

Aude Totul] [și] Al-Basir [Cel care Vede Totul]!" [Coran, 17:1].

Printr-un lanț de transmițători de încredere, s-a transmis de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că el a fost înălțat la Ceruri, iar porțile acestora i-au fost deschise până când a trecut de cel de-al șaptelea Cer. Acolo, Domnul său Preaslăvitul i-a Vorbit ceea ce El a Voit și i-a prescris cele cinci Rugăciuni obligatorii. La început, Allah Preaslăvitul a făcut obligatoriu cincizeci de Rugăciuni, însă profetul nostru, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), nu a încetat să se întoarcă la El și să-I ceară ușurarea acestei îndatoriri, până când acestea au devenit cinci. Astfel, ele sunt cinci Rugăciuni ca obligație de a fi îndeplinite și cincizeci ca răsplată, deoarece o faptă bună este răsplătită de încă zece ori pe atât. Lui Allah I se cuvin Lauda și Mulțumirea pentru toate binecuvântările Sale.

Data Noptii în care au avut loc Călătoria Nocturnă și Înălțarea la Ceruri (Isra și Miraj) nu a fost stabilită cu exactitate în niciun hadis autentic, nici în luna Rajab și nici în altă lună. Tot ceea ce s-a relatat despre precizarea datei sale nu se bazează pe relatări autentice de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum au menționat savanții specializați în știința hadisurilor. Înțelepciunea lui Allah este Desăvârșită în a-i face pe oameni să uite data exactă a acestei

nopti. Și chiar dacă ea ar fi fost cunoscută, musulmanilor tot nu le-ar fi fost permis să o particularizeze prin anumite acte de adorare și nici să o sărbătorească, întrucât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) nu au sărbătorit-o și nici nu au particularizat-o prin ceva anume. Dacă celebrarea acesteia ar fi fost o acțiune legitimă, Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi evidențiat-o comunității sale fie prin vorbe, fie prin fapte. Și dacă aceasta s-ar fi întâmplat, aceasta ar fi fost cunoscută și transmisă mai departe de companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei), întrucât ei au transmis de la Profetul lor (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) tot ceea ce îi este necesar Națiunii musulmane și nu au neglijat nimic din religie, mai mult, ei au fost cei dintâi în împlinirea oricărui bine. Așadar, dacă celebrarea acestei nopți ar fi fost permisă sau recomandată, companionii ar fi fost primii oameni care să o practice. Totodată, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel mai sincer sfătuitor al oamenilor. El a transmis Mesajul în mod desăvârșit și și-a îndeplinit pe deplin misiunea încredințată. Astfel, dacă preamărirea acestei nopți și celebrarea ei ar fi făcut parte din Religia lui Allah, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi neglijat acest lucru și nu l-ar fi tăinuit. Așadar, de

vreme ce nimic din toate acestea nu a avut loc, este limpede că celebrarea și preamărirea ei nu au nicio legătură cu Islamul. Cu adevărat, Allah a desăvârșit religia pentru această comunitate, Și-a întregit binecuvântarea Sa asupra ei și i-a respins pe cei care au rânduie în religie ceea ce Allah nu a îngăduit spunând în Cartea Sa cea Limpede, Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3]. Și a Spus Allah Cel Preamăreț:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (21)

„Sau au ei asociați [ai lui Allah] care le-au orânduit lor o religie pe care Allah nu a îngăduit-o? Dacă nu ar fi cuvântul hotărârii, s-ar fi judecat între ei. Cei nelegiuîți vor avea parte de chin dureros.” [Coran, 42:21].

În hadisuri autentice transmise de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se găsesc avertizări împotriva inovațiilor și declararea faptului că acestea sunt o călăuzire greșită. Prin aceasta, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a dorit să atragă atenția comunității asupra gravității lor și să îi îndepărteze pe oameni de la practicarea acestora.

Printre aceste relatări se află și hadisul transmis de Aîşa (Allah să fie mulțumit de ea), în cele două culegeri autentice, în care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Iar într-o relatare consemnată de Muslim:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine dă curs unei fapte care nu este în conformitate cu porunca noastră, ea va fi respinsă.” Și în Sahih Muslim, Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunea în predica sa din Ziua de Vineri:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Acestea fiind spuse, într-adevăr cel mai bun cuvânt este Cartea lui Allah, și cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar cele mai rele chestiuni sunt cele noi (și fără temei) aduse în religie, și fiecare inovație este o călăuzire greșită.» Cu un lanț de transmițători bun, An-Nasa'i a mai adăugat la acest hadis:

«وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

„... și fiecare deviere duce în Foc.” De asemenea, în Sunan, al-Irbad bin Sariyah (Allah să fie mulțumit

de el) a relatat: „Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a ținut o predică foarte emoționantă ce a făcut inimile să tremure și ochii să lăcrimeze. Atunci am spus: «O, Mesager al lui Allah! Parcă ar fi o predică de rămas-bun; sfătuiește-ne.», iar el a spus:

«أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Vă îndemn să vă temeți de Allah, vă îndemn la ascultare și supunere, chiar dacă peste voi ar fi pus conducător un sclav. Căci oricine dintre voi va trăi va vedea multă dezbinare. Așadar, urmați de Sunnah mea și Sunnah Califilor bine-călăuziți și drepecți de după mine, țineți-vă strâns de ea și prindeți-vă de ea cu dinții, și feriți-vă de chestiunile nou inventate, căci orice chestiune nou inventată este o inovație, și orice inovație este rătăcire.” Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

S-a relatat de la companionii Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și de la predecesorii pioși de după ei avertizarea împotriva inovațiilor și condamnarea lor fermă. Aceasta deoarece ele nu reprezintă altceva decât o adăugare în religie, o legiferare pe care Allah nu a permis-o. Totodată, ele consituie o imitare a dușmanilor lui Allah dintre evrei și creștini, care au

introdus în religia lor lucruri nepermise. În plus, aceste practici implică ideea că Religia Islamică ar fi incompletă, ceea ce reprezintă o gravă abatere. Este bine cunoscut faptul că ele conduc la o mare corupție și la rele serioase și că se află în contradicție cu Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

{...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...}

„...în această zi, am desăvârșit Religia voastră...”
[Coran, 5:3]. Ea este totodată o contrazicere clară a hadisurilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care avertizează împotriva inovațiilor religioase și îi îndeamnă pe oameni să se ferească de ele.

Acestea fiind spuse, sperăm că evidențele menționate sunt suficiente și convingătoare pentru cel care caută adevărul în respingerea acestei inovații și anume, inovația celebrării Noptii Călătoriei Nocturne și a Înălțării (Al-Isra' wal-Mi'raj) și în avertizarea împotriva ei și dovedirea faptului că ea nu face parte sub nicio formă din Religia Islamică.

Și pentru că Allah a făcut obligatorie oferirea de sfaturi musulmanilor, explicarea a ceea ce Allah a legiferat pentru ei în religie și interzicerea ascunderii științei, am considerat necesar să-i avertizez pe frații mei musulmani cu privire la această inovație religioasă, care s-a răspândit în

multe zone, până într-acolo încât unii oameni au ajuns să o considere parte din religie.

Și pe Allah Îl rugăm să îndrepte starea tuturor musulmanilor, să le dăruiască înțelegerea profundă a religiei și să ne ajute pe noi toți să ne ținem de adevăr, să rămânem statornici asupra lui și să părăsim tot ceea ce îl contrazice, căci, cu adevărat, El este Cel ce deține Controlul și Puterea peste acestea.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra robului și Trimisului Său, Profetul nostru Mohammed, și asupra familiei și a companionilor săi.

Capitolul 7:

Reglementarea religioasă a sărbătoririi

Noptii de la jumătatea lunii Șaban

Laudă lui Allah, Cel Care a desăvârșit pentru noi religia și a împlinit asupra noastră binecuvântarea Sa, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra profetului și Mesagerului Său, Mohammed, Profetul căinței și al îndurării.

Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3]. Și a Spus, de asemenea, Preaînaltul:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ...﴾

„Sau au ei asociați [ai lui Allah] care le-au orânduit lor o religie pe care Allah nu a îngăduit-o...” [Coran, 42:21]. În cele două Culegeri Sahih de hadis, Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Și în Sahih Muslim, Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună în predica de Vineri:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ».

Acestea fiind spuse: „Cel mai bun Cuvânt este Cartea lui Allah și cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Muhammad (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar cele mai rele lucruri sunt inovațiile aduse în religie și orice inovație este o rătăcire.” Versetele și relatările profetice în acest sens sunt numeroase și ele indică în mod explicit faptul că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a completat religia acestei comunități și Și-a desăvârșit binecuvântarea Sa asupra ei. Iar El Preaînaltul nu i-a luat sufletul Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) decât după

ce acesta a transmis Mesajul în mod clar și a explicat Națiunii musulmane tot ceea ce Allah i-a prescris dintre vorbe și fapte. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că tot ceea ce oamenii introduc după el și atribuie Religiei Islamului, dintre cuvinte sau acțiuni, reprezintă o inovație și o faptă care îi este respinsă aceluia care o introduce, chiar dacă intenția sa a fost bună. Acest lucru a fost făcut cunoscut de către companionii Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și, tot astfel, și de către învățații Islamului de după ei, care au condamnat inovațiile și au avertizat cu privire la ele, și asemenea și toți cei care au scris despre cinstirea Sunnei și condamnarea inovației, precum Ibn Waddah, Al-Turtushi, Abu Shama și alții.

Printre inovațiile introduse de unii oameni face parte și inovația sărbătoririi Noptii de la jumătatea lunii Sha'ban și dedicarea zilei acesteia pentru Post, deși nu există nicio dovadă pe care să ne fie permis să ne bazăm cu privire la aceasta; iar despre virtutea ei au fost relatate hadisuri slabe, pe care nu este permis să ne bazăm.

De asemenea, în ceea ce privește relatările cu privire la virtuțile rugăciunii în această noapte, toate acestea sunt false și fabricate, după cum au atras atenția mulți dintre învățați, iar unele dintre afirmațiile lor vor fi menționate în cele ce urmează, cu Voia lui Allah.

De asemenea, despre aceasta au fost consemnate relatări de la unii dintre pioșii predecesori din rândul locuitorilor Șam-ului și alții.

Iar ceea ce majoritatea învățaților au convenit este că sărbătorirea acesteia este o inovație, și că hadisurile relatate cu privire la virtuțile sale sunt toate slabe, iar unele dintre ele sunt chiar false și fabricate. Printre cei care au atras atenția asupra acestui lucru se numără și Al-Hafiz Ibn Rajab, în cartea sa „Lata'if al-Ma'arif” și alții. Și este bine știut faptul că hadisurile slabe sunt luate în considerare doar pentru actele de adorare a căror origine a fost stabilită deja prin dovezi autentice. În ceea ce privește, însă, sărbătorirea Noptii de la mijlocul lunii Șa'ban, aceasta nu are un fundament autentic, astfel încât să poată fi susținută prin intermediul hadisurilor slabe. Această regulă măreață a fost menționată de Imamul Abu Al-Abbas, Șaikh al-Islam Ibn Taymiyyah (Allah să aibă Milă de el).

Și îți voi expune, dragă cititorule, ceea ce au afirmat unii învățați musulmani în privința acestei chestiuni, pentru a fi pe deplin lămurit în acest sens.

Savanții musulmani (Allah să aibă Milă de ei) au convenit în unanimitate asupra faptului că este obligatorie raportarea chestiunilor asupra cărora oamenii au divergențe la Cartea lui Allah Preaslăvitul și la Sunnah profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Astfel, ceea ce acestea două hotărăsc, sau una dintre

ele, reprezintă Legislația islamică (Șariah) ce trebuie urmată în mod obligatoriu, iar tot ceea ce le contrazice trebuie respins. Astfel, orice act de adorare care nu este menționat în acestea reprezintă o inovație careia nu este permis să i se dea curs și, cu atât mai puțin, să se cheme și să se încurajeze la ea. Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a Spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝٥٩﴾

„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și ascultați-l pe Trimisul Său și pe cei cu autoritate dintre voi. Dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [pentru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este cea mai bună cale și cu cele mai bune urmări.” [Coran, 4:59]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿مَا آخَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

„Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah...” [Coran, 42:10]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

„Spune [o, Mohammed]: „Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă pe mine și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele...” [Coran, 3:31]. Și a Spus Allah Preamăritul:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ
خَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (65)

„Însă, nu! [Jur] pe Domnul tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine [o, Mohammed] ca judecător pentru disputele lor și apoi nu vor găsi în sufletele lor niciun disconfort față de ceea ce tu ai hotărât și până ce nu se vor supune cu desăvârșită supunere [hotărârii tale].” [Coran, 4:65]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase, ele fiind texte explicite cu privire la obligativitatea raportării problemelor de divergență la Coran și la Sunnah, și la obligativitatea mulțumirii față de judecata acestora, precum și la faptul că acest lucru reprezintă o cerință a credinței, și ceea ce este cel mai bun și mai potrivit oamenilor, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, și ceea ce îi va conduce către cea mai bună interpretare: adică finalitate.

După ceea ce a fost deja menționat, Al-Hafiz Ibn Rajab (Allah să aibă Milă de el) a spus în cartea sa „Lata'if al-Ma'arif” cu privire la acest aspect:

„În privința Noptii de la mijlocul lunii Șa'ban, unii dintre Predecesorii dreptcredincioși (Tabi'un) din zona Șamului (Levant), precum Khalid bin Ma'dan, Makhul, Luqman bin 'Amir și alții, obișnuiau să o glorifice și se străduiau intens pe parcursul acesteia în îndeplinirea actelor de adorare, și de la ei au preluat și alți oameni virtutea și glorificarea ei. Și s-

a spus că ei au urmat în această privință unele relatări israelite. Iar când acest lucru a devenit cunoscut despre ei și în alte ținuturi, oamenii au avut păreri împărțite în această privință încât unii au acceptat acest fapt și au fost de acord cu ei în ceea ce privește venerarea acesteia, printre care și un grup de adoratori din Basra, precum și alții. Majoritatea învățaților din Hijaz, însă, au dezaprobat aceasta, printre care și Ata și Ibn Abi Mulaikah, iar Abdur-Rahman bin Zaid bin Aslam a relatat acest lucru de la savanții în jurisprudență din Medina. Aceasta este și opinia discipolilor lui Malik și a altora, care au susținut că toate acestea sunt o inovație.

Învățații din Șam s-au diferențiat în privința modului de venerare a acesteia, în acest sens existând două opinii:

Prima dintre ele: Este recomandat ca aceasta să fie petrecută în adorație, în congregație, în moschei. Khalid bin Ma'dan, Luqman bin 'Amir și alții obișnuiau să îmbrace în acea noapte cele mai frumoase haine ale lor, să folosească parfum (tămâie), să se dea cu kohl la ochi și să petreacă noaptea în rugăciune în moschee. Iar Ishaq bin Rahawayh a căzut de acord cu ei în această privință. El a spus despre îndeplinirea acesteia în moschei, în congregație: „Aceasta nu este o inovație (Bidah).” Acest lucru a fost relatat de Harb al-Kirmani în lucrarea sa „Masa'il”.

A doua opinie: este considerat nerecomandat (Makruh) ca oamenii să se adune în moschei în acea noapte pentru rugăciune, predici și rugi colective (duaa), însă nu este considerat nerecomandat ca omul să se roage în acea noapte individual, pentru sine. Aceasta este opinia lui Al-Awza'i, imamul oamenilor din Șam, juristul și învățatul lor, iar aceasta este mai apropiată de adevăr, cu Voia lui Allah Preaînaltul.” Până când a spus: „Nu se cunoaște nicio declarație a Imamului Ahmad despre noaptea de la jumătatea lunii Șa'ban. Totuși, din cele două relatări transmise de la el referitoare la petrecerea în adorare a nopților de Eid, se poate deduce existența a două opinii și în privința recomandării de a petrece această noapte în rugăciune. Într-una dintre relatări el nu a recomandat efectuarea acesteia în congregație, deoarece aceasta nu a fost consemnat despre Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și despre companionii săi. Și într-o altă relatare a considerat-o recomandată, deoarece Abdur-Rahman ibn Yazid ibn al-Aswad a făcut acest lucru, iar el a făcut parte dintre Predecesorii dreptcredincioși (Tabi'in). Tot astfel este și cazul rugăciunii (voluntare) de la mijlocul lunii Șa'ban, despre care nu s-a confirmat nimic cu privire la aceasta de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici de la companionii săi, ci a

fost confirmat de la un grup dintre Tabi'in, dintre juriștii de seamă ai oamenilor din Șam.”

Aici se încheie partea citată din cuvintele lui Al-Hafidh Ibn Rajab (Allah să aibă Milă de el), iar în acestea se regăsește afirmația sa clară că nu s-a confirmat nimic de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici de la companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) cu privire la noaptea de la mijlocul lunii Șa'ban.

Iar în ceea ce privește opinia aleasă de Al-Awza'i (Allah să aibă Milă de el) și anume considerarea recomandată a petrecerii acestei nopți în adorare în mod individual, precum și preferința lui al-Hafiz Ibn Rajab pentru această opinie, este o poziție neobișnuită și slabă. Aceasta deoarece orice lucru care nu este confirmat prin dovezi din Legea Islamică Șariah ca fiind permis, nu îi este îngăduit musulmanului să îl inoveze în Religia lui Allah, indiferent dacă îl face individual sau în grup, și indiferent dacă îl ține în secret sau îl face în mod public, datorită sensului general al spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine face o faptă care nu este în conformitate cu porunca noastră, aceea faptă va fi respinsă.”, precum și ca urmare a altor dovezi care indică

dezaprobarea inovațiilor și avertizarea împotriva acestora.

Imamul Abu Bakr at-Tartushi (Allah să aibă Milă de el) a spus în cartea sa: „Noutățile și inovațiile religioase”, următoarele:

„Ibn Waddah a relatat de la Zayd ibn Aslam, care a spus: „Nu am întâlnit printre șeicii și juriștii noștri pe niciunul care să acorde o atenție deosebită jumătății lunii Șa'ban, sau care să acorde atenție hadisului lui Makhul, sau care să considere că aceasta ar avea vreun merit în plus față de celelalte (zile).”

Ibn Abi Mulaikah a fost întrebat: Ziyad an-Numairi spune că: „Într-adevăr, răsplata Noptii de la jumătatea lunii Șa'ban este precum răsplata Noptii al-Qadr”, iar el a răspuns: „Dacă eu l-aș fi auzit și aș fi avut un toiag în mână, l-aș fi lovit cu el.” Iar Ziyad era un orator.” Aici se sfârșește fragmentul relevant.

Învățatul Aș-Șawkani (Allah să aibă Milă de el) a spus în cartea „Al-Fawa'id al-Majmu'ah” următoarele:

„Hadisul «O, Ali, aceluia care a îndeplinit o sută de Rakat în noaptea de la jumătatea lunii Șa'ban și a citit în fiecare Rakat Fatihat Al-Kitab și „Qul Huwa Allahu Ahad” de zece ori, Allah i-a îndeplinit orice nevoie» etc, este un hadis fabricat, iar în cuvintele sale explicite privind răsplata pe care o dobândește cel care o pune în practică, se află ceea ce nu lasă

nicio îndoială unui om cu discernământ cu privire la fabricarea sa. Transmițătorii săi sunt necunoscuți și a fost consemnat și într-o a doua și a treia modalitate, toate fiind false și fabricate, iar relatătorii lor necunoscuți. Și a spus în: „Al-Mukhtasar”: Hadisul despre rugăciunea de la jumătatea lunii Șa’ban este eronat și neadevărat, iar cel consemnat de Ibn Hibban din hadisul lui Ali: „Când este noaptea de jumătate a lunii Șa’ban, rugați-vă noaptea și postiți ziua”, este slab și neautentic. Și a spus în: „Al-La’ali”: Hadisul despre „o sută de Rakat la jumătatea lunii Șa’ban cu [Sura] Al-Ikhlâs de zece ori”, alături de ampla descriere a virtuții sale, relatat de Ad-Dailami și de alții, este fals și fabricat, iar majoritatea relatatorilor săi, pe cele trei căi de transmitere ale sale, sunt necunoscuți și slabi. A spus: De asemenea, hadisul „și (împlinirea a) douăsprezece Rakat cu Al-Ikhlâs de treizeci de ori.” este fabricat, și tot astfel și cel despre „paisprezece Rakat” -este fabricat.

Un grup de juriști s-a lăsat indus în eroare de acest hadis, precum autorul (Al-Ihya) și alții, la fel și unii dintre exegeți. Rugăciunea din această noapte – mă refer la noaptea de la mijlocul lunii Sha’ban – deși relatată în diverse moduri, toate sunt false și fabricate. Acest lucru, însă, nu contrazice relatarea lui Tirmidhi din hadisul Aîșei (Allah să fie mulțumit de ea), referitor la mersul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Al-Baqi’, și

coborârea lui Allah la Cerurile vieții lumești în Noaptea de la jumătatea (lunii) și la faptul că El Iartă mai mulți (oameni) decât numărul firelor de păr ale oilor tribului Kalb, ci discuția se referă doar la această rugăciune inventată pentru această Noapte. Mai mult, acest hadis al Aîsei este slab și are un lanț de transmițători incomplet, după cum și hadisul lui Ali, menționat anterior cu privire la îndeplinirea rugăciunii din acea Noapte, ceea ce nu contrazice faptul că această rugăciune este inventată, având în vedere slăbiciunea pe care o conține, după cum am menționat.” Aici se încheie pasajul citat.

Al-Hafidh Al-Iraqi a spus: „Hadisul despre rugăciunea din Noaptea de la jumătatea (lunii Șa'ban) este fabricat și atribuit Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și este o minciună la adresa sa.” Imamul An-Nawawi a spus în cartea sa Al-Majmu': „Rugăciunea cunoscută sub numele de Rugăciunea Ar-Ragha'ib, alcătuită din douăsprezece Rakat și care se efectuează între Rugăciunea de Maghrib și Rugăciunea de Ișa, în noaptea primei zile de Vineri din luna Rajab, și Rugăciunea din Noaptea de la mijlocul lunii Șa'ban, alcătuită din o sută de Rakat sunt două inovații condamnabile. Nimeni nu ar trebui să se lase indus în eroare de menționarea lor în cărțile (Qut al-Qulub) și (Ihya 'Ulum ad-Din), și nici de hadisul menționat în ele, deoarece toate

acestea nu sunt autentice. De asemenea, nimeni nu trebuie să fie indus în eroare de unii imami cărora statutul lor le-a fost neclar și care au scris lucrări în care au susținut caracterul lor recomandat, deoarece ei au greșit în această privință.”

Șeikhul imam Abu Muhammad Abd ar-Rahman bin Isma'il Al-Maqdisi a redactat o lucrare prețioasă, elaborată într-un mod excelent și desăvârșit cu privire la nulitatea (și interzicerea) acestora. Afirmările savanților musulmani cu privire la acest aspect sunt extrem de numeroase și, dacă am încerca să menționăm toate afirmațiile pe care le-am parcurs pe acest subiect, expunerea s-ar prelungi mult prea mult. Sperăm însă că în cele pe care le-am menționat există suficientă clarificare și convingere pentru cel care caută adevărul.

Din cele prezentate anterior din Versete, hadisuri și afirmații ale învățaților musulmani, devine clar pentru cel care caută adevărul că sărbătorirea Noptii de la mijlocul lunii Sha'ban prin Rugăciune sau alte acte de adorare, și dedicarea zilei acesteia pentru Post, reprezintă o inovație condamnată potrivit majorității oamenilor de știință și nu are nicio bază în Legislația islamică, ci face parte din ceea ce a fost introdus în Islam după era companionilor (Allah să fie mulțumit de ei), iar căutătorului adevărului ar trebui să îi fie îndeajuns, atât în această privință, cât și în altele, Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

„...în această zi, am desăvârșit Religia voastră...”
[Coran, 5:3]. Precum și alte Versete ce au venit cu aceeași semnificație și spusele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cel care introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.”, și alte hadisurile cu același sens.

În Sahih Muslim, Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصِّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

„Nu alegeți în mod special noaptea de Vineri dintre nopți prin rugăciunea de noapte și nu alegeți în mod special Ziua de Vineri dintre zile prin ținerea postului, doar dacă aceasta face parte dintr-un post pe care unul dintre voi este obișnuit să îl țină.” Așadar, dacă dedicarea vreuneia dintre nopți pentru vreun act de adorare ar fi fost permisă, noaptea de Vineri ar fi avut întâietate față de celelalte; deoarece ziua acesteia este cea mai bună zi în care răsare Soarele, conform textului hadisurilor autentice de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa) a avertizat împotriva alegerii ei în mod specific pentru rugăciunea de noapte dintre toate celelalte nopți, aceasta este o dovadă că, cu atât mai mult în privința celorlalte nopți, nu este permisă alegerea în mod specific a niciuneia dintre ele pentru vreun act de adorare, decât pe baza unei dovezi autentice care să indice această specificare.

Și, de vreme ce în Noaptea Destinului (Al-Qadr) și în nopțile din Ramadan este prescrisă împlinirea rugăciunii de noapte și străduința în adorare pe durata lor, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a atras atenția asupra acestui lucru, a îndemnat comunitatea sa la împlinirea rugăciunii de noapte și a îndeplinit el însuși acest lucru, așa cum este relatat în cele două culegeri autentice de hadis că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

„Aceluia care a stat noaptea în Rugăciune pe durata Ramadanului, cu credință și speranță la răsplata oferită de Allah, îi vor fi iertate păcatele comise anterior, iar aceluia care a stat în Rugăciune (Qiyamu-l Layl) în Noaptea Destinului (Laylatu-l Qadr), cu credință și speranță la răsplata oferită de Allah, îi vor fi iertate păcatele comise anterior.” Așadar, dacă ar fi fost legiferată particularizarea nopții de la jumătatea lunii Șa'ban, a primei nopți

de Vineri din luna Rajab sau a nopții de Al-Isra și Al-Mi'raj printr-o sărbătorire sau printr-un act de adorare anume, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi îndrumat națiunea sa către acest lucru sau l-ar fi practicat el însuși. Iar dacă s-ar fi întâmplat ceva de acest gen, Companionii (Allah să fie mulțumit de ei) ar fi transmis acest lucru națiunii Islamice și nu l-ar fi ascuns de ei, căci ei sunt cei mai buni dintre oameni și cei mai sinceri sfătuitori dintre oameni după Profeți. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profeților Săi și fie ca Allah să fie mulțumit de companionii Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să îi facă pe ei pe deplin mulțumiți.

Ai aflat anterior din cuvintele învățaților că nu a fost relatat nimic de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici de la companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) cu privire la virtuțile primei nopți de Vineri din luna Rajab și nici cu privire la Noaptea de la mijlocul lunii Șa'ban. Așadar, se cunoaște faptul că sărbătorirea acestora este o inovație apărută în Islam, iar desemnarea lor în mod specific pentru vreun act de adorare este, de asemenea, o inovație condamnată. Tot astfel și noaptea de 27 a lunii Rajab, despre care unii oameni cred că este noaptea Al-Isra și Al-Mi'raj, nu poate fi desemnată pentru anumite forme specifice de adorare și nici

celebrată, pe baza dovezilor menționate anterior. Aceasta chiar dacă s-ar stabili cu certitudine că ea este acea noapte, cu atât mai mult cu cât opinia corectă a savanților este că momentul ei exact nu este cunoscut, iar afirmația celor care au spus că aceasta ar fi noaptea de 27 Rajab este una falsă, fără niciun fundament în hadisurile autentice. Și, cu adevărat adevăr a grăit cel care a spus:

Cele mai bune lucruri sunt cele din trecut întemeiate pe calea cea dreaptă...iar cele mai rele sunt lucrurile nou introduse și inovațiile (Bidah).

Și Allah este Cel de la Care cerem ajutorul, atât pentru noi, cât și pentru toți musulmanii întru a ne ține cu tărie de Sunnah și de a fi statornici în ea, și de a ne feri de tot ceea ce vine în contradicție cu aceasta. Cu adevărat, El este Al-Jawad (Cel mai Dăruitor) și Al-Karim (Cel mai Generos).

Și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra robului și trimisului Său, profetul Mohammed și asupra familiei și a tuturor companionilor săi.

Capitolul 8:

Avertisment important cu privire la falsitatea testamentului atribuit

Șeicului Ahmad, slujitor al Nobilei Moschei a Profetului (Al-Ḥaram an-Nabawi aș-Şarif)

De la Abdul 'Aziz ibn Abdullah ibn Baz către toți musulmanii care iau la cunoștință aceste rânduri,

fie ca Allah să îi protejeze prin Islam și să ne apere pe noi și pe ei de răul născocirilor ignoranților nesăbuiți. Amiin.

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră.

Acestea fiind spuse, am luat la cunoștință despre un mesaj atribuit șeicului Ahmad, slujitorul Locașului Profetic Sacru, intitulat: „Aceasta este o poruncă din Medina al-Munawarah, din partea șeicului Ahmad, slujitorul Locașului Profetic Sacru”, în care a spus:

„Eram treaz în noaptea de Vineri recitând din Nobilul Coran, iar după ce am terminat recitarea Preafrumozelor Nume ale lui Allah și mă pregăteam de somn, l-am văzut pe cel cu o înfățișare luminoasă, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cel care a adus Versetele coranice și rânduielile nobile, o îndurare pentru lumi, profetul nostru Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care a spus: „O, șeikh Ahmed!”, iar eu am răspuns: „Iată-mă, o, Trimis al lui Allah! O, tu, cel mai nobil dintre creațiile lui Allah!” Atunci, el (Pacea și binecuvântarea fie asupra sa) mi-a spus: „Eu sunt rușinat de faptele urâte ale oamenilor și nu am putut să-L întâlnesc pe Domnul meu și nici pe Îngeri; pentru că de la o Vineri la alta au murit 160.000 de oameni în afara religiei Islamului.” După aceea a menționat o parte dintre păcatele pe

care oamenii le-au săvârșit, apoi a spus: „Această poruncă este o Milă și Îndurare pentru ei de la (Allah) Cel Atotputernic și De Neînvins.” Apoi, a menționat câteva dintre Semnele Ceasului de Apoi), până ce a spus: „Așadar, fă-le cunoscut, o, Șeikh Ahmed, acest testament deoarece este transcris cu Pana Destinului din Tablele cele bine Păstrate (Lauh al-Mahfudh), și celui care îl scrie și îl trimite din țară în țară și din loc în loc, i se va construi un palat în Paradis, iar aceluia care nu îl scrie și nu îl trimite îi va fi interzisă mijlocirea mea în Ziua Judecății. Iar cel care îl va scrie și este sărac, Allah îl va îmbogăți, iar dacă este dator, Allah îi va achita datoria, și dacă are vreun păcat asupra sa, Allah îi va ierta păcatele lui și părinților săi, prin binecuvântarea acestui testament. Și aceluia dintre robii lui Allah care nu îl scrie, fața i se va înnegri atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Apoi a spus: „Jur pe Allah cel Preamăreț de trei ori, că acesta este adevărul, iar dacă sunt mincinos, fie ca eu să ies din această lume fără a fi musulman! Și cel care crede în el va scăpa de pedeapsa Focului Iadului, iar cel care îl neagă este necredincios.”

Acesta este rezumatul a ceea ce se află în testamentul fals atribuit Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Am auzit această pretinsă recomandare fabricată de multe ori, de-a lungul mai multor ani, fiind răspândită printre oameni din când în când și

promovată în rândul multor oameni de rând, existând și diferențe între formulările ei. Iar cel care a inventat această povestire susține că l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vis și că acesta i-ar fi transmis această recomandare. În varianta menționată anterior, o, dragă cititorule, autorul acestei minciuni pretinde chiar că l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în timp ce se pregătea să doarmă, ceea ce ar implica faptul că l-ar fi văzut în stare de veghe!

Acest impostor a afirmat în această pretinsă recomandare multe lucruri care se numără printre cele mai evidente minciuni și cele mai clare falsuri. Îți voi atrage în curând atenția asupra lor în această expunere, dacă Allah Voiește. Am avertizat și în anii trecuți asupra acestora și le-am explicat oamenilor că reprezintă unele dintre cele mai evidente minciuni și cele mai clare neadevăruri. Când am văzut însă această ultimă variantă răspândită, am ezitat să mai scriu despre ea, din cauza evidenței falsității sale și a îndrăzelii mari a celui care a inventat-o în a minți. Nu mi-aș fi imaginat că falsitatea ei ar putea părea credibilă pentru cineva care are un minim de discernământ sau o dispoziție naturală (Fitra) sănătoasă. Din păcate, însă, numeroși frați m-au informat că aceasta s-a răspândit printre mulți dintre oameni, care au transmis-o între ei, iar unii dintre ei chiar au crezut-

o și, din acest motiv, am considerat că este de datoria celor asemenea mie să scrie despre aceasta, pentru a clarifica falsitatea ei și faptul că este o minciună fabricată la adresa Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pentru ca nimeni să nu se lase înșelat de ea. Și oricine o analizează, dintre cei înzestrați cu știință și credință sau dintre cei cu o natură înnăscută și o minte sănătoasă, va recunoaște că este o minciună și o născocire din multe puncte de vedere.

Și am întrebat câteva dintre rudele șeicului Ahmad, căruia i se atribuie această calomnie, despre acest testament și mi-au răspuns că este o minciună pusă pe seama șeicului Ahmad și că el nu l-a rostit deloc, iar șeicul Ahmad sus-menționat a murit cu ceva timp în urmă. Chiar dacă am presupune că șeicul Ahmad sau cineva mai presus de el, ar pretinde că l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vis sau în stare de veghe și că i-a încredințat acest testament, am ști cu certitudine că este mincinos, sau că cel care i-a spus acest lucru a fost un diavol, și nu Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceasta din numeroase motive, printre care:

În primul rând: Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu poate fi văzut în stare de veghe după moartea sa. Iar cel care pretinde dintre ignoranții sufiți că îl vede pe Profet

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în stare de veghe sau că acesta participă la sărbătoririle lor (Maulid) ori altele asemănătoare, comite cea mai gravă greșală. El este complet indus într-o eroare uriașă și contrazice Coranul, Sunnah și consensul învățaților musulmani, întrucât cei morți ies din mormintele lor numai în Ziua Judecății, nu în această viață. Iar cine afirmă contrariul este fie un mincinos evident, fie o persoană aflată în eroare și înșelată, care nu a cunoscut adevărul cunoscut de predecesorii cei virtuoși (As-salaf as-salih) și urmat de companionii Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și de cei care i-au urmat cu bunătate. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ 15 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ 16﴾

„Apoi, după aceasta, voi cu siguranță veți muri, iar în Ziua Învierii, cu siguranță veți fi readuși la viață.” [Coran, 23:15-16]. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

„Eu sunt primul pentru care se va despică pământul în Ziua Judecății și eu sunt primul mijlocitor și primul a cărui mijlocire va fi acceptată.” Iar Versetele și hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Mai mult, Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu spune nimic care să

contrazică adevărul, nici în timpul vieții sale și nici după moartea sa. Acest testament contrazice în mod evident Legislația sa din mai multe puncte de vedere, În ceea ce privește vederea sa în vis, aceasta este posibilă. Iar cel care îl vede în vis în nobila sa imagine reală, îl vede cu adevărat, pentru că Șeitan nu poate lua imaginea sa, după cum s-a menționat într-un hadis autentic. Însă totul depinde de credința celui care vede visul, de sinceritatea, integritatea, precizia, religiozitatea și onestitatea sa, precum și de faptul dacă el l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în imaginea sa reală sau în alt fel.

Chiar și atunci când este vorba despre un hadis relatat de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în timpul vieții sale, dacă acesta nu a fost transmis prin intermediul unor naratori de încredere, integri și exacti în transmitere, el nu este acceptat și nu poate fi folosit ca dovadă. De asemenea, chiar dacă hadisul ar fi relatat de transmițători de încredere și preciși, însă ar contrazice relatarea unor naratori mai puternici în memorare sau mai demni de încredere decât ei, iar între cele două relatări nu ar exista posibilitatea de reconciliere, atunci una dintre ele ar fi considerată abrogată și nu s-ar mai acționa conform ei, iar cealaltă ar fi considerată abrogatoare și s-ar acționa conform ei, dacă acest lucru poate fi stabilit și sunt îndeplinite condițiile necesare. Însă, dacă nu este

posibilă nici reconcilierea și nici stabilirea abrogării, atunci devine obligatorie respingerea relatării naratorului inferior din punct de vedere al memorării și credibilității. O astfel de relatare este clasificată drept anomală (Şadh) și nu se acționează conform ei.

Și astfel, cum ar putea fi oare acceptat acest testament atunci când persoana care l-a transmis de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu este nici măcar cunoscută și nici integritatea și onestitatea sa? Dimpotrivă, într-o asemenea situație, acesta ar trebui, cu adevărat, respins și ignorat, chiar și dacă nu ar conține nimic care să contravină Legii islamice. Și cum să acceptăm, oare, acest testament, care, și mai mult, conține numeroase aspecte ce dovedesc falsitatea sa, faptul că este o minciună atribuită Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și că include legiferarea unor prescripții religioase pe care Allah nu le-a permis?!

Și, cu adevărat, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَبْتَئُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

„Cel care spune despre mine ceea ce eu nu am spus, să-și ocupe locul său în Focul iadului.” Într-adevăr, cel care a fabricat acest testament a atribuit Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cuvinte pe care acesta nu le-a

spus și a răspândit despre el o minciună clară și gravă. Prin urmare, el merită această amenințare severă, dacă nu se grăbește să se căiască și să le clarifice oamenilor falsitatea acestui testament atribuit Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Căci cel care răspândește un neadevăr printre oameni și îl atribuie Religiei nu are o căință validă decât dacă își declară și își expune public minciuna, astfel încât oamenii să afle că a renunțat la ea și că el însuși a dezmințit-o, conform Cuvintelor lui Allah Preaslăvitul:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ 159 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ 160﴾

„Cu adevărat, cei care ascund semnele limpezi și Călăuzirea, pe care Noi le-am trimis, după ce le-am făcut clare în Scriptură, vor fi blestemați de Allah și blestemați de cei care blesteamă,

Cu excepția celor care se căiesc, se îndreaptă și dezvăluie [adevărul]. Pe aceia îi voi ierta, căci Eu sunt At-Tauuab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].” [Coran, 2:159-160]. Astfel, Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a clarificat în acest nobil Verset faptul că oricine ascunde ceva din Adevărul Religie, căința sa pentru acest fapt nu este validă decât după corectarea și clarificarea publică a acestui aspect. Iar Allah Preaslăvitul le-a completat robilor Săi

religia și Și-a desăvârșit binecuvântarea Sa asupra lor prin trimiterea Mesagerului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și prin ceea ce Allah i-a revelat acestuia din Legea Divină Deplină, și nu l-a luat la Sine decât după desăvârșirea și clarificarea completă a acesteia, după cum a Spus Allah, Cel Premăreț și Glorios:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3].

Iar născocitorul acestui testament a apărut abia în secolul al paisprezecelea, dorind să îi inducă în eroare pe oameni cu o religie nouă, care are drept consecință intrarea în Paradis a celor care îi urmează legea și privarea de Paradis și intrarea în Focul Iadului a celor care nu îi urmează legea, și dorind să facă acest testament inventat, mai măreț și mai bun decât Coranul, întrucât a născocit în el: că celui care îl scrie și îl trimite dintr-o țară în alta, sau dintr-un loc în altul, i se va construi un palat în Paradis, iar celui care nu îl scrie și nu îl trimite îi va fi interzisă mijlocirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) în Ziua Învierii. Aceasta se numără printre cele mai respingătoare minciuni și printre cele mai evidente dovezi ale falsității acestui testament, ale lipsei de

rușine a celui care l-a inventat și ale marii sale îndrăzneli de a minți. Căci cel care scrie Coranul cel Nobil și îl trimite dintr-o țară în alta sau dintr-un loc în altul nu dobândește această răsplată decât dacă pune în practică învățăturile Coranului. Așadar, cum ar putea să obțină un asemenea merit cel care a scris această născocire și a răspândit-o dintr-o țară în alta? Iar cei care nu au scris Coranul și nu l-au trimis dintr-o țară în alta, nu vor fi lipsiți de mijlocirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dacă au crezut în el și au urmat Legea sa. Chiar și numai această minciună din cuprinsul acestui testament este suficientă pentru a demonstra în mod clar falsitatea sa, minciuna celui care l-a răspândit, lipsa sa de rușine și ignoranța sa, precum și îndepărtarea sa profundă de la călăuzirea adusă de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

De asemenea, în acest testament (Uasiyyah) — pe lângă cele menționate — există și alte aspecte, care cu toate indică falsitatea sa vădită și caracterul său mincinos. Chiar dacă cel care l-a născocit ar depune o mie de jurăminte sau și mai mult cu privire la autenticitatea sa, și chiar dacă ar invoca asupra sa însuși cea mai mare pedeapsă și cel mai aspru chin, susținând că spune adevărul; el tot nu ar fi sincer și testamentul tot nu ar fi autentic. Ci, jur pe Allah că acesta reprezintă unul dintre cele mai mari și mai respingătoare falsități. Iar noi Îl luăm ca

Martor pe Allah Preaslăvitul, precum și pe Îngerii prezenți alături de noi, și pe toți musulmanii care vor citi această scriere, ca mărturie cu care ne vom întâlni înaintea Domnului nostru, Cel Preamăreț și Preaînalt, că acest testament este o minciună și o invenție atribuită în mod fals Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Fie ca Allah să îl umilească pe cel care a fabricat-o și să îl trateze așa cum merită.

Pe lângă cele prezentate anterior, există multe aspecte din textul menționat care indică cu claritate caracterul mincinos și fals al acestui testament, printre acestea numărându-se și:

Prima chestiune: afirmația din acest testament că „de la o vineri la alta au murit o sută șaiszeci de mii de oameni în afara religiei Islamului”. Aceasta deoarece un asemenea lucru aparține lumii necunoscutului (Ilm al-ghayb), iar revelația către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a încheiat odată cu moartea sa. Mai mult, el nu cunoștea nevăzutul nici în timpul vieții sale, așadar cum ar putea să îl cunoască după moartea sa? Allah Preaînaltul a Spus:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾

„Spune [o, Mohammed]: „Eu nu vă spun că la mine se află Comorile lui Allah, nici că eu aș cunoaște necunoscutul...”” [Coran, 6:50]. Și Cuvântul lui Allah:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾

„Spune: „Nu știe nimeni dintre cei care sunt în Ceruri și pe Pământ Necunoscutul, în afară de Allah...” [Coran, 27:65]. Și într-un hadis autentic, se relatează, de asemenea, că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«يُذَادُ رَجُلًا عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بِغَدَاكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: (وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) [المائدة: 117]».

„Unii oameni vor fi îndepărtați de la rezervorul meu de apă (din Paradis) în Ziua Judecății. Atunci, eu voi spune: O, Doamne! Companionii mei, Companionii mei! Apoi mi se va spune: „Cu adevărat, tu nu știi ce au inovat ei după tine”. Atunci voi spune așa cum a spus (Isus) robul cel drept: {Și eu am fost martor asupra lor cât timp m-am aflat printre ei. Dar după ce m-ai luat la Tine, Tu ai fost Veghetorul lor; și Tu ești Martor asupra tuturor lucrurilor!} [Coran, 5:117].”

A doua chestiune: printre lucrurile care demonstrează nulitatea acestui testament și faptul că este o minciună vădită se află și afirmația din el: „(cine îl scrie și este sărac, Allah îl va îmbogăți, sau dacă este datornic, Allah îi va achita datoria, sau dacă are vreun păcat, Allah îl va ierta pe el și pe părinții lui prin binecuvântarea acestui testament)” și așa mai departe. Aceasta este dintre cele mai mari

neadevăruri și cea mai clară dovadă a minciunii celui care a inventat-o, precum și a lipsei sale de rușine față de Allah și față de robii Săi, pentru că dacă aceste trei lucruri nu se obțin prin simpla scriere a Nobilului Coran, atunci cum s-ar putea obține de către cel care a scris acest testament fals?! Acest nelegiuit, însă, vrea doar să-i inducă în eroare pe oameni și să-i lege de acest testament, pentru ca ei să-l scrie și să se agațe de această pretinsă răsplată, și să lase de-o parte mijloacele pe care Allah le-a legiferat pentru robii Săi, făcându-le căi care duc la bogăție, la achitarea datoriilor și la iertarea păcatelor. Și căutăm adăpost la Allah împotriva căilor pierzaniei și ale supunerii față de dorințele deșarte și față de diavol.

A treia chestiune: dintre aspectele care indică falsitatea acestui testament este afirmația „iar aceleia dintre robii lui Allah care nu îl va scrie; fața i se va înnegri în această lume, cât și în Viața de Apoi”. Aceasta este, de asemenea, dintre cele mai urâte minciuni și dintre cele mai clare dovezi ale falsității acestui testament (Uasiyyah) și ale neadevărului celui care l-a inventat. Și cum ar putea o persoană rațională să accepte să scrie acest testament, adus de un om necunoscut în secolul al paisprezecelea, care îl atribuie în mod mincinos Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și susține că cel care nu îl va scrie va avea fața înnegrită în această lume și în

Lumea de Apoi, iar cel care îl va scrie va deveni bogat după ce a fost sărac, va scăpa de datoriile acumulate asupra sa și îi vor fi iertate păcatele pe care le-a săvârșit?!

Slavă Ție, o, Allah! Aceasta este o mare calomnie! Iar dovezile și realitatea stau mărturie pentru minciuna acestui defăimător, pentru marea sa îndrăzneală față de Allah și pentru lipsa sa de sfială față de Allah și față de oameni. Căci sunt atât de multe popoare care nu l-au scris și fețele lor nu s-au înnegrit, și iată și o mare mulțime pe care numai Allah o poate număra, care l-a scris de atât de multe ori, însă datoriile lor nu au fost achitate și nici sărăcia lor nu a dispărut. Și căutăm adăpost la Allah împotriva rătăcirii inimilor și a înnegririi ei de păcate! Și dacă acestea sunt trăsături și recompense pe care Nobila Lege Islamică nu le-a stabilit pentru cel care a scris cea mai bună și cea mai măreață Scriptură, și anume Coranul cel Nobil, cum le-ar putea obține cel care a scris un testament mincinos, care cuprinde diverse forme de neadevăr și numeroase fraze de necredință?! Preaslăvit fie Allah! Cât de Îngăduitor este El cu cel care îndrăznește să mintă împotriva Sa.

A patra chestiune: dintre lucrurile care indică faptul că acest testament reprezintă cel mai mare neadevăr și cea mai evidentă minciună este și afirmația sa „cel care crede în el va fi salvat de chinul Focului iadului, iar cel care îl dezmente este

un necredincios”; și aceasta reprezintă, de asemenea, una dintre cele mai mari îndrăzneții în emiterea minciunilor și unul dintre cele mai respingătoare falsități, acest născocitor cheamându-i pe toți oamenii să dea crezare născocirii sale și pretinzând că astfel se vor salva de pedeapsa focului Iadului, iar acela care o dezmente cade în necredință. Pe Allah, acest mincinos a săvârșit o mare calomnie împotriva lui Allah și, pe Allah, a spus altceva decât adevărul. În realitate, cel care ar merita să fie considerat necredincios este acela care crede în această născocire, nu cel care o respinge, deoarece ea este o invenție, un fals și o minciună fără niciun temei autentic. Noi Îl luăm martor pe Allah că aceasta este o minciună și că cel care a inventat-o este un mincinos, care dorește să legifereze pentru oameni ceea ce Allah nu a permis și să introducă în religia lor lucruri care nu fac parte din ea. Însă Allah a desăvârșit deja această religie și a completat-o pentru această comunitate cu paisprezece secole înainte de apariția acestei născociri. Așadar, luați aminte, dragi frați cititori, și feriți-vă de a da crezare unor astfel de născociri și ca acestea să se răspândească printre voi, căci adevărul este luminos, iar cel care îl caută nu poate fi dus în confuzie. Așadar, căutați adevărul cerând dovezile sale, întrebați-i pe oamenii cu știință despre ceea ce vă este neclar și nu vă lăsați amăgiți de jurământul celor mincinoși. Chiar și satana cel

blestemat le-a jurat strămoșilor voștri, Adam și Eva, că el le este lor un sfătuitor de bine, iar el este cel mai crunt dintre trădători și cel mai fals dintre mincinoși, după cum a Relatat Allah despre aceasta, Spunând Preaslăvitul și Preaînaltul:

{وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّصِيحِينَ 21}

„Și el a jurat [pe Allah]: „Cu adevărat, eu sunt pentru voi un sfătuitor sincer.” [Coran, 7:21]. Așadar, feriți-vă de el și feriți-vă de adepții săi dintre născocitori, căci de câte jurăminte false, legăminte trădătoare și cuvinte meșteșugite se folosesc ei cu scopul de a ademeni și de a induce în eroare! În ceea ce privește ceea ce a menționat acest calomniator despre răspândirea relelor, acesta este într-adevăr un fapt real. Coranul cel Nobil și Sunnah au avertizat deja, în modul cel mai clar și mai ferm, împotriva acestor lucruri, iar în ele se găsesc călăuzirea și tot ceea ce este suficient și de ajuns.

Cât despre ceea ce s-a menționat cu privire la semnele Ceasului de Apoi, tradițiile profetice au clarificat care sunt semnele Ceasului de Apoi, iar Nobilul Coran a făcut, de asemenea, referire la o parte dintre acestea. Așadar, cel care dorește să le cunoască le va găsi la locul lor cuvenit în cărțile de Sunnah și în lucrările savanților musulmani. Iar oamenii nu au nicio nevoie de explicațiile unui asemenea născocitor, de înșelăciunea lui și de amestecarea adevărului cu neadevărul. Fie ca Allah

să mă protejeze pe mine, pe voi și pe toți musulmanii de răul satanei, de ispitele rățăcitorilor, de abaterea celor abătuți și de înșelăciunea dușmanilor cei mincinoși ai lui Allah, care doresc să stingă lumina lui Allah cu gurile lor și să semene îndoială printre oameni în privința religiei lor. Însă Allah desăvârșește lumina Sa și Își apără religia, chiar dacă acest lucru le este urât dușmanilor Săi dintre diavoli și cei care le urmează lor dintre necredincioși și ateii. Îi cerem lui Allah să îndrepte starea musulmanilor și să le dăruiască binecuvântarea urmării adevărului, de a fi statornici întru acesta și de a se întoarce cu căință către Allah Preaslăvitul pentru toate păcatele lor, căci, cu adevărat, El este Cel care Primește Căința, Cel Milostiv și Cel cu Putere peste toate. Ne este de ajuns (Sprijinul lui) Allah și El ne este Cel mai bun Ocrotitor; și nu există nicio forță și nicio putere decât numai cu și prin Allah, Cel Preaînalt și Preamăreț.

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, Domnul lumilor, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra robului și Trimisului Său, cel sincer și demn de încredere, și asupra familiei și companionilor săi, precum și asupra acelor care l-au urmat întru dreptate, până în Ziua Judecății.

Hotărârea legislației islamice privind magia, ghicitul și toate actele care țin de acestea

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

Capitolul 9: Hotărârea privind magia, ghicitul și ceea ce este legat de acestea¹

Lăudat fie Allah, Unicul, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra aceluia după care nu mai există niciun alt Profet.

Având în vedere numărul mare de șarlatani apăruiți în ultima vreme, care pretind că practică medicina și tratează prin intermediul vrăjitoriei sau al ghicitoriei, răspândirea lor în unele țări, și exploatarea oamenilor naivi și dominați de ignoranță, am considerat necesar, sub forma unui sfat sincer de Dragul lui Allah și pentru robii Săi, să prezint pericolul uriaș pe care acest lucru îl reprezintă pentru Islam și pentru musulmani, întrucât implică atașamentul față de altcineva în afară de Allah Preaînaltul, precum și încălcarea Poruncii Sale și a poruncii Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

¹ Această recomandare a fost publicată în broșură cu numărul 17 de către Președinția Generală a Departamentelor de Cercetări Științifice, Fatua (Verdictes Islamice), Dauah (Chemarea la Islam) și a Îndrumării religioase, în anul 1402 Hijri.

Așadar, căutând ajutor la Allah Preaînaltul, voi spune următoarele: Tratatamentul medical este permis prin consensul savanților, iar musulmanului îi este permis să meargă la un doctor de boli interne, chirurgie, neurologie sau alte specializări similare pentru a-i fi diagnosticată boala și tratat cu medicamentele potrivite, permise islamic și conforme științelor medicale. Aceasta face parte din folosirea mijloacelor obișnuite și nu contravine punerii încrederii în Allah (Tauakkul). Cu adevărat, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a trimis boala și a trimis împreună cu ea și leacul pentru aceasta, lucru de unii cunoscut și rămas necunoscut pentru ceilalți, însă, El, Preaslăvitul, nu a pus vindecarea robilor Săi în lucrurile pe care El le-a interzis.

Așadar, celui bolnav nu îi este permis să meargă la ghicitorii care pretind că dețin cunoașterea nevăzului pentru a afla de la ei despre boala sa. De asemenea, nu îi este permis nici să creadă în ceea ce aceștia îi spun, întrucât ei vorbesc doar făcând presupuneri despre nevăzut sau invocând djinnii pentru a le cere ajutorul în ceea ce ei doresc. Iar aceștia sunt considerați în stare de necredință și rătăcire atunci când pretind că posedă cunoașterea nevăzutului.

Muslim a consemnat în As-Sahih că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَتَى عَرَاةً فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

„Aceluia care merge la un prezicător și îl întreabă despre ceva anume (în care mai apoi crede), nu îi va fi acceptată Rugăciunea timp de patruzeci de zile.”

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Cel care a mers la un ghicitor și a crezut în cele pe care acesta le spune, a arătat necredință față de cele revelate lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).” Hadis relatat de Abu Dauud, consemnat de autorii celor patru culegeri de Sunnah, și autentificat de Al-Hakim de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cu următoarea formulare:

«مَنْ أَتَى عَرَاةً أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Cel care a mers la un prezicător sau un ghicitor și a crezut în cele pe care acesta le spune, a arătat necredință față de cele revelate lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).”

De asemenea, 'Imran ibn Husayn (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تَطَيَّرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ أَوْ تَكْهَنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سِحَرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Nu este dintre noi cel care caută semne de rău augur sau pentru care se caută astfel de semne, nici cel care practică ghicitul sau pentru care se ghicește, nici cel care face vrăjitorie sau pentru care se face vrăjitorie. Iar cine merge la un ghicitor și crede în ceea ce el spune, a tăgăduit prin aceasta ceea ce i-a fost revelat lui Muhammad (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).” Hadis relatat de Al-Bazzar cu un lanț de transmitere bun.

În aceste hadisuri nobile regăsim interdicția de a merge la prevestitori, ghicitori, vrăjitori și alții asemenea lor, de a-i întreba și de a-i crede și totodată avertizarea împotriva acestui fapt.

Prin urmare, nu este permis să ne lăsăm amăgiți de faptul că ei spun adevărul în anumite privințe și nici de numărul mare al celor care merg la ei, deoarece acești oameni sunt ignoranți și nu pot constitui un criteriu al adevărului. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a interzis să mergem la ei, să le adresăm întrebări și să le dăm crezare, din pricina răului major, a pericolului grav și a consecințelor dezastruoase pe care acest lucru le implică, dar și pentru faptul că ei sunt mincinoși și păcătoși.

De asemenea, aceste relatări profetice constituie o dovadă a necredinței ghicitorului și a vrăjitorului, deoarece amândoi pretind că știu tainele ascunse ale nevăzutului, iar aceasta este o formă de necredință. Totodată ei nu își ating scopul decât

prin slujirea djinilor și adorarea lor în locul lui Allah, iar aceasta presupune necredința în Allah și asocierea altora cu El, Preaslăvitul. Astfel, cel care le dă crezare în pretinderea lor de a cunoaște nevăzutul este asemenea lor, iar Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dezis de oricine acceptă aceste lucruri de la cei care le practică.

Totodată, îi este interzis musulmanului să se supună pretinselor tratamente practicate de aceștia, precum descântecele cu talismane, turnarea plumbului și alte superstiții asemănătoare pe care le folosesc. Aceasta face parte din ghicitorie și din inducerea oamenilor în eroare, iar cel care le acceptă îi sprijină astfel în falsitatea și tăgăduirea lor.

De asemenea, nu îi este permis niciunui musulman să meargă la ei pentru a-i întreba cu cine se va căsători fiul său sau ruda sa, ori despre ceea ce va fi între soți și familiile lor în privința iubirii și loialității, sau a dușmăniei și despărțirii, și altele asemenea, întrucât aceasta face parte din lumea nevăzută a necunoscutului, a cărei știință nu o deține decât Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul.

Astfel, este obligatoriu pentru conducători, pentru cei însărcinați cu interzicerea răului și pentru cei care dețin putere și autoritate să interzică mersul la ghicitori, vrăjitori și alții asemenea lor, și să îi împiedice pe cei care practică

unele dintre aceste lucruri în piețele publice și în alte locuri, respingându-i cu cea mai mare asprime, atât pe ei, cât și pe cei care merg la aceștia.

Tot astfel, și vrăjitoria face parte dintre faptele interzise care se constituie într-un act de necredință așa după cum Allah Preaputernicul și Preamărețul a Spus cu privire la cei doi Îngeri:

﴿...وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

„Dar ei [cei doi Îngeri] nu învățau pe nimeni înainte de a-i spune: „Noi suntem o ispită, deci nu fi necredincios!” Și au învățat de la ei doi [chiar și] cum să dezbine un bărbat de soția lui. Însă ei nu puteau să facă rău nimănui, fără permisiunea lui Allah. Ei [oamenii] au învățat ceea ce le aduce rău și nu le folosește și totuși [Fiii lui Israel] au știut că cei care vor dobândi aceasta nu vor avea parte în Viața de Apoi. Ce lucru de nimic au dobândit în schimbul vinderii sufletelor lor! Dacă ei ar fi știut!” [Coran, 2:102].

Aceste Versete nobile indică faptul că As-Sihr (magia/vrăjitoria) este necredință și că vrăjitorii provoacă despărțirea între soț și soție. De asemenea, ele indică faptul și că As-Sihr nu poate cauza rău sau aduce beneficii prin sine însuși, ci este eficient numai prin Voința universală și

Predestinarea lui Allah, întrucât Allah Preaînaltul este Cel Care a creat binele și răul.

De asemenea, nobilul Verset indică faptul că aceia care învață vrăjitoria învață doar ceea ce le face rău și nu le este de folos, și că nu vor avea nicio parte la Allah, adică din câștig sau binefacere, și aceasta este o amenințare aspră care indică gravitatea pierderii lor în viața lumească și în Viața de Apoi și că ei și-au vândut sufletele pe un preț de nimic, motiv pentru care Allah Preaslăvitul și Preaînaltul i-a blamat, Spunând:

﴿...وَلَيْسَ مَا شَرُّوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

„Ce lucru de nimic au dobândit în schimbul vinderii sufletelor lor! Dacă ei ar fi știut!” [Coran, 2:102]. Cumpărarea aici are de fapt sensul de vânzare.

Și cu adevărat, răul a devenit imens și nenorocirea s-a agravat din pricina acestor născocitori de minciuni care au moștenit aceste științe de la politeiști și, prin intermediul lor, i-au indus în eroare pe cei cu o judecată slabă. Cu adevărat noi suntem ai lui Allah și la El ne vom întoarce, și Allah ne este de ajuns (împotriva oricărui rău) și El este Cel mai bun Ocrotitor.

Îi cerem lui Allah să ne protejeze de orice rău și să ne salveze de răul vrăjitorilor, al ghicitorilor și al tuturor imposturilor înșelători și ne rugăm la Allah Preaslăvitul să îi protejeze pe toți musulmanii de

răul lor și să le dea succes conducătorilor musulmanilor în a fi precauți față de aceștia și în a aplica Legea lui Allah asupra lor, astfel încât oamenii să găsească liniște de vătămarea lor și de faptele lor malefice; cu adevărat Allah este Cel mai Dăruitor și Cel mai Generos.

Allah Preaslăvitul a Legiferat pentru robii Săi mijloace prin care să se protejeze de răul vrăjitoriei înainte ca aceasta să îi atingă și le-a clarificat, de asemenea, metodele prin care poate fi tratată după ce are loc, ca o Milă și o Binefacere din partea Sa față de ei și pentru desăvârșirea binecuvântării Sale asupra lor.

În continuare urmează o prezentare a mijloacelor permise din punct de vedere Islamic prin care se asigură protecția împotriva pericolului magiei înainte de producerea ei, precum și a celor cu care ea se tratează după înfăptuirea ei, după cum urmează:

În primul rând: ceea ce îl protejează pe om de pericolul vrăjitoriei înainte ca aceasta să se producă. Cel mai important și mai benefic dintre aceste mijloace este protejarea prin Dhikr-ul prescriș (Pomenirea lui Allah), rugile și formulele de protecție transmise în Sunnah. Printre acestea se numără recitarea Ayat al-Kursi (Versetul Tronului, 2:255), cel mai măreț Verset din Coranul cel Nobil, după încheierea fiecărei rugăciuni obligatorii, după

salutul final (Taslim). Acesta este Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتَ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (255)

„Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel Viu], Al-Qayum [Veşnicul]! Nici aţipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri şi de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduinţa Lui? El le Ştie pe cele de dinaintea lor şi pe cele de după ei. Şi ei nu pricep nimic din Ştiinţa Sa în afară de ceea ce El Voieşte. Scaunul Lui (locul unde se află Tălpile celui Preaînalt) se întinde peste Ceruri şi peste Pământ şi păzirea lor nu-I este grea. El este Al-Aliy [Preaînaltul], Al-Azim [Măreţul]!” [Coran, 2:255]. Şi, de asemenea, recitarea sa, înainte de a dormi, întrucât s-a relatat într-un hadis autentic de la Trimisul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că acesta a spus:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَفْرُبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ».

„Cel care recită Ayat-ul-Kursi noaptea, va avea neîncetat asupra sa un protector de la Allah şi niciun diavol nu se va apropia de el până dimineaţa.”

Dintre acestea amintim şi recitarea:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

„Spune: „El este Allah, Cel Unic!”

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

„Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor”

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

„Spune: „Eu caut adăpost la Domnul oamenilor,”
[Coran, 114:1], după fiecare Rugăciune obligatorie, precum și recitarea acestor trei Surah de trei ori la începutul zilei după Salat Fajr, și la începutul nopții după Salat Maghrib.

Printre acestea se numără, de asemenea, și recitarea ultimelor două Versete din Surat Al-Baqarah la începutul nopții:

﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ 285﴾

„Mesagerul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, de asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare dintre ei a crezut în Allah, în Îngerii Lui, în Scripturile Lui și în Mesagerii Lui [spunând]: „Noi nu facem nicio deosebire între vreunul dintre Mesagerii Săi. Și ei au spus: „Noi auzim și ne supunem! [Căutăm] Iertarea Ta, Doamne, și la Tine este întoarcerea!” până la sfârșitul Capitolului.

Și aceasta conform celor relatate în mod autentic de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care a spus:

«مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ».

„Cel care a citit ultimele două Versete din Surat Al-Baqarah noaptea, acestea i-au fost îndeajuns pentru el (ca protecție).” Iar sensul, și Allah Știe cel mai bine, este acestea îi sunt suficiente împotriva oricărui rău. Și printre aceste mijloace de protecție se află și rostirea frecventă a formulei de căutare a protecției: „Cuvintele Perfecte ale lui Allah de răul a ceea ce El a creat - A‘udhu bi-kalimati-llahi at-tammati min şarri ma khalaq”, atât în timpul nopții, cât și al zilei, ca și atunci când omul poposește într-un loc, fie într-o clădire sau deșert, în zbor sau pe mare, potrivit spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

„Cine poposește într-un loc anume și spune: „A‘udhu bi kalimati-llahi at-tammati min şarri ma khalaq (Caut adăpost în Cuvintele Perfecte ale lui Allah de răul a ceea ce El a creat)”, nimic nu-i va cauza vreun rău până ce va părăsi acel loc.”

Printre acestea se numără și aceea ca musulmanul să spună, la începutul zilei și la începutul nopții, de trei ori:

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».

„Bismil-lahil-ladhi la yadurru ma’s-mihi şay-un fil-ardi uala fis-sama-i ua Huua-s Sami’u-l ‘Alim” (În

Numele lui Allah, cu al Cărui Nume nimic nu poate face rău nici pe Pamânt și nici în Ceruri, și El este Cel care aude totul, Atoateștiutor).

Aceasta datorită autenticității încurajării în acest sens din partea Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și datorită faptului că acest lucru este un factor de siguranță împotriva oricărui rău.

În al doilea rând: Tratarea vrăjitoriei după ce aceasta s-a produs, iar aceasta se realizează, de asemenea, în mai multe modalități:

1. Multitudinea de rugi făcute la Allah, cerându-I Preaslăvitului să îndepărteze răul și să înlăture suferința.

2. Depunerea eforturilor pentru a afla locul în care vraja făcută a fost pusă în pământ, pe un munte sau în orice altă parte, căci dacă aceasta a fost găsită, extrasă și distrusă, vraja este anulată, și acesta este unul dintre cele mai eficiente leacuri împotriva vrăjitoriei.

3. Rugile vindecătoare și protective (Ruqia) prin pomenirile și formulele legiferate de Legea Islamică Șaria, iar acestea sunt numeroase. Dintre ele amintim:

Ceea ce a fost confirmat în spusele Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهَبِ الْبَاسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»

„O, Allah, Stăpân al oamenilor, îndepărtează suferința și vindecă-l, căci Tu ești Vindecătorul. Nu există altă vindecare în afară de Vindecarea ce vine de la Tine, o vindecare care nu lasă nicio urmă de boală.” (Se repetă de trei ori).

Tot dintre acestea și rugile vindecătoare și protective (Ruqia) cu care Îngerul Gavriil (Pacea fie asupra lui) a căutat vindecarea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând:

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ»

„În Numele lui Allah fac Ruqiah pentru tine împotriva a tot ceea ce îți face rău și împotriva răului din fiecare suflet rău sau ochi invidios! Fie ca Allah să te însănătoșească! În Numele lui Allah fac Ruqiah pentru tine.” (Se repetă de trei ori).

Și printre acestea – și acesta este un tratament benefic pentru bărbatul care este împiedicat să aibă relații intime cu soția sa – se află următoarea metodă: să ia șapte frunze verzi de lotus (Sidr), să le zdrobească cu o piatră sau cu ceva asemănător, să le pună într-un vas, să toarne peste ele suficientă apă pentru a se spăla și să citească asupra ei:

Versetul al-Kursi [Coran, 2:255], și

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

Surat „Spune: „O, voi, necredincioșilor!” [Coran, 109], și

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

Surat „Spune: „El este Allah, Cel Unic!” [Coran, 112], și

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

Surat „Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor” [Coran, 113], și

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

Surat „Spune: „Eu caut adăpost la Domnul oamenilor,” [Coran, 114],

împreună cu Versetele vrăjitoriei aflate în Surat Al-A'raf, în Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ 117 فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 118 فَعُلُّوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ 119﴾

„Și i-am revelat Noi lui Moise: „Aruncă toiagul tău!” Și iată că el a înghițit ceea ce ei izvodiseră.

Și astfel adevărul a ieșit la iveală, iar ceea ce făceau ei a pierit.

Și ei [Faraon și dregătorii săi] au fost învinși acolo și s-au întors rușinați.” [Coran, 7:117-119].

Și împreună cu acestea și Versetele din Surat Yunus în Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ 79 فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ 80 فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ 81 وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ 82﴾

„Și Faraon a spus: „Aduceți-mi toți vrăjitorii învățați.”

Și când au venit vrăjitorii, Moise le-a spus: „Aruncați ceea ce aveți voi de aruncat.”

Și când ei au aruncat, Moise a spus: „Ceea ce ați adus voi este [doar] vrăjitorie. Cu adevărat, Allah o va zădărnici, căci Allah nu încurajează fapta celor care aduc stricăciune.

Și Allah va consacra Adevărul prin Cuvintele Sale, chiar dacă păcătoșilor nu le place. [Coran, 10:79-82].

Și versetele din Surat Ta-Ha:

﴿قَالُوا يُمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ 65 قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جَبَالُهُمْ وَعَصِيُّهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ 66 فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ 67 قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ 68 وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَتْ مَا صَنَعُوا 69 إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحَرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ 69﴾

„Apoi ei au spus: „O, Moise, arunci tu [primul, toiagul tău] sau vom fi noi primii care aruncă?”

El a spus: „Ba aruncați voi!” Și i s-a părut lui că funiile și toiegele lor se târăsc [ca șerpilor] în urma vrăjii lor.

Și Moise a simțit oarecare teamă în sufletul său.

Atunci i-am zis Noi: „Nu te teme, căci tu vei fi deasupra!

Aruncă ce ai în dreapta ta și aceasta va înghiți ce au făcut ei, căci ei au făcut doar vicleșug de vrăjitor, iar vrăjitorul nu va izbândi, oriunde ar fi el.” [Coran, 20:65-69].

După citirea celor menționate asupra apei, se bea din ea trei înghițituri, iar cu restul se face spălarea. Astfel, boala va dispărea, cu Voia lui Allah. Iar dacă este nevoie de folosirea acesteia de două sau mai multe ori, nu este nicio problemă, până când boala dispăre.

Așadar, aceste forme de Pomenire a lui Allah (Dhikr), rugă de protecție și practici de căutare a vindecării sunt printre cele mai mărețe mijloace pentru a fi protejat de răul provocat de Sihrl (magie/vrăjitorie) și de toate celelalte rele. Ele sunt, de asemenea, cea mai puternică armă pentru îndepărtarea vrăjitoriei după ce aceasta s-a produs, pentru cel care le păstrează cu sinceritate și credință, cu încredere în Allah și sprijinire pe El, și cu o deschidere a inimii față de ceea ce ele indică.

Aceasta este ceea ce mi-a fost facilitat să explic dintre mijloacele prin care ne putem proteja de Sihrl și prin care acesta poate fi tratat, și Allah este Dăruitorul succesului.

Aici apare o altă chestiune foarte importantă, și anume tratarea magiei prin practicile vrăjitorilor, realizate prin căutarea apropierei de djini prin sacrificarea anumitor animale sau prin alte acte de adorare. Acest lucru nu este permis, deoarece este o lucrare a diavolului și o formă de politeism major (Şirk). De asemenea, nu este permisă tratarea vrăjitoriei prin apelarea la ghicitori, prevestitori și alți impostori înșelători sau prin folosirea pe care

aceștia le recomandă, pentru că ei nu au credință adevărată, sunt niște mincinoși nelegiuți care pretind că ar cunoaște tainele nevăzutului și îi induc în eroare pe oameni. Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a avertizat să nu mergem la aceștia, să nu îi întrebăm și să nu credem în cele pe care le spun, așa cum s-a explicat anterior la începutul acestui Capitol. Prin urmare, este obligatorie precauția față de acest aspect și a fost relatat în mod autentic de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că el a fost întrebat despre An-Nushrah (vindecarea de vrăji prin vrăjitorie) și a spus:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ»

„Aceasta este din lucrarea diavolului.” Hadis consemnat de imam Ahmad și Abu Dawud cu un lanț bun de transmițători.

„An-Nushrah” este dezlegarea vrăjii pentru persoana vrăjită. Iar sensul vizat de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin aceste cuvinte este: „An-Nushrah” pe care o practicau oamenii din perioada ignoranței preislamice (Al-Jahiliyyah), și anume: a-i cere unui magician să dezlege magia sau dezlegarea vrăjii printr-o vrajă similară de către un alt vrăjitor.

În ceea ce privește, însă, dezlegarea vrăjii cu Ruqyah, rugă protective autentice și leacuri permise, nu este nicio problemă în aceasta, după

cum s-a menționat anterior. Acest lucru a fost precizat de eruditul învățat Ibn al-Qayyim și de șeicul Abdul-Rahman bin Hasan în Fath al-Majid (Allah să aibă Milă de ei), și a fost, de asemenea, precizat și de către alți învățați musulmani.

Și către Allah se îndreaptă rugile de a-i ajuta pe toți musulmanii întru a fi salvați de orice rău, de a le proteja religia, de a îi binecuvânta cu înțelegerea ei și de a îi proteja de tot ceea ce contravine Legii Sale.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra robului și Trimisului Său Mohammed, și asupra familiei și a companionilor săi.

Avertizarea împotriva construirii de moschei pe morminte

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abdullah ibn Baz

Capitolul 10: Avertizare împotriva construirii de moschei pe morminte

În Numele lui Allah, Laudă lui Allah și Pacea fie asupra Mesagerului lui Allah.

Acestea fiind spuse: am luat la cunoștință cele publicate în numărul al treilea al revistei „Liga Științelor Islamice”, la rubrica „Știri despre musulmani în luna...”, și anume că Liga Științelor Islamice din Regatul Hașemit al Iordaniei intenționează să construiască o moschee deasupra peșterii descoperite recent în satul Ar-Rahib,

peștera despre care se spune că este cea în care au dormit Oamenii Peșterii menționați în Nobilul Coran. Sfârșit.

Având în vedere datoria de a oferi un sfat sincer, de dragul lui Allah și pentru slujitorii Săi, am considerat de cuviință să adresez un cuvânt în aceeași revistă către Liga Științelor Islamice din Regatul Hașemit al Iordaniei. Conținutul acestuia constă în sfătuirea Ligii de a renunța la punerea în aplicare a intenției sale de a construi o moschee pe peștera menționată deoarece ridicarea de moschei la mormintele Profetilor și ale celor aleși dintre dreptcredincioși, precum și la vestigiile acestora, se numără printre practicile pe care Legea Islamică le-a interzis și cu privire la care a avertizat, blestemându-l pe cel care face aceasta, întrucât reprezintă una dintre căile ce duc la politeism și prin care li se acordă Profetilor și celor aleși dintre dreptcredincioși un statut mult prea înalt, care nu li se cuvine. Realitatea însăși mărturisește veridicitatea a ceea ce a adus Legea Islamică și constituie o dovadă că aceasta este de la Allah, Preaînaltul. Este, de asemenea, o dovadă clară și un argument decisiv pentru veridicitatea Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în ceea ce a adus de la Allah și a transmis comunității. Oricine reflectează asupra situației lumii islamice și asupra actelor de politeism (Șirk) ca urmare a construirii de moschei peste morminte,

a venerării, amenajării și înfrumusețării acestora, precum și a desemnării de îngrijitori pentru ele, va ști cu certitudine că acestea fac parte din căile ce duc la politeism. De asemenea, va înțelege că una dintre frumusețile Legii Islamice este interzicerea acestor practici și avertizarea împotriva construirii lor.

Și printre cele relatate în această privință este ceea ce au consemnat Al-Bukhari și Muslim (Allah să aibă Milă de ei), de la Aișa (Allah să fie Mulțumit de ea), care a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: يُحَدِّثُ مَا صَنَعُوا، قَالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأُبْرِرَ قَبْرُهُ، غَيْرَ أَنَّهُ خُشِيَ أَنْ يُتَّخَذَ مَسْجِدًا».

„Allah i-a blestemat pe evrei și creștini pentru că au luat mormintele Profeților lor drept locuri de adorare.” Aișa a spus: „El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) avertiza împotriva a ceea ce ei au făcut ei.” Ea a mai spus: „Dacă nu ar fi fost pentru acest lucru, mormântul său ar fi fost făcut vizibil, dar s-a temut că ar fi fost luat drept loc de adorare.” De asemenea este dovedit în două hadisuri sahih că Umm Salamah și Umm Habibah (Allah să fie Mulțumit de ele) i-au spus Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre o biserică pe care au văzut-o în Abisinia și despre icoanele dinăuntrul ei, iar el

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أُولَئِكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ؛ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ».

„Aceștia, atunci când un om dreptcredincios dintre ei moare, construiesc un loc de rugăciune pe mormântul lui și fac acele imagini în el. Aceștia sunt printre cele mai rele creaturi la Allah.”

Și în Sahih Muslim, Jundub ibn ‘Abdullah (Allah să fie Mulțumit de el) a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând cu cinci zile înainte de a muri:

«إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا، لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلُكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنْهَأُكُمْ عَنْ ذَلِكَ».

„Mă dezic în fața lui Allah de a fi luat pe oricare dintre voi ca prieten apropiat, pentru că Allah Însuși m-a luat pe mine ca prieten apropiat, așa cum l-a luat și pe Ibrahim (Avraam) ca prieten apropiat. Și dacă ar fi fost să iau pe cineva din națiunea mea ca prieten apropiat, l-aș fi luat pe Abu Bakr. Fiți cu băgare de seamă! Cei dinaintea voastră obișnuiau să transforme mormintele Profeților și ale oamenilor evlavioși în locuri de rugăciune. Fiți cu băgare de seamă! Nu luați mormintele drept locuri de rugăciune, căci eu, cu adevărat, vă interzic vouă

aceasta!" Iar hadisurile cu privire la acest aspect sunt numeroase.

Imamii dintre învățații musulmani, din toate cele patru școli de jurisprudență și nu numai, au afirmat în mod explicit interdicția de a construi moscheii pe morminte și au avertizat cu privire la aceasta. Ei au acționat în conformitate cu Sunnah Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), oferind un sfat sincer comunității și avertizând-o să nu cadă în ceea ce au căzut cei de dinaintea ei dintre extremiștii evrei și creștini și cei asemenea lor dintre rătăciții acestei comunități.

Prima urmare, este obligatoriu pentru Liga Științelor Islamice din Iordania, precum și pentru ceilalți musulmani să adere la Sunnah Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să urmeze calea conducătorilor drepecți și să fie prevăzători cu privire la cele de care i-au avertizat Allah și Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). În aceasta se află îndreptarea oamenilor, fericirea lor și mântuirea lor în această lume și în Viața de Apoi. Unii oameni și-au bazat argumentele pe Cuvântul Celui Preaînalt din relatarea Oamenilor Peșterii:

﴿...قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا﴾

„Să zidim deasupra lor un loc de rugăciune.”
[Coran, 18:21].

Iar răspunsul la aceasta este următorul: Allah Preaslăvitul și Preaînaltul ne-a informat despre conducători și despre cei aflați la putere din acea vreme că au spus aceste cuvinte. Aceasta nu este însă o aprobare sau o confirmare din partea Lui, ci este relatată cu scopul de a-i dezaproba, de a le evidenția greșeala și de a descuraja asemenea fapte. Și dovada acestui lucru este faptul că Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), căruia i-a fost revelat acest Verset și care este cel mai cunoscut dintre oameni în privința interpretării sale, a interzis comunității sale să construiască moschei pe morminte, i-a avertizat împotriva acestui lucru și i-a blestemat și condamnat pe cei care fac aceasta.

Dacă acest lucru ar fi fost permis, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi manifestat o severitate atât de mare în această privință și nu ar fi mers atât de departe încât să îl blesteme pe cei care fac acest lucru, spunând că aceștia se numără printre cele mai rele creaturi înaintea lui Allah Preaputernicul. În aceasta se află o dovadă suficientă și convingătoare pentru cel care caută adevărul. Chiar dacă am presupune că ar fi fost permisă construirea moscheilor la morminte pentru cei de dinaintea noastră, nouă nu ne este permis să le urmăm exemplul în aceasta, pentru că Legea noastră abrogă Legile divine trimise înainte de ea. Iar

Trimisul nostru (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este ultimul dintre Trimiși, iar Legea sa este completă și universală. El ne-a interzis construirea moscheilor la morminte, astfel că nu ne este permis să-l contrazicem. Suntem datori să-l urmăm, să ne ținem de ceea ce a adus și să lăsăm ceea ce îi contrazice dintre legile vechi și obiceiurile considerate bune de cei care le-au practicat, deoarece nu există lege mai desăvârșită decât Legea lui Allah și nici călăuzire mai bună decât călăuzirea Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Și Allah este Cel de la Care cerem să ne ajute, pe noi și pe toți musulmanii, să rămânem statornici în Religia Sa și să ne ținem de legea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vorbe și în fapte, în cele văzute și în cele ascunse și în toate aspectele vieții, până când Îl vom întâlni pe Allah Preaînaltul. El este Cel Care Aude totul și Cel Care este Aproape.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra robului și trimisului Său, Mohammed și asupra neamului său și a companionilor săi și a celor care urmează călăuzirea sa până în Ziua Judecății.

Înmormântarea celor decedați în moschei

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

Capitolul 11: Îngroparea celor decedați în moschei

În Numele lui Allah, toată Lauda I se cuvine lui Allah și Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului lui Allah și asupra familiei sale, precum și asupra acelor care i-au urmat călăuzirea. Așadar,

citind ziarul „Al-Khartoum” apărut în: 17.04.1415 hijri (1994 e.n.) și am constatat că în el a fost publicat un anunț privind înmormântarea domnului Muhammad Al-Hasan Al-Idrisi alături de tatăl său, în moscheea lor din orașul Omdurman... etc.

Și, având în vedere obligația impusă de Allah de a-i sfătui pe musulmani și de a clarifica condamnarea răului, am considerat necesar să atrag atenția că înmormântarea în moschei este un lucru nepermis. Dimpotrivă, aceasta conduce la politeism și face parte din practicile evreilor și ale creștinilor pentru care Allah i-a condamnat, iar Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a blestemat, după cum este consemnat în cele două Culegeri de hadis, relatat de Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), că a spus:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ»،

„Fie ca Allah să-i blesteme pe evrei și creștini, pentru că au luat mormintele Profeților lor drept

locuri de adorare.” Și în Sahih Muslim, Jundub ibn 'Abdullah a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ؛ فَإِنِّي أَنهَاكُمُ عَنْ ذَلِكَ».

„Luați aminte! Cei dinaintea voastră obișnuiau să transforme mormintele Profetilor și ale oamenilor lor drepti în locuri de Rugăciune. Luați aminte, nu transformați mormintele în locuri de Rugăciune, căci vă interzic acest lucru!” Iar hadisurile care vorbesc despre aceste aspecte sunt numeroase.

Prin urmare, este obligatoriu pentru musulmanii de pretutindeni, atât conducători, cât și oameni de rând, să aibă teamă de Allah, să se ferească de ceea ce El a interzis și să îi înmormânteze pe cei decedați în afara moscheilor, așa cum au făcut Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei) și urmașii lor cei buni.

În ceea ce privește existența mormântului Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a celor doi companioni ai săi, Abu Bakr și Omar (Allah să fie mulțumit de ei) în moscheea sa (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aceasta nu constituie un argument pentru înmormântarea morților în moschei, deoarece el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost înmormântat în casa sa, în casa Aîsei (Allah să

fie mulțumit de ea), iar mai apoi cei doi companioni ai săi au fost înmormântați împreună cu el. Așadar, atunci când Al-Walid bin Abdul Malik a extins moscheea la începutul primului secol după Hijra, a inclus camera (unde se aflau mormintele) în ea. Învățații au dezaprobat această acțiune a sa, însă el a considerat că acest lucru nu împiedică extinderea și că situația este clară, nelăsând loc de nicio confuzie.

Astfel, devine clar pentru fiecare musulman că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și cei doi companioni ai săi (Allah să fie mulțumit de ei amândoi) nu au fost înmormântați în moschee, iar includerea lor în aceasta, ca urmare a extinderii nu constituie o dovadă pentru permiterea îngropării în moschei, deoarece ei nu se află în moschee, ci în casa lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). De asemenea, fapta lui Al-Walid nu constituie o dovadă pentru nimeni în această privință, ci dovada se găsește în Cartea lui Allah și în Sunnah, precum și în consensul predecesorilor pioși ai comunității (Allah să fie mulțumit de ei) și Îl rugăm pe Allah să ne facă dintre cei care îi urmează cu bunătate.

Din dorința de a oferi un sfat sincer și pentru a se elibera de răspundere, acest text a fost redactat la data de 14.05.1415 Hijri (20.11.1994 e.n.)

Și Allah este Dăruitorul succesului. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra profetului

nostru Mohammed, și asupra familiei sale, a companionilor săi și a urmașilor lor care îi urmează cu bunătate.

**Despre Necredința și rătăcirea celui care
susține că este permisă ieșirea de sub
Legea Profetului Mohammed (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)**

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

**Capitolul 12: Clarificarea necredinței și
rătăcirii celui care susține că îi este
permisă cuiva încălcarea Legii
profetului Mohammed (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)**

Laudă lui Allah, Domnul lumilor, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra ultimului dintre profeți și trimiși, profetul nostru Mohammed, și asupra familiei și a companionilor săi.

Acestea fiind spuse: am citit articolul publicat în ziarul Asharq Al-Awsat, în numărul (5824) din data de 5/6/1415 H. (10.11.1994), scris de cel care se numește pe sine: Abd Al-Fattah Al-Hayik, sub titlul „Înțelegerea greșită”.

Pe scurt, articolul neagă lucruri cunoscute în mod necesar din religia Islamului, confirmate prin texte clare și consens, precum universalitatea Mesajului lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea

lui Allah fie asupra sa) pentru toți oamenii. Autorul susține că cel care nu îl urmează pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu îl ascultă, rămânând evreu sau creștin, ar fi totuși pe o cale și religie adevărată. Ulterior, el L-a sfidat pe Stăpânul lumilor, Preaslăvitul, cu privire la Înțelepciunea Sa în pedepsirea necredincioșilor și a celor care au arătat nesupunere, considerând acest lucru o absurditate.

El a distorsionat textele religioase, scoțându-le din context și interpretându-le potrivit propriilor dorințe, și a respins dovezile religioase și textele explicite care atestă universalitatea Mesajului lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), necredința celui care a auzit de el și nu l-a urmat, precum și faptul că Allah nu acceptă nicio altă religie în afară de Islam, alături de alte texte explicite pe care le-a ignorat, pentru ca cei ignoranți să fie induși în eroare de cuvintele sale. Iar ceea ce a făcut el este o blasfemie evidentă, o apostazie de la Islam și o tăgăduire a lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul și a Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum știe oricine dintre oamenii de știință și de credință care a citit textul.

Obligația Conducătorului (Amirului) este să îl trimită în fața instanței pentru a i se cere să se căiască și pentru a fi judecat conform celor impuse de Legea Islamică pură.

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a clarificat universalitatea Mesajului lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și necesitatea urmăririi sale de către toți oamenii și djinnii, iar acest lucru nu este necunoscut celui care deține fie și o minimă cunoaștere dintre musulmani.

A Spus Allah Preaînaltul:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (158)

Spune [o, Mohammed]: „O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui Allah, Cel căruia îi aparține Împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!” [Coran, 7:158]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ...﴾

„...și mie mi-a fost revelat acest Coran, pentru ca să vă previn cu el pe voi și pe cei la care va ajunge...” [Coran, 6:19]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (31)

Spune [o, Mohammed]: „Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă pe mine și Allah vă va iubi și vă va ierta

păcatele. Și Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!”. [Coran, 3:31]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (85)

„Acela care își dorește altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Coran, 3:85]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾

„Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea...” [Coran, 34:28]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (107)

„Și Noi nu te-am trimis [o, Mohammed] decât ca o îndurare pentru lumi.” [Coran, 21:107]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...وَقُلْ لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأَمِّيِّينَ ؕ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾

„Și spune-le celor care au primit Scriptura și celor fără de știință: „V-ați supus lui Allah?” Și dacă s-au supus [acceptând Islamul], aceștia sunt bine călăuziți, dar dacă ei nu doresc, atunci responsabilitatea ta este doar transmiterea [Mesajului]. Și Allah este Basir [Cel care îi Vede Bine] pe robii Săi.”” [Coran, 3:20]. Și a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (1)

„Binecuvântat este Cel care a trimis Îndreptarul [Al-Furqan] robului Său, pentru ca el să fie o prevenire pentru toate lumile.” [Coran, 25:1].

Al-Bukhari și Muslim au consemnat că Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ، فَلْيُصَلِّ، وَأَجِلْتُ لِي الْمَغَانِمَ، وَلَمْ تُحَلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

„Mi-au fost date cinci lucruri ce nu le-au fost date altora înaintea mea: (1) Allah m-a făcut victorios prin evlavie și prin înfricoșarea dușmanilor mei pe o distanță de o lună între mine și ei. (2) Pământul a fost făcut pentru mine (și pentru urmașii mei) un loc pentru Rugăciune și un mijloc de a face Tayammum (abluțiunea uscată), astfel că oricine se poate ruga atunci când intră timpul Rugăciunii. (3) Prada de război a fost făcută permisă pentru mine, deși nu a fost făcută permisă pentru cei de dinaintea mea. (4) Am primit dreptul de mijlocire (în Ziua Judecății). (5) Fiecare Profet a fost trimis națiunii sale, dar eu am fost trimis tuturor oamenilor.”

Și aceasta este o dovadă clară a generalității și universalității Mesajului Profetului nostru Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru toți oamenii, a faptului că acesta a abrogat toate legile anterioare și că cel care nu îl

urmează pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu îl ascultă este un necredincios și un nesupus, meritând pedeapsa Sa. Și Cel Preaînalt a Spus:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَلَنَأْرَاقَهُ مَوْعِدُهُ...﴾

„...Însă acele cete care nu cred în el au drept făgăduință Focul...” [Coran, 11:17]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرٍ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

„...să se ferească să nu-i lovească pe ei o nenorocire sau să nu-i lovească pe ei o pedeapsă dureroasă!” [Coran, 24:63]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ

مُهِينٌ 14﴾

„Însă pe acela care nu este supus lui Allah și Trimisului Său și încalcă Legile Lui, [Allah] îl va face să intre în Foc, rămânând veșnic în el și el va avea parte de chinuri înjositoare.” [Coran, 4:14]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...وَمَنْ يَتَّبِدْ لِّلْكَفْرِ الْإِيمَانُ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

„Și cel care schimbă credința cu necredință, acela se abate de la drumul cel drept.” [Coran, 2:108]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Și Allah Preaînaltul a alăturat ascultarea de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ascultării de El și a evidențiat că cel care are o altă credință în afara Islamului va fi în pierdere, și

nu îi va fi acceptată nicio faptă și nicio răscumpărare, și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

„Acela care își dorește altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Coran, 3:85]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾

„Cel care i se supune Trimisului I se supune lui Allah.” [Coran, 4:80]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾

Spune: „Supuneți-vă lui Allah și supuneți-vă Trimisului Său!” Dacă ei se întorc, el răspunde doar pentru cele cu care a fost însărcinat, iar vouă vă revine răspunderea pentru cele cu care ați fost însărcinați. Iar de vă veți supune lui, veți fi călăuziți. Și nu-i revine Trimisului decât transmiterea limpede [a Mesajului].” [Coran, 24:54]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾

„Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Cărții, ca și idolatrii, în veci vor petrece în focul Iadului. Aceștia sunt cei mai răi dintre toate făpturile.” [Coran, 98:6].

Și Muslim a relatat în Sahih Muslim că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

„Jur pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu (jur pe Allah) că nu este niciunul în această comunitate, evreu sau creștin, care să audă despre mine și apoi să moară fără a crede în cele cu care eu am fost trimis, fără a fi, cu adevărat, dintre oamenii Focului.”

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat prin faptele și vorbele sale abrogarea religiei celor care nu au acceptat Islamul ca religie. Astfel, el s-a luptat cu evreii și creștinii, așa cum s-a luptat și cu alți necredincioși, și a luat Jizyah de la cei dintre ei care i-au oferit-o pentru ca aceștia să nu împiedice ca Chemarea să ajungă la ceilalți dintre ei și pentru ca oricine dorește dintre ei să intre în Islam fără teama de poporul său că îl va respinge, îl va împiedica sau îl va omorî.

Al-Bukhari și Muslim au relatat că Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a spus: În timp ce ne aflam în moschee, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ieșit și a spus:

«انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمَدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَتَادَاهُمْ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّلَاثَةَ...».

„Să mergem la evrei!” Astfel, am ieșit împreună cu el până când am ajuns la Bait Al-Midras (casa de studiu), iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a ridicat, i-a strigat și a spus: „O, adunare a evreilor, îmbrățișați Islamul și veți fi în siguranță!” Ei au spus: „Ai transmis (mesajul), O, Abu Al-Qasim!” Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a spus: „Aceasta este ceea ce vreau; îmbrățișați Islamul și veți fi în siguranță.” Ei au spus: „Ai transmis (mesajul), O, Abu Al-Qasim!” Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a spus: „Aceasta este ceea ce vreau.” Apoi a spus-o a treia oară...” Hadisul.

Sensul lui este că: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dus la oamenii religioși dintre evrei, în casa lor de studiu, i-a chemat la Islam și le-a zis: „Intrați în Islam și veți fi în siguranță”, repetându-le acest lucru.

De asemenea, a trimis scrisoarea sa lui Heraclius, chemându-l la Islam și înștiințându-l că, dacă va refuza, va purta păcatul celor care au respins Islamul din cauza refuzului său. Al-Bukhari și Muslim au consemnat în culegerile lor Sahih că Heraclius a cerut să i se aducă scrisoarea Trimisului

lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a citit-o, iar în ea scria:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هَرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْ نَسْلَمُ، وَأَسْلِمْ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

„În Numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător. De la Mohammed, Trimisul lui Allah, către Heraclius, conducătorul romanilor. Pacea fie asupra celui care urmează Călăuzirea. Acestea fiind spuse: îți adresez Chemarea la Islam. Acceptă Islamul și vei fi salvat, acceptă Islamul și Allah îți va oferi răsplata de două ori. Dar dacă vei refuza, atunci asupra ta va cădea păcatul supușilor tăi și

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿64﴾

„O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi - că nu-L vom adora decât pe Allah și că nu-I vom face asociați, și că nu ne vom lua unii pe alții drept dumnezei în locul lui Allah.” Dar dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: „Mărturișiți [cel puțin] că noi suntem musulmani [supuși lui Allah]””. [Coran, 3:64].

Apoi, după ce ei au refuzat să intre în Islam, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) au luptat împotriva lor și le-au impus plata Jiziei.

Și pentru a confirma devierea lor și faptul că ei urmează o religie falsă după ce aceasta a fost abrogată prin religia lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Allah i-a poruncit musulmanului să Îi ceară lui Allah în fiecare zi, în fiecare rugăciune și în fiecare Rakah să-l călăuzească pe Calea cea Dreaptă, corectă și acceptată, și anume Islamul, să îl ferească de calea celor care au atras mânia asupra lor, iar aceștia sunt evreii și cei asemenea lor, care știu că se află în neadevăr și persistă în el, și să-l ferească de calea celor rătăciți, care se închină fără cunoaștere și cred că sunt călăuziți, deși se află în deviere, precum creștinii și cei care îi urmează în ignoranță și rătăcire. Toate acestea pentru ca un musulman să știe cu certitudine că orice altă religie în afară de Islam este falsă, iar cel care Îl adoră pe Allah în afara Islamului este rătăcit. Iar cel care nu crede în aceasta nu face parte dintre musulmani. Iar evidențele referitoare la acest subiect sunt numeroase în Cartea lui Allah și în Tradiția Profetică.

Așadar, este o obligație pentru autorul articolului, Abdul Fattah să se grăbească spre o căință sinceră și să scrie un articol în care să își declare căința. Cel care se căiește sincer la Allah, va fi iertat, după cum a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

„Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!” [Coran, 24:31]. Și Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا 68 يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخَذْ فِيهِ مِهْنًا 69 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا 70﴾

„Și cei care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nuucid sufletul pe care l-a oprit Allah [să fie omorât], decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa.

Și va fi sporit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit,

În afară de cel care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].” [Coran, 25:68-70]. Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

„Islamul anulează și șterge toate păcatele făptuite înainte de acceptarea lui, iar căința, de asemenea, șterge toate păcatele de dinaintea ei.” Iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

„Cel care se căiește de un păcat este ca cel care nu are niciun păcat.”

Iar Versetele și Tradițiile Profetice care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Și mă rog la Allah Preaslăvitul și Preaînaltul să ne arate Adevărul ca fiind adevăr și să ne ajute să îl urmăm, să ne arate neadevărul ca fiind neadevăr și să ne ajute să îl evităm, să ne dăruiască nouă, autorului Abdul Fattah și tuturor musulmanilor o căință sinceră, și să ne protejeze pe toți de ispitele răătăcitoare și de supunerea față de patimi și de Șeitan, căci, cu adevărat, Allah este Cel cu Putere peste toate.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra Profetului nostru Mohammed, asupra familiei sale și a companionilor săi, precum și a celor care îi urmează întru bine până în Ziua Judecății.

Cuprins

Protejarea Tauhid-ului (monoteismul Islamic)	2
Credința (Aqidah) corectă și ceea ce o contrazice	2
Capitolul 1	2
Credința (Aqidah) corectă și ceea ce o contrazice	2
Primul Stâlp: Credința în Allah Preaînaltul	6
Al doilea principiu: Credința în Îngerii,	20
Cel de-al treilea principiu: Credința în Scripturi, iar aceasta cuprinde, de asemenea, două aspecte:	22
Cel de-al patrulea principiu: Credința în Mesageri	24
Cel de-al cincilea principiu: Credința în Ziua de Apoi	25
Cel de-al șaselea principiu: Credința în Destin	26
Convingeri care contrazic credința corectă	33
Prezentarea dovezilor privind hotărârea legală asupra celui care cere ajutor și refugiu la alcineva în afară de Allah	41
Capitolul 2: Hotărârea privind căutarea ajutorului la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)	41
Capitolul 3.	59
Hotărârea religioasă privind cererea de ajutor de la djini și diavoli și a făgăduințelor făcute lor	59
Capitolul 4:	81
Hotărârea (religioasă) privind adorarea prin invocări inovate și care conțin elemente de politeism	81
Avertizare împotriva inovațiilor în religie	107
Capitolul 5:	108
Reglementarea privind sărbătorirea zilei de naștere a Profetului și a altor zile de naștere	108
Capitolul 6:	120

Hotărârea religioasă privind sărbătorirea Noptii de Al-Isra' și Al-Mi'raj.....	120
Capitolul 7:	127
Reglementarea religioasă a sărbătoririi Noptii de la jumătatea lunii Șaban.....	127
Capitolul 8:	143
Avertisment important cu privire la falsitatea testamentului atribuit	143
Șeicului Ahmad, slujitor al Nobilei Moschei a Profetului (Al-Ḥaram an-Nabawi aș-Şarif)	143
Hotărârea legislației islamice privind magia, ghicitul și toate actele care țin de acestea	161
Capitolul 9: Hotărârea privind magia, ghicitul și ceea ce este legat de acestea	161
Avertizarea împotriva construirii de moschei pe morminte	178
Capitolul 10: Avertizare împotriva construirii de moschei pe morminte	178
Înmormântarea celor decedați în moschei	184
Capitolul 11: Îngroparea celor decedați în moschei	185
Despre Necredința și rătăcirea celui care susține că este permisă ieșirea de sub Legea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)	188
Capitolul 12: Clarificarea necredinței și rătăcirii celui care susține că îi este permisă cuiva încălcarea Legii profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)	188